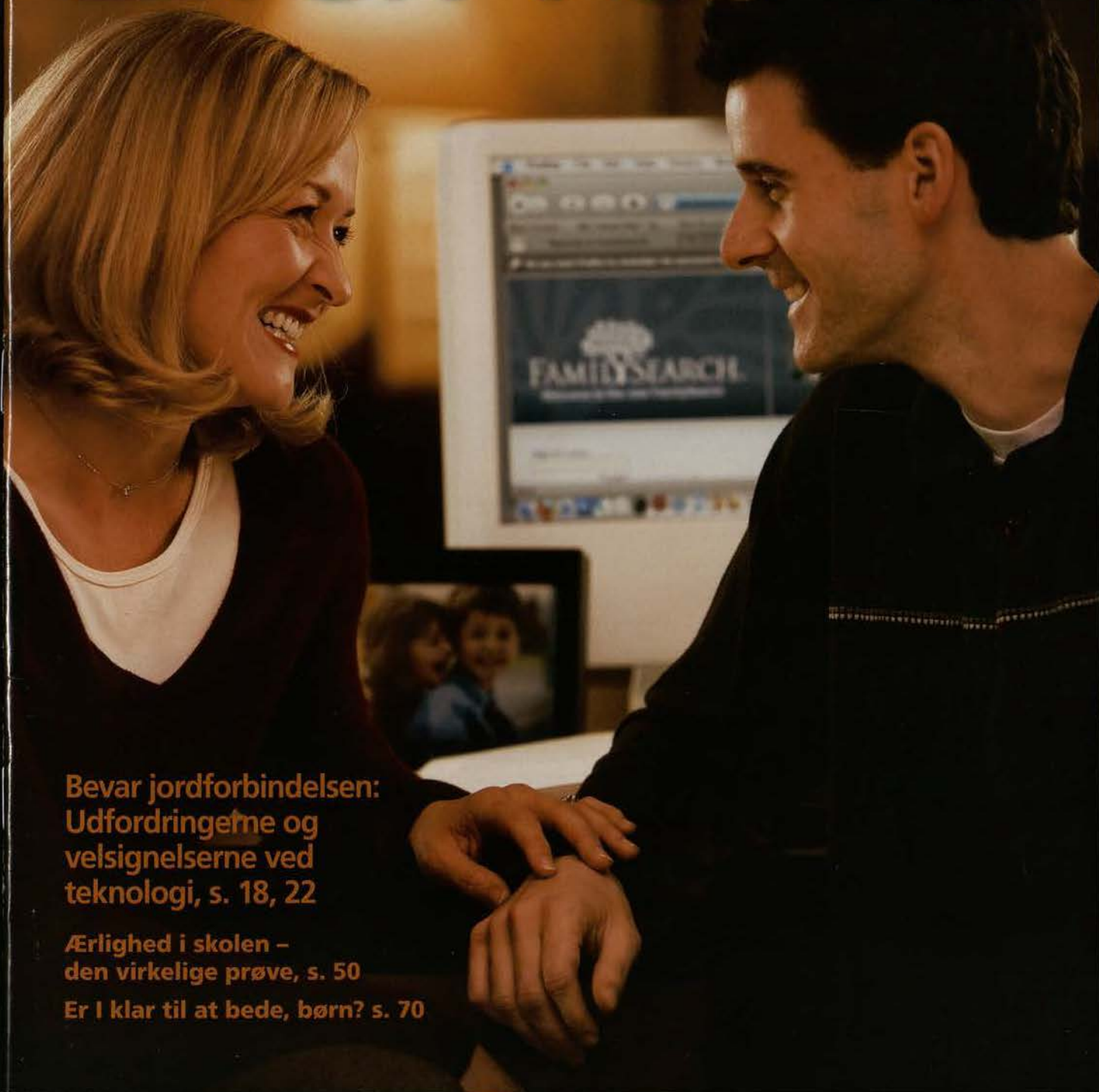

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE • JUNI 2010

Liahona

**Bevar jordforbindelsen:
Udfordringerne og
velsignelserne ved
teknologi, s. 18, 22**

**Ærlighed i skolen –
den virkelige prøve, s. 50**

Er I klar til at bede, børn? s. 70

Hvor du går hen, af Sandy Freckleton Gagon

Da No'omis mand var død, giftede hendes to sønner sig – den ene med Orpa og den anden med Ruth. Ti år senere døde No'omis to sønner.

»Orpa kyssede sin svigermor farvel; men Ruth klyngede sig til hende.

Da sagde No'omi: »Nu vender din svigerinde tilbage til sit folk og sin gud. Følg du med din svigerinde!«

Men Ruth svarede: »Du må ikke tvinge mig til at forlade dig og vende tilbage. Nej, hvor du går hen, vil jeg gå, hvor du bor, vil jeg bo; dit folk er mit folk, og din Gud er min Gud.« (Ruth 1:14-16).

Ruth forblev tro, giftede sig med Boaz og fødte Obed, gennem hvem kong David blev født (Ruth 2-4).

18

Liahona, juni 2010

BUDSKABER

- 4** Budskab fra Det Første Præsidentskab: Kanariefugle med grå stænk på vingerne
Præsident Thomas S. Monson
- 7** Besøgsbudskabet: Fornyelse af pagter ved nadveren

ARTIKLER

- 18** Vores hjem og familie: Positiv anvendelse af internettet
Brugt passende kan internettet velsigne vores tilværelse med inspirerende indhold og ressourcer til at lære om og undervise i evangeliet.
- 22** Ting, som de virkelig er
Ældste David A. Bednar
En af modstanderens mest effektive strategier er at anvende teknologi til at fjerne os fra virkeligheden.
- 32** Cambodjanske sidste dages hellige: På vej i en ny retning
Chad E. Phares
Skønt landet har oplevet mørke tider, skinner evangeliets lys i de cambodjanske helliges liv.

PÅ OMSLAGET
Foto: David Stoker

FASTE ARTIKLER

- 8** Små og enkle ting
- 10** Det tror vi: Handlefrihed er et evigt princip
- 12** Evangeliske klassikere: Bygget på klippen
Ældste Orson F. Whitney
- 15** Vi taler om Kristus: Kraft til forandring
Navnet tilbageholdt
- 16** Tjeneste i Kirken: Kaldet og indsat til at tjene
Ældste Kenneth Johnson
- 38** Sidste dages hellige røster
- 74** Kirkenyt
- 80** Til vi ses: Tydelig modstand
Felipe Urbina

UNGE VOKSNE

- 42** Din mission i livet udføres nu
Jan Pinborough
Opdag tre principper, som kan hjælpe dig til at se fremtiden i møde med selvtillid, energi og tro.
- 45** Evangeliet i mit liv: Opdater din åndelige status

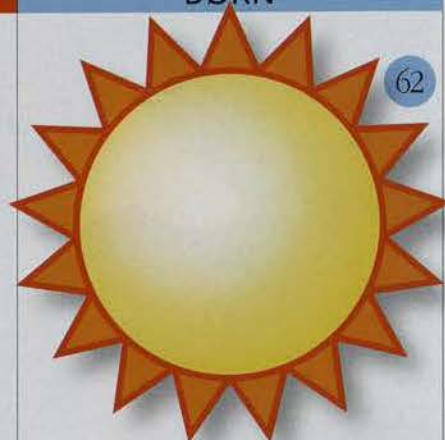
Se om du kan finde den Liahona, som er gemt i dette nummer.

UNGE

- 46** Knyttet sammen af Guds ord
David A. Edwards
Disse unge piger fra Tyskland fortæller, hvordan seminar har hjulpet dem med at få en større kærlighed til Guds ord.
- 49** Plakat: Er du parat?
- 50** At snyde eller ikke snyde
Shery Ann de la Cruz
Kunne jeg vælge at snyde, til trods for al den hjælp min himmelske Fader havde givet mig?
- 52** Vores side
- 54** Familieaften på afstand
Luis Felipe Viera-Mesones
Selv når far var udenbys, deltog han altid i vore familieaftener.
- 55** Sådan ved jeg det: Du ved det allerede
Elizabeth Stitt
- 56** Spørgsmål og svar
»Jeg har bedt og studeret skrifterne i lang tid, men jeg synes aldrig at få noget svar på mine spørgsmål. Hvorfor velsigner Herren mig ikke med et vidnesbyrd?«

BØRN

- 58** Hvordan er dine e-manerer?
Lindsay Law
Det er sjovt at anvende e-mail, sms og mobiltelefon. Men ved du, hvordan man anvender dem, uden at såre andres følelser?
- 60** Dans til jamaicanske rytmer
Megan Withers
Mød to jamaicanske søskende og hør, hvorfor de har så stor tro.
- 62** Stå på Herrens side
Præsident Dieter F. Uchtdorf
Du kan være en af Jesu solstråler
- 64** Fællestid: Helligånden vidner om sandheden af alt
Sandra Tanner og Cristina Franco
- 66** Vores side
- 68** Skygger på væggen
Patricia R. Jones
Desiree opdager, at det, vi ser i fjernsynet, kan påvirke vore tanker.
- 70** Til mindre børn

JUNE 2010, ÅRGANG 159, NR. 6
LIAHONA 09286 110

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges officielle
tidsskrift på dansk.

Det Første Præsidentskab: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring og Dieter F. Uchtdorf

De Tolv Apostles Kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Redaktør: Spencer J. Condie

Vejledere: Keith K. Hilbig, Yoshihiko Kikuchi, Paul B. Pieper

Adm. direktør: David L. Frischknecht

Redaktionel leder: Victor D. Cave

Seniorredaktør: Larry Hiller

Grafisk leder: Allan R. Loyborg

Chefredaktør: R. Val Johnson

Vicechefredaktører: Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Redaktør: Ryan Carr

Assisterende redaktør: Susan Barrett

Redaktion: David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene
Porter Gaunt, Annie Jones, Carrie Kasten, Jennifer Maddy,
Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J.
Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell
Seniorsekretær: Laurel Teuscher

Art Director: Scott Van Kampen

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Design og produktion: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker
Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child,
Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard,
Eric P. Johnsen, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson
Prepress: Jeff L. Martin

Trykchef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Randy J. Benson

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse: Translation Division, Borups Allé 128,
1. th, DK-2000 Frederiksberg, Tlf. 38 11 18 50; fax 38 11 18 51

Kirkenyt:

Tegning af abonnement eller adresseændring kan foretages
enten ved henvendelse til din tidsskriftsrepræsentant eller
direkte til distributionscentret i Stockholm. Tlf. 0046-8 500
655 20. Abonnementsprisen på DKK 55 pr. år (inkl. moms og
porto) betales på girokontonummer 653-2136.

**Indsend manuskripter og spørgsmål til Liahona, Rm. 2420,
50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA;
eller med e-mail til liahona@ldschurch.org**

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompass«, eller
»vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,
cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk, fransk,
græsk, haitiansk, hindi, hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk,
japansk, kinesisk, kiribati, koreansk, kroatisk, lettisk, litauisk,
malagassisk, marshalllesisk, mongolsk, norsk, polsk, portugisisk,
rumænsk, russisk, samoansk, singalesisk, slovensk, spansk,
svensk, tagalog, tahitiansk, tamil, telugu, thai, tjekkisk, tonga,
tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk. (Antal numre pr.
år varierer fra sprog til sprog).

© 2010 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes.
Printed in the United States of America.

Tekst og billedmateriale i *Liahona* kan kopieres til lejlighedsvis,
ikke-kommercielt brug i kirke og hjem. Billedmateriale må
ikke kopieres, hvis der i kunstværkets kildeangivelse står
restriktioner. Spørgsmål skal rettes til Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

Liahona findes på internettet på mange sprog på
www.liahona.lds.org.

For readers in the United States and Canada:

June 2010 Vol. 159 No. 6. LIAHONA (USPS 311)
Danish (ISSN 1522-9165) is published monthly by The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,
Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00
per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required
for change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address must be included. Send USA and
Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit
card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken
by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement
#A0017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Mere på Nettet

Liahona.lds.org

FOR VOKSNE

Dette nummer af *Liahona* indeholder en række
artikler om anvendelsen af internettet. Du kan
finde flere oplysninger om emnet og materialer
til børn og forældre **om sikker anvendelse af
internettet**, hvis du går ind på [www.gospel
topics.lds.org](http://www.gospel
topics.lds.org) og læser emnet »Internet«.
Disse materialer er dog på engelsk.

I sin artikel »Kaldet og indsat til at tjene« (side 16) forklarer ældste
Kenneth Johnson fra De Halvfjerds betydningen af at blive indsat i en
kaldelse. Hvis du **vil vide mere om bestemte kaldelser**, så gå ind
på »Serving in the Church« på www.lds.org.

I Små og enkle ting i denne måned (side 8)
behandler emnet familiekommunikation. Hvis
du vil vide mere om, **hvordan man styrker
familien**, kan du gå ind på www.lds.org/hf
og klikke på »Building a Strong Family«.

Lær mere om sidste dages hellige i **Cambodja** på www.liahona.lds.org.

FOR DE UNGE

I »At snyde eller ikke at snyde« (side 50) taler Shery Ann de la
Cruz om en oplevelse i skolen, hvor hendes hæderlighed blev sat på
prøve. Hvis du vil vide mere **om betydningen af ærlighed**, så gå ind
på www.gospeltopics.lds.org og læs mere under emnet »Honesty«.

FOR BØRN

Hvordan er dine e-manerer? Find ud af det ved at
tage vores online-quiz på www.liahona.lds.org. Mens
du er der, kan du også se en særlig video om
anvendelsen af medier.

Du kan finde flere Malebogssider som
den på side 73, såvel som andre sjove
aktiviteter, på www.liahona.lds.org
under »Children's Activities«.

PÅ DIT EGET SPROG

Du kan finde kirkematerialer på dit eget sprog på
www.languages.lds.org.

Res
Abok Area
M3.05.15
DIF6 DAN
Jane
2.0.10
30156

Præsident
Thomas S. Monson

Kanariefugle med grå stænk på vingerne

For næsten 60 år siden, da jeg tjente som biskop, døde Kathleen McKee, en af enkerne i min menighed. Blandt hendes ejendele var tre kanariefugle, som hun havde haft som kæledyr. To af dem havde smukke gule farver og blev skænket til hendes venner. Den tredje, Billie, havde en gul farve, der dog var skæmmet af gråt på vingerne. Søster McKee havde skrevet en kort besked til mig: »Kan han få et hjem hos dig og din familie? Han er ikke den kønneste, men hans sang er den smukkeste.«

Søster McKee mindede meget om sin gule kanariefugl med grå stænk på vingerne. Hun var ikke velsignet med skønhed, begavet med sikker fremtræden eller æret med efterkommere. Men hendes sang hjalp andre til mere villigt at bære deres byrder og udføre deres opgaver med større dygtighed.

Denne verden er fuld af gule kanariefugle med gråt stænk på vingerne. Det er trist, at så få af dem har lært at synge. Nogle er unge mennesker, som ikke er klar over, hvem de er, hvad de kan blive eller endog hvad de gerne vil blive; de vil bare gerne være noget. Andre er tynget af alder, presset af bekymringer eller fyldt med tvivl – de fører en tilværelse, der ligger langt under det, de kunne opnå.

For at leve med storhed må vi udvikle evnen til modigt at se problemerne i øjnene, muntert møde skuffelserne og vinde sejr med ydmyghed. I spørger måske: »Hvordan skal man opnå de mål?« Dertil vil jeg svare: »Ved at få en sand indsigt i, hvem vi egentlig er!« Vi er sønner og døtre af en levende Gud, i hvis billede vi er skabt. Tænk engang! *Skabt i Guds billede*. Vi kan ikke oprigtigt have denne overbevisning uden at opleve en dyb følelse af styrke og kraft.

I dagens verden synes det ofte, som om moralsk habitus er mindre vigtig end skønhed eller charme. Men fra fordums tid lyder Herrens råd til profeten Samuel: »Mennesker ser på det, de har for deres øjne, men Herren ser på hjertet« (1 Sam 16:7).

Da Frelseren søgte en troende mand, udvalgte han ham ikke fra mængden af de selvretfærdige, som regelmæssigt kom i synagogen. Han kaldte ham i stedet blandt fiskerne i Kapernaum. Den tvivlende, uuddannede, opfarende Simon blev til Peter, den troende apostle. En gul kanariefugl med grå stænk på vingerne

UNDERVISNING UD FRA DETTE BUDSKAB

»Når du underviser ... kan det ofte være nyttigt at lade deltagerne se eller lytte efter noget bestemt« (Undervisning, den største kaldelse 2000, s. 55). For at hjælpe familien til bedre at forstå præsident Monsons budskab, kan du overveje at bede dem om at være parat til at fortælle, hvad du har lært, når I har læst budskabet sammen. Lad hver især fortælle, hvad de ser som en vigtig pointe i artiklen. Afslut med at bære vidnesbyrd om præsident Monsons budskab.

Det kan øve stor indflydelse på deltagernes liv, når vi underviser i Guds ord, som det gives os af profeterne (se Undervisning, den største kaldelse, s. 50). Præsident Monson siger, at der er styrke og kraft at hente i visheden om, at vi er Guds børn. Når I har læst artiklen, så bed familien om at fortælle, hvad der hjælper dem til at huske, hvem de er.

kvalificerede sig til Mesterens fulde tillid og urokkelige kærlighed.

Da Frelseren valgte en missionær med iver og kraft, fandt han ham ikke blandt sine fortalere, men blandt sine modstandere. Forfølgeren Saulus blev missionæren Paulus.

Forløseren valgte ufuldkomne mænd til at undervise i vejen til fuldkommenhed. Det gjorde han dengang. Og det gør han i dag – ja, gule kanariefugle med grå stænk på vingerne. Han kalder dig og mig til at tjene ham hernede. Vores forpligtelse må være helhjertet. Hvis vi under vores trængsler skulle snuble, så lad os bede: »Led os, o led os, du som former alle mænd, ud af mørket, så vi kan prøve igen.«¹

Det er min bøn, at vi må følge det eksempel, som blev sat af manden fra Galilæa, som omgav sig med de fattige, kuede, undertrykte og nødlidende. Må en sand sang lyde fra vort hjerte, mens vi gør det. ■

NOTE

1. »Fight Songs, Yonkers High School.

UNGE

Hvad er ægte skønhed?

Præsident Monson siger i sit budskab: »I dagens verden synes det ofte, som moralsk habitus er mindre væsentlig end skønhed eller charme.« Unge piger kæmper til tider med deres opfattelse af, hvem de er, og hvad de kan blive til. Tænk over disse tanker om ægte skønhed, fremsat af ældste Lynn G. Robbins fra De Halvfjerd:

- En ung kvinde, hvis fremtoning stråler af både glæde og dyd, udstråler en indre skønhed.
- Det dydige smil er virkelig smukt, fordi det udstråler naturlighed. Den ægte skønhed kan ikke males på, men er en gave fra Ånden.
- Ærbarhed er et ydre tegn på og en betingelse for indre skønhed.
- Hvis dit udseende gør dig modløs, så kan det hjælpe at prøve at se på dig selv med dine kære øjne. Den skjulte skønhed, som ens kære ser, kan blive et spejl til selvudvikling.
- Den type mand, som en dydig kvinde vil giftes med, ser ikke efter det, som det naturlige menneske ser efter (se 1 Sam 16:7). Han tiltrækkes af den ægte skønhed, som hun udstråler fra et rent og muntert hjerte. Det samme gælder en ung kvinde, som søger en dydig ung mand.
- Vor himmelske Fader forventer, at alle hans børn vælger det rette, som er den eneste vej til varig lykke og indre skønhed.
- Hos Herren er der ingen konkurrence. Alle har lige mulighed for at få hans billede aftegnet i deres ansigtsudtryk (se Alma 5:19). Der findes ikke nogen mere ægte skønhed.

Du kan læse hele Lynn G. Robbins budskab, »True Beauty«, i *New Era*, nov. 2008, s. 30. Unge mænd kan finde lignende vejledning i Errol S. Phippens, »Grim ælling eller majestætisk svane? Valget er dit«, *Liahona*, okt. 2009, s. 36.

6 Liahona

BØRN

Syng din smukkeste sang

Præsident Monson fortalte om søster McKees tre kanarieflugte. To af dem var helt gule. De så smukke ud! Den tredje var ikke så smuk, fordi den havde grå stænk på vingerne. Men søster McKee elskede den, fordi den sang så smukt.

Nogle mennesker synes ikke, at de er lige så smukke eller kloge som andre. Men ethvert menneske har værdi i Herrens øjne. Vi kan være trofaste og modige og anvende vore talenter på at tjene andre. Så er vi ligesom den gule kanarieflugt med grå stænk på vingerne. Vi er ikke fuldkomne, men vi synger vores smukkeste sang!

Farvelæg billedet af søster McKee og hendes særlige kanarieflugt. Skriv så tre eksempler på, hvordan du kan synges din smukkeste sang for Herren.

Jeg kan synges min smukkeste sang for Herren ved:

1. _____
2. _____
3. _____

Fornyelse af pagter ved nadveren

Fremlæg disse skriftsteder og citater eller om nødvendigt et andet princip, som er til velsignelse for de søstre, du besøger. Bær vidnesbyrd om lærdommene. Lad dem, I underviser, fortælle om, hvad de har følt og lært.

Jesus Kristus indstiftede nadveren

»Jesus [tog] et brød, velsignede og brød det, gav sine disciple det og sagde: »Tag det og spis det« (Matt 26:26). »Dette er mit legeme, som gives for jer. Gør dette til ihukommelse af mig« (Luk 22:19). På samme måde tog han bægeret med vin, der traditionelt var fortyndet med vand,

velsignede det og takkede for det og gav det til dem, der sad omkring ham, idet han sagde: »Dette bæger er den nye pagt ved mit blod, som udgydes ... til syndernes forladelse.« Gør dette til ihukommelse af mig ...

Siden den hændelse i det værelse aftenen før Getsemane have og Golgata har forjættelsens børn været underlagt en pagt om at ihukomme Kristi offer på denne nyere, højere, helligere og mere personlige måde.¹

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum.

Vi fornyr vores dåbspagter ved nadveren

»Når vi bliver døbt, påtager vi os Jesu Kristi hellige navn. At påtage sig hans navn er en af de mest betydningsfulde erfaringer, vi får i livet ...

Hver uge lover vi ved nadvermødet at erindre vor Frelsers sonoffer, når vi fornyr vores dåbspagt. Vi lover at gøre, som Frelseren gjorde – at være lydige mod Faderen og altid holde hans befalinger. Velsignelsen, som vi modtager til gengæld, er, at vi altid vil have hans Ånd hos os.²

Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum

»Jeg var sammen med en otteårig pige på hendes dåbsdag. Da dagen var omme,

HJÆLP TIL BESØGSUNDERVISNINGEN

Efterhånden som du lærer en søster og hendes familie at kende, så vær på udkig efter måder, hvorpå du kan hjælpe hende med at forny sin dåbspagt gennem nadveren. Hvis hun ikke kommer til nadvermøderne, kunne du så invitere hende til at komme eller tilbyde hjælp til at det kan lade sig gøre (såsom transport, børnepasning, en ven at sidde hos og så videre)?

PERSONLIG FORBEREDELSE

Luk 22:19-20

1 Kor 11:23-28

3 Ne 18:1-12

sagde hun fortroligt: »Jeg har været døbt en hel dag, og jeg har ikke syndet en eneste gang! Men hendes perfekte dag varede ikke evigt, og jeg er sikker på, at hun har lært det, som vi alle lærer, at selv om vi gør alt, hvad vi kan, kan vi ikke altid undgå dårlige situationer, eller forkerte valg ...

... Det er ikke muligt for os at skabe store ændringer alene. Vores egen viljestyrke og vore egne gode hensigter er ikke nok. Når vi begår fejl eller træffer dårlige valg, har vi brug for vor Frelser for at komme tilbage på sporet. Uge efter uge deltager vi i nadveren for at vise vores tro på hans kraft til at ændre os. Vi bekender vore synder og lover at forsage dem.³ ■

Julie B. Beck, Hjælpeforeningens hovedpræsident.

NOTER

1. Jeffrey R. Holland, »Gør dette til ihukommelse af mig«, *Stjernen*, jan. 1996, s.
2. Robert D. Hales, »Dåbspagten: At være i riget og af rigets«, *Liahona*, jan. 2001, s. 8.
3. Julie B. Beck, »Erindring, omvendelse og forandring«, *Liahona*, maj 2007, s. 110-111.

FOTO: JERRY GARNIS

Små og enkle ting

»Ved små og enkle ting bliver der udrettet store ting« (Alma 37:6).

KIRKEHISTORIE FRA HELE VERDEN

Nigeria

I 1950'erne var der mange nigerianere, som lærte Kirken at kende gennem tidsskriftsartikler og Kirkens litteratur. De sendte breve til Kirkens hovedsæde og udtrykte deres ønske om at høre mere om Kirkens lære.

Det fik Kirkens ledere til at se nærmere på mulighederne for at begynde at missionere i landet. Men borgerkrig, vanskeligheder med at få visum og problemer med at finde nok lokale præstedømmebærere til at administrere Kirken afholdt lederne fra at oprette officielle kirkeenheder i området.

I 1978 kunne Kirken så endelig sende missionærer til landet. Da de første missionærer ankom, fandt de store grupper af mennesker, som var interesseret i evangeliet. Den første dåb blev udført i november samme år, og samme dag blev den første gren af Kirken organiseret.

I 1987 var Kirkens medlemstal i

Nigeria nået op på 10.000, og i 1999 havde Nigeria flere medlemmer af Kirken end noget andet afrikansk land med et samlet medlemstal på 42.746. Der er nu et tempel i Nigeria i byen Aba. Det blev indviet i 2005 af præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008).

Herover: Medlemmer af Kirken i Nigeria samles for at overvære generalkonferencen. Til højre: Templet i Aba i Nigeria

Kirken i Nigeria	
Medlemstal	83,919
Missioner	4
Stave og distrikter	32
Menigheder og grene	256
Templer	1

SÅDAN FORBEDRER MAN KOMMUNIKATIONEN I FAMILIEN

- Sluk for alle elektroniske medier, inden I indleder familiemåltider, skriftstudium og familieaften.
- Stræb efter at spise mindst ét måltid sammen hver dag.
- Planlæg regelmæssige

familieaktiviteter. De behøver ikke at være omfattende. Tag på skovtur, gå en tur eller spil et spil sammen.

- Hav familiesamtaler, hvor alle kan få lov til at sige deres mening. Lyt opmærksomt uden at dømme eller prædike og lad være med at afbryde hinanden.

HANDLEFRIHED

ER AFGØRENDE FOR VORES EVIGE UDVIKLING

Vor himmelske Fader har givet os handlefrihed. Denne evne til selv at vælge er en vigtig del af frelsesplanen.

I rådet i forudtilværelsen fremlagde vor himmelske Fader sin plan, som omfattede handlefrihedens princip. Lucifer gjorde oprør og »søgte at tilintetgøre menneskets handlefrihed« (Moses 4:3). Som følge heraf blev han og de, der fulgte ham, udstødt. Resten af os valgte at følge vor himmelske Faders plan, som gjorde det muligt for os at komme ned på jorden og få et fysisk legeme. Planen omfattede også en frelser, Jesus Kristus, som ville sone for vore synder. Gennem omvendelse kunne vi blive tilgivet. Vi »råbte af fryd« (se Job 38:7).

Vores anvendelse af handlefriheden i dette liv påvirker vores evige lykke

eller elendighed. Skrifterne lærer os, at »der er en lov, uigenkaldeligt fastsat i himlen ... på hvilken alle velsignelser er baseret« (L&P 130:20) – og til denne lov er der også »knyttet en straf« (Alma 42:22). Så når vi vælger en handling, vælger vi også konsekvenserne af vores handling (se Gal 6:7). Konsekvenserne kommer måske ikke med det samme, men vil altid følge. Når vi vælger at følge Guds befalinger, fører det os frem mod fred og evigt liv. Hvis vi vælger Satans fristelser, fører det til synd og hjertesorg.¹

Profeten Josva fra Det Gamle Testamente var et eksempel for os, da han sagde: »Vælg i dag, om I vil tjene de guder, jeres fædre dyrkede ... Jeg og mit hus vil tjene Herren« (Jos 24:15).

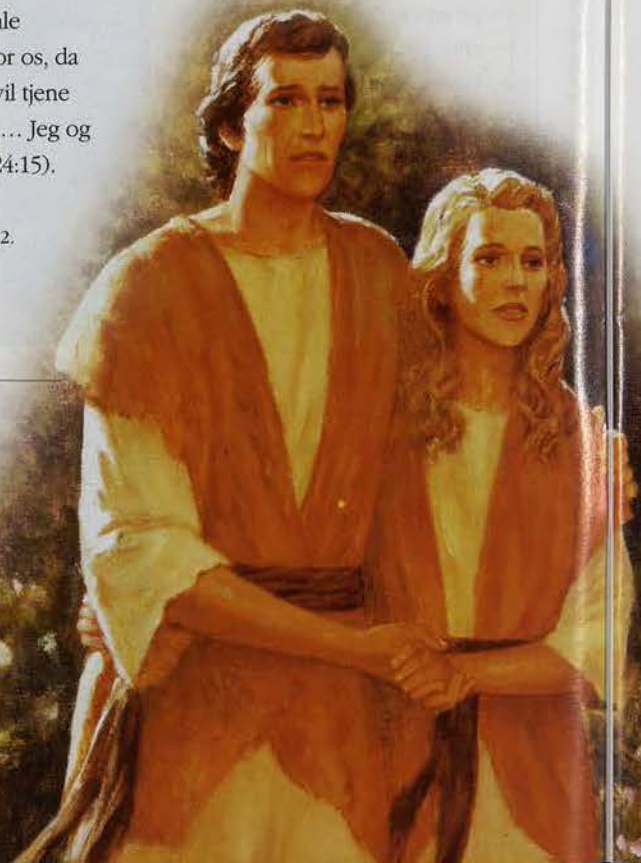
NOTE

1. Se *Tro mod sandheden* 2005, s. 12.

1. Vores jordiske liv er en prøvestand, som skal vise, hvordan vi anvender vores handlefrihed (se Abr 3:25).

Efter faldet havde Adam og Eva »handlefrihed – evnen til at vælge mellem godt og ondt. Handlefriheden satte dem i stand til at lære og udvikle sig. Den gjorde det også muligt for dem at træffe forkerte valg og begå synd« (*Forkynd mit evangelium* 2005, s. 48).

2. Der skal være » modsætning i alt«, så vi kan se forskel på godt og ondt. Det giver os mulighed for at vælge (se 2 Ne 2:11-16; L&P 29:39).

3. Vor himmelske Fader gav enhver af os Kristi lys, så vi kan kende godt fra ondt (se Moro 7:12-17).

4. Når vi vælger at handle, hvad enten det er godt eller dårligt, vælger vi også de konsekvenser, som knytter sig til vores handling (se 5 Mos 11:26-28; 30:15-20; Gal 6:7; Åb 22:12).

5. Fordi »[vi] er ... tilladt at handle selv«, er vi ansvarlige for vore handlinger (se Hel 14:30-31).

6. Når vi vælger at adlyde Guds befalinger, øges vore muligheder, og vi opnår større frihed (se 2 Ne 2:27; L&P 58:26-28; 93:20).

7. Når vi vælger at overtræde Guds befalinger, mindskes vore muligheder, og vi kan blive fanget af ondskaben (se 2 Ne 2:29; Joh 8:34).

8. Vor himmelske Fader »vil ikke tillade, at [vi] fristes over evne, men vil ... skabe udveje«, hvis vi altså vælger at modstå fristelsen (1 Kor 10:13).

9. Vi må ydmyge os og »bede bestandigt«, så vi kan modstå fristelsen (se Alma 13:28). ■

»Derfor er menneskene frie ... til at vælge frihed og evigt liv ved alle menneskers store formidler, eller til at vælge fangenskab og død i overensstemmelse med Djævelens fangenskab og magt« (2 Ne 2:27).

FOTOILLUSTRATIONER: MATTHEW REIER, UNDTAGEN HVOR ANDET ER ANGIVET; FOTOGRAFI AF JORDEN © CORBIS, ADAM OG EVA BORTVISES FRA EDENS HAVE, AF GARY KAPP; FOTOILLUSTRATION AF MAND OG POLITBETJENT; ROBERT CASEY

BYGGET PÅ KLIPPEN

Orson F. Whitney blev født den 1. juli 1855 i Salt Lake City i Utah. Han blev ordineret til apostel den 9. april 1906 af præsident Joseph F. Smith. Denne artikel stammer fra en tale, som han holdt ved generalkonferencen den 7. oktober 1916.

Ældste Orson F. Whitney (1855-1931)

De Tolv Apostles Kvorum

1847 blev de hellige, under Brigham Youngs ledelse ... [befalet] at organisere sig i kompagnier på hundrede, halvtreds og ti, inden deres lange og udmattende vandring med oksekærrer til Saltsødalen.

Og nu vil jeg gerne stille nogle spørgsmål: Ville det være klogt eller rimeligt, at nogen i dag forsøgte at leve op til betingelserne i den åbenbaring? Hvad ville I mene om en mand, der, i en tid med jernbaner og biler og flyvemaskiner, spændte okser for en kærre her i Utah for at rejse til Missourifloden. ...

Det budskab, som jeg ønsker at formidle, er: Vi er et fremgangsrigt folk, for vi er Guds

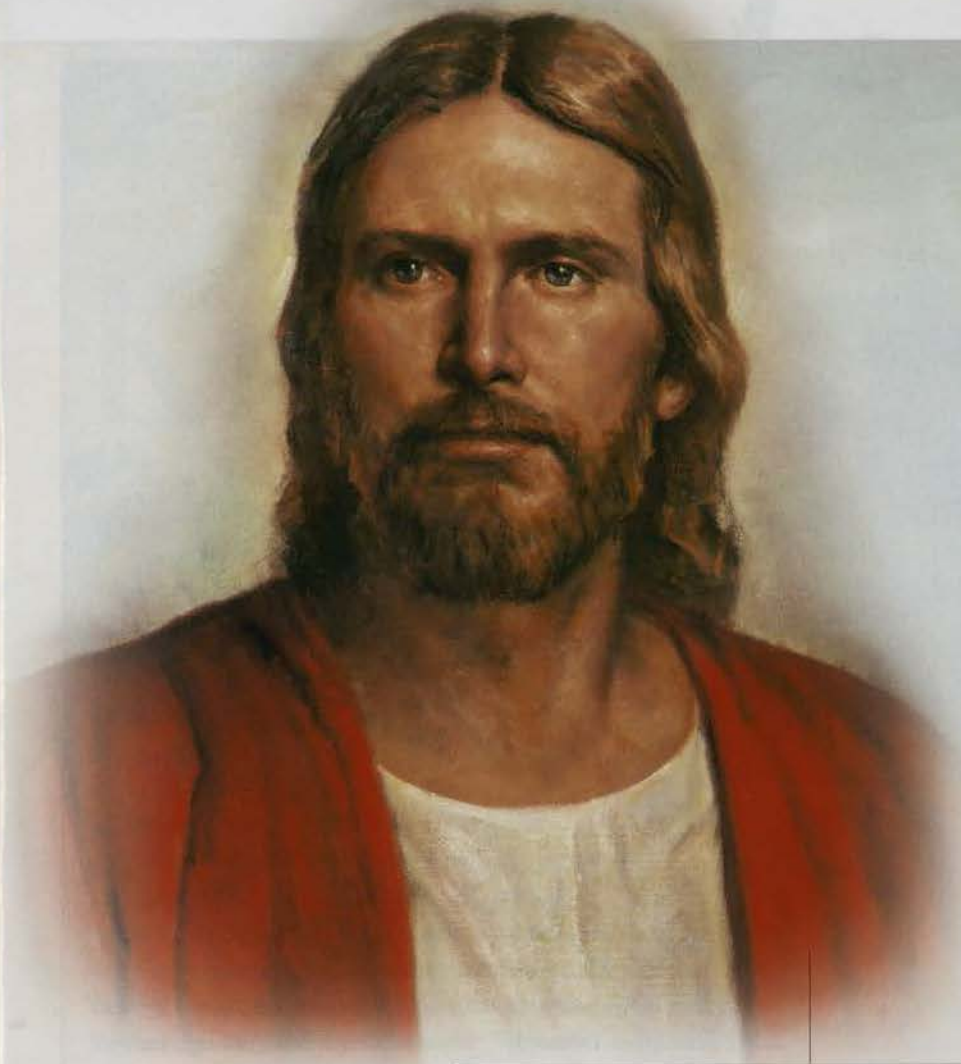
folk, og som sådan har vi ret til at anvende moderne metoder, disse forbedrede videnskabelige midler, som Herren har skænket os og anbragt i vore hænder til hans vidunderlige værks fremme ...

Hvad gør os anderledes?

For mange år siden ankom en lærd prælat fra [et andet] trossamfund til Utah ... og jeg havde en samtale med ham. Han havde overværet et »mormonsk«
nadvermøde og havde megen kritik af den måde, hvorpå vi forrettede Herrens nadver, især vores anvendelse af vand i stedet for vin ved denne lejlighed.

Han sagde, at det gav ham kuldegysninger at se folk sidde og nippe til vand, og han påpegede den kendsgerning, for det er en kendsgerning, at Frelseren ifølge Bibelen anvendte vin, da han indstiftede nadveren blandt jøderne, og sagde, at det var hans blod eller at det repræsenterede hans blod. Jeg kunne tilføje, at Mormons Bog også erklærer, at Frelseren anvendte vin, da han indstiftede nadveren blandt nefitterne.

Min ... ven havde, hvad enten han var klar over det eller ej, berørt den store forskel, som adskiller Guds kirke fra alle andre kirker under himlen – nemlig denne, at mens de bygger på bøger og traditioner og menneskers forskrifter, så er denne kirke bygget på Kristi klippe, på princippet om direkte og fortsat åbenbaring. De sidste dages hellige gør ikke noget, bare fordi det står i en bog. De gør ikke noget, fordi Gud sagde til jøderne, at de skulle gøre sådan; ej heller gør de noget,

fordi Gud instruerede nefitterne i at gøre sådan.

Alt, hvad vi gør i denne kirke sker, fordi Gud, der taler fra himlen i vore dage, har befalet denne kirke at gøre det ... Det er Kristi kirkes grundlov. Når vi anvender vand i stedet for vin ved Herrens nadver, så er det, fordi Kristus har befalet os det.

Guds værk skrider frem

Guddommelig åbenbaring er tilpasset menneskenes omstændigheder og forhold, og der sker stadige forandringer, mens

Det, der adskiller Guds kirke fra alle andre kirker, [er at] denne kirke er bygget på Kristi klippe, på princippet om direkte og fortsat åbenbaring.

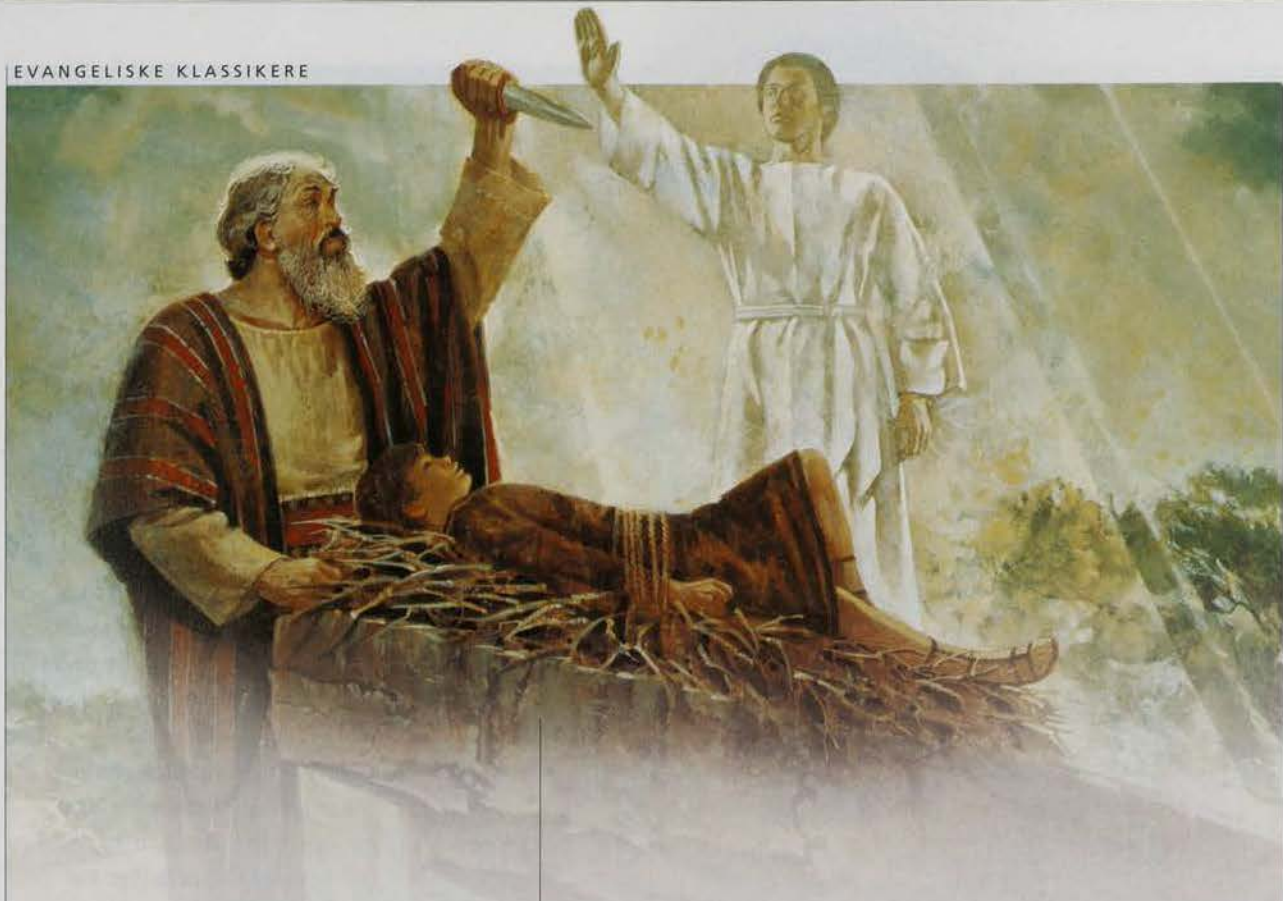
Guds værk skrider frem mod sit endelige mål. Der findes ingen bog, som er stor nok eller god nok til at præsidere over denne kirke.

Jeg siger dette med den største respekt for Guds skrevne ord, som står trykt i bøgerne, nogle er til en vis grad er forældet, har

opfyldt sit formål og er blevet lagt på hylden, mens andre dele er livskraftige, energiske og anvendelige i vor tid – på vores udviklingsstade. Men selv den del skal tolkes rigtigt. Intet menneske bør fremhæve det, der står i bøgerne, frem for Guds talerør, der taler for ham og tolker hans ord. At gøre det, er at forsvare det døde bogstav frem for det levende orakel, og det vil altid være forkert.

Det, som Herren sagde til jøderne og nefitterne for 2000 år siden, eller det, han sagde til de sidste dages hellige for 50 eller 60 år siden, har ingen relevans i dag, medmindre det stemmer overens med nutidig åbenbaring, altså med Herrens nyeste instrukser til sit folk, givet gennem hans udvalgte eller indsatte tjenere eller tjener; de, der overser denne kendsgerning, risikerer at få problemer. Det er det seneste ord fra Gud, der skal adlydes, frem for alle tidligere åbenbaringer, uanset hvor sande de så måtte være.

Den samme Gud, der siger, gør sådan og sådan i dag, kan tilbagekalde den befaling i morgen, uden at være en foranderlig eller inkonsekvent Gud. Den lovgivende forsamling, som mødes hvert andet år, omstøder gamle love eller sådanne af deres tidligere påbud, som har udtjent deres formål, men ingen

ville da anklage lovgiverne for at være inkonsekvente eller selvmodsigende. Hvordan kan vi da betragte Gud som inkonsekvent, hvis han siger noget i dag og ændrer det i morgen eller i næste måned eller til næste år, så det passer bedre til nye forhold?

Han befalede Abraham at ofre sin søn, og Abraham skulle lige til at gøre det, da den samme Gud sagde: »Læg ikke hånd på drengen« [1 Mos 22:12]. Abraham var forpligtet ... til at adlyde den anden befaling i stedet for den første; og han havde været i overtrædelse, hvis han ikke havde gjort det.

Vi skal følge med

Jeg kunne tale om dette emne i en uendelighed, men

vil afslutte med denne tanke. Guds værk er fremadskridende. Det ændrer udseende, men aldrig principper. De sandheder, som det bygger på, er

[Gud] befalede Abraham at ofre sin søn, og Abraham skulle lige til at gøre det, da den samme Gud sagde: »Læg ikke hånd på drengen«. Abraham var forpligtet ... til at adlyde den anden befaling frem for den første.

evige, uforanderlige, men der er mange regler, som ændrer sig til stadighed, mens Guds værk skrider frem. Det evigtvarende evangelium er mere end en nødudgang, en flugt fra en farlig situation. Det er

den guddommelige plan for menneskets udvikling, vejen til fuldkommenhed; og evangeliets ånd er udviklingens og fremskridets ånd.

Guds værk skrider frem, men følger du og jeg med? ... Hvordan kan vi følge med Guds værk? Der findes kun en måde, og det er ved at gøre det, som har han befalede, og undlade at gøre det, som han har forbudt ...

O, mine brødre og søstre i Kristi kirke! Lad os være vågne og rede og aktive ... Bliv ved med at virke for Gud, så hans værks ånd kan blive i jer og lede jer ad den vej, som bliver »klare og klarere indtil den fuldkomne dag« [se L&P 50:24]. ■

Overskrifter er tilføjet.

Kraft til forandring

Navnet tilbageholdt

Selv om jeg er født i Kirken og var aktiv indtil mit 15. år, kom jeg væk fra evangeliet i mine unge år. Da jeg dengang søgte noget, som kunne gøre mig lykkelig, kastede jeg mig over narkotika.

Jeg kæmpede med en stadig stærkere afhængighed, og mit liv føltes som en dårlig film, som jeg ikke kunne slukke for. Selv om jeg gerne ville holde op, opdagede jeg, at jeg næsten ikke havde styr på mine tanker eller handlinger. Det var først, da jeg afsonede en fængselsstraf for narkokriminalitet, at jeg indså, hvad jeg havde mistet. Jeg havde et eksemplar af Mormons Bog og faldt over Alma 5:7: »Han forandrede deres hjerter, ja, han vækkede dem af en dyb søvn, og de vågnede op til Gud. Se de var midt i mørket; alligevel blev deres sjæl oplyst af det evigtvarende ords lys.«

Jeg vidste, at jeg var i mørket, og jeg ønskede en forandring i hjertet.

Det var ikke, fordi jeg ikke havde prøvet før. Jeg havde deltaget i forskellige afvænningsprogrammer. Jeg havde prøvet at holde op for min egen og for min families skyld. Det havde alt sammen fungeret en tid, men så var jeg altid faldet i igen. Dette vers i Almas bog indgød mig et håb i Jesus Kristus – et håb om, at skønt jeg ikke havde kraft til at ændre mig (og det vidste jeg, at jeg ikke havde), så kunne *han* ændre mig.

Jeg kan huske, at jeg overlod min afhængighedsbyrde til Frelseren. Jeg bad og indrømmede

Da jeg lagde min afhængighedsbyrde på Frelseren, bad jeg og indrømmede over for min himmelske Fader: »Jeg kan ikke klare det alene.«

over for min himmelske Fader: »Jeg kan ikke klare det alene.«

Jeg tilmeldte mig et sidste dages helligt afvænningsprogram, et 12-trins-program, som blev ledet af et missionærægtepar. Det, som de lærte mig i den klasse, reddede mig. De plejede det frø af tro, som var blevet sået mange år tidligere, da jeg som barn gik i kirke med min mor. Missionærerne fortalte mig om omvendelse og tilgivelse.

Men vigtigst af alt, så viste de mig kærlighed og fortalte mig, at jeg kunne finde en endnu større kærlighed hos min himmelske Fader og min Frelser. Jeg fornemmede, at der »skete ... en mægtig forandring i [mit] hjerte« (Alma 5:12), og jeg opdagede, at den lykke, som jeg så længe havde søgt, hele tiden havde eksisteret i evangeliet.

Der er gået seks år, siden jeg besluttede at vende mig til Frelseren. Det har krævet hårdt arbejde, men med Herrens styrke har jeg overvundet mange forhindringer.

Jeg kunne aldrig have forestillet mig den glæde, som jeg nu nyder sammen med min hustru og mine børn. Jeg bærer Det Melkisedekske Præstedømme og har modtaget mine tempelordnancer. Jeg tilskriver disse positive livsændringer Jesus Kristus. Han er kraften til forandring.

Jeg vidner over for andre, som kæmper, ligesom jeg selv gjorde – og for dem, der elsker dem – at forandring er mulig, og den er virkelig. I skal ikke opgive håbet. Der findes en vej tilbage til lykken, og den går gennem Jesus Kristus. ■

Yderligere oplysninger om afvænningsprogrammet kan fås ved at tale med en præstedømmeleder eller gå ind på www.ldsfamilyservices.org. Programmets håndbog: *Programmet for frigørelse af afhængighed: En vejledning til helbredelse og frigørelse af afhængighed* (katalognr. 36764 110), fås på flere sprog.

**Ældste
Kenneth Johnson**
De Halvfjerds

Kaldet OG indsat TIL AT TJENE

Formelle kaldelser i Kirken er ikke fuldførte, før vi er blevet indsat af den rette præstedømmemyndighed.

I et syn til profeten Joseph Smith og Sidney Rigdon i Hiram i Ohio den 16. februar 1832 finder vi disse trøstende og opmuntrende ord: »Jeg, Herren, er barmhjertig og nådig mod dem, der frygter¹ mig, og jeg finder behag i at ære dem, som tjener mig i retfærdighed og i sandhed til enden.

Stor skal deres belønning være og evig skal deres herlighed være« (L&P 76:5-6).

I min tid som medlem af Kirken har jeg oplevet en stadig større påskønnelse af, hvad det vil sige at blive kaldet af Gud og for de lovede velsigelser, når man tager imod Herrens indbydelse til at tjene ham.

Når ledere beder for at få Herrens vilje at vide, inden de kalder nogen til at tjene, modtager de en vishedsfølelse, der bekræfter det rette valg. Det er både vigtigt og tilfredsstillende gennem bøn at modtage et personligt vidnesbyrd om, at vi er blevet kaldet

af Gud. Gennem sine tjenere indbyder Herren os til at deltage i hans værk, så vi kan lære ham bedre at kende og elske ham mere fuldkomment (se Mosi 5:13).

Når vi bliver kaldet til at tjene, føler vi os måske utilstrækkelige, ligesom Enok gjorde, da Herren pålagde ham at lede og undervise folket (se Moses 6:31). Ordene: »Se, min Ånd er over dig, alle dine ord vil jeg derfor retfærdiggøre« (Moses 6:34) må have indgydt Enok tryghed, mens han opnåede en vision af, hvordan Herren ville give ham magt til at udføre sin hellige opgave. Skrifterne noterer endvidere, hvilken storslået leder Enok blev, da »han vandrede med Gud« (Moses 6:39). Enoks oplevelse rummer værdifulde lektioner for enhver af os, når vi tjener i Herrens kirke.

Princippet om at indsætte dem, der kaldes til at tjene, kommer til udtryk i Herrens ord til Moses, da

han instruerede Moses om at »lægge[] hånden på [Josva] ... Overdrag ham noget af din myndighed« (4 Mos 27:18, 20).

Takket være dette guddommeligt indstiftede mønster kan vi hæve os over vore personlige svagheder, begrænsninger og sågar modgang. Tænk på Helamans sønner, Nefi og Lehi, og deres oplevelse: »Guds hellige Ånd kom ned fra himlen og ind i deres hjerte, og de blev fyldt, som var det med ild, og de kunne tale forunderlige ord« (Hela 5:45); se også vers 17-19).

Undervis ved Ånden

I en åbenbaring til profeten Joseph Smith stillede Herren følgende spørgsmål: »Derfor stiller jeg, Herren, jer dette spørgsmål: Hvortil er I blevet ordineret?«² (L&P 50:13). Herren svarer: »Til at prædike mit evangelium ved Ånden, nemlig Talsmanden, der blev sendt ud for at undervise i sandheden« (L&P 50:14).

Der er selvfølgelig retningslinjer for, hvordan vi skal forkynde hellige sandheder:

»Husk, at det, som kommer ovenfra, er helligt og skal omtales med varsomhed, og som Ånden holder en tilbage« (L&P 63:64).

»Den, der er ordineret af mig og sendt ud for at prædike sandhedens

ord ved Talsmanden ved sandhedens Ånd, prædiker han det ved sandhedens Ånd eller på nogen anden måde?

Og hvis det sker på nogen anden måde, er det ikke af Gud« (L&P 50:17-18).

Når vi kaldes til en stilling som leder eller underviser i Kirken, er det vores opgave at forkynde Guds ord ved Guds Ånd, og ikke ved »menneskers filosofi iblandet nogle få skriftsteder.«³ Ligesom Enok, Nefi og Lehi kan vi også modtage hjælp fra det høje igennem Helligåndens tilskyndelser.

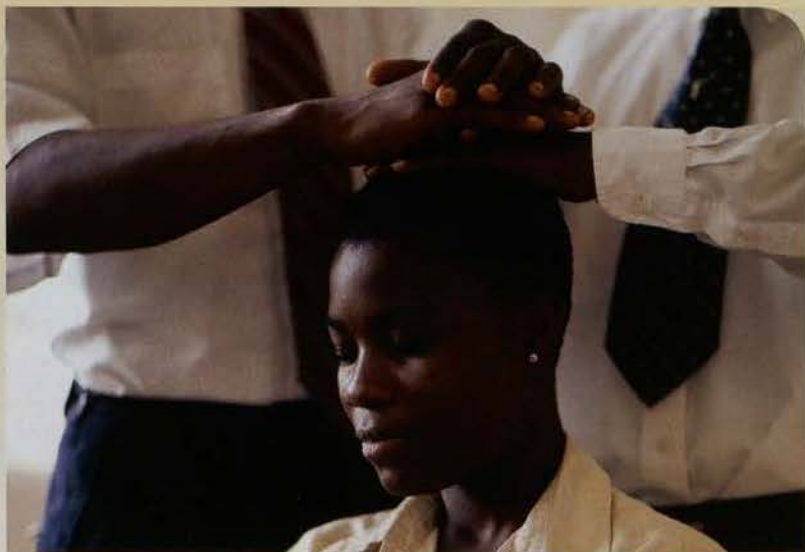
Vi kan måske tro, at det at have hørt eller læst om en lærdom eller et princip er tilstrækkeligt. Men en sådan antagelse afslører, at man ikke har erkendt, at en dybere forståelse af principper opnås ved personlig åbenbaring (se Job 32:8). Tænk over denne inspirerede udtalelse fra Hyrum Smith, profetens bror: »Forkynd evangeliets første principper – forkynd dem igen og igen; så vil du opdage, at dag efter dag vil nye begreber og yderligere lys vedrørende dem blive åbenbaret til dig. Du kan uddybe dem, så du mere tydeligt kan forstå dem.«⁴

Følg Frelserens eksempel

Vores største forbillede i alt er Herren Jesus Kristus om hvem, der står skrevet:

»Da Jesus var færdig med denne tale, var skarerne slået af forundring over hans lære;

for han underviste dem som en, der har myndighed, og ikke som deres

skriftkloge« (Matt 7:28-29; se også Joseph Smiths oversættelse, Matt 7:36-37).

Alma, den store profet fra Mormons Bog, var et eksempel på denne fremgangsmåde: »Og se, eftersom forkyndelsen af ordet havde en stærk tendens til at få folket til at gøre det, der var retfærdigt – ja, den havde haft en større virkning på folkets sind end sværdet eller noget som helst andet, der var hændt dem – mente Alma derfor, at det var tjenligt, at de skulle prøve virkeevnen af Guds ord« (Alma 31:5).

Når vi betros det hellige hverv at forkynde evangeliet, så lad os følge Frelserens eksempel og som ham sige: »Min lære er ikke min egen, men hans, som har sendt mig« (Joh 7:16). ■

NOTER

1. Når skrifterne taler om »frygt« for Guddommen, drejer det sig om begrebet »ærbødighed«. Præsident David O. McKay (1873-1970) gav os indsigt i dette guddommelige karaktertræk, da han sagde: »Ærbødighed er dyb respekt blandet med kærlighed« (Conference Report, apr. 1967, s. 86).
2. I skrifterne anvendes »ordinere« og »indsætte« ensbetydende (se L&P 20:67; 25:7; se også Joseph Fielding Smith, *Lærdomme om frelse*, red. Bruce R. McConkie, 3 bind, 1977-1980, 3:93-94).
3. Jeffrey R. Holland, »A Teacher Come from God«, *Ensign*, maj 1998, s. 26; se også Mosi 18:19-22.
4. Hyrum Smith, *History of the Church*, 6:323.

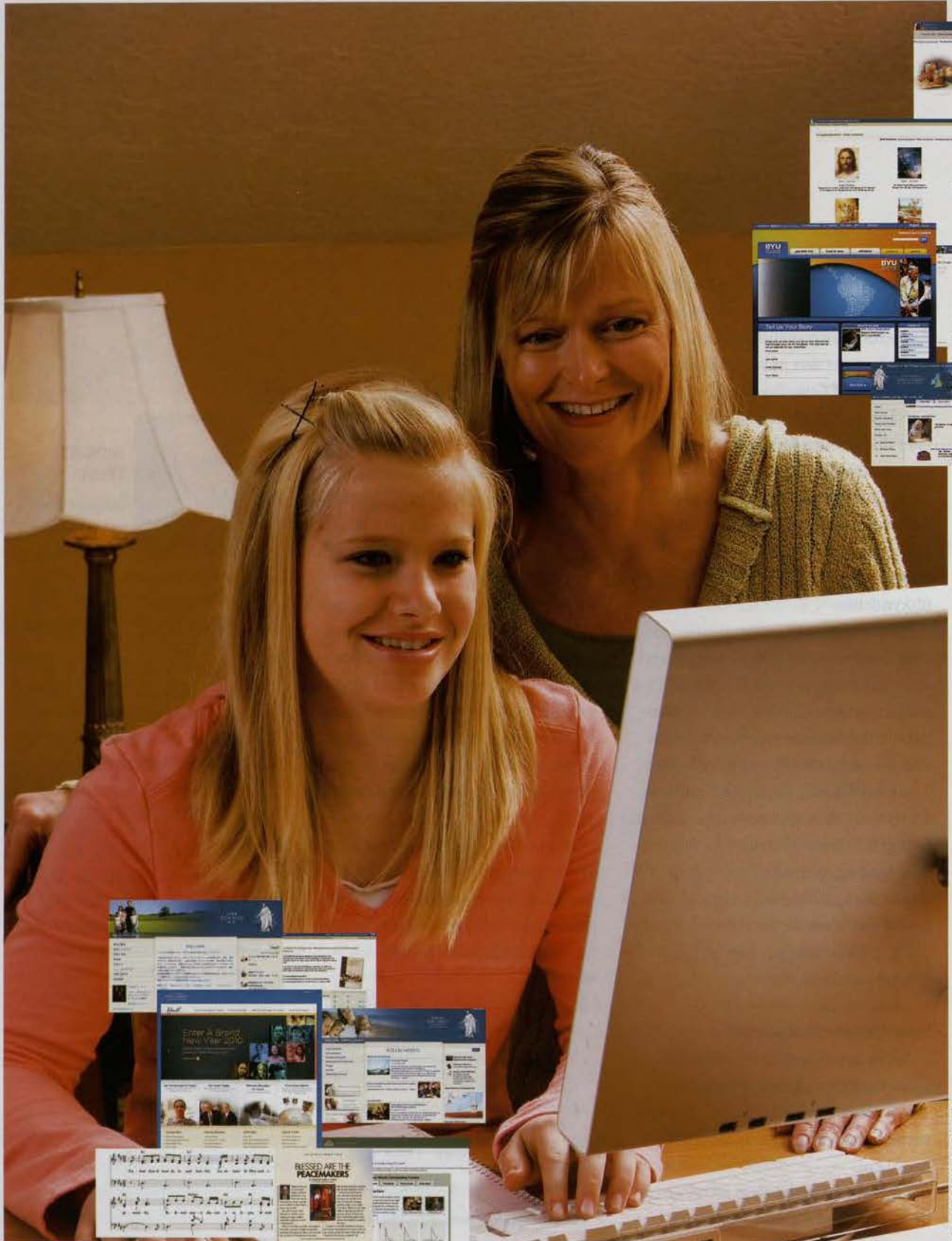
INDSÆTTELSE

»Indsættelser er en hævdvunden skik i Kirken, og mænd og kvinder »indsættes« i særlige ansvar i stillinger i ledelse, kvorummer og organisationer. ...

Nogle medlemmer betragter indsættelsen som en mekanisk handling, mens andre ivrigt ser frem til den, tager hvert ord til sig og lader sig opbygge af dem.

Indsættelsen kan forstås derved, at det er en fjernelse fra en tilstand af synd, fra det kødelige, fra alt, som er primitivt, lavt, ondt, tarveligt eller vulgært, *indsættelse* fra verden til et højere niveau af tanker og aktivitet. Velsignelsen er betinget af trofast udførelse af kaldelsen.«

Præsident Spencer W. Kimball (1895-1985), *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball, 1982, s. 478.

POSITIV ANVENDELSE AF INTERNETTET

Internettet giver os øjeblikkelig adgang til mange ressourcer, som kan styrke og berige os. Mange åndeligt opløftende hjemmesider byder på vejledning og inspiration. Følgende forslag kan hjælpe dig til at forblive jordnær, uden at afskære dig fra alt det gode, som internettet har at tilbyde.

Sæt tidsfrister

Rebecca Renfroe fra Idaho i USA plejede at blogge og læse andres blogs næsten dagligt. Hun var næsten altid i »skrive-humør« – mentalt skrev hun en blog om, hvad hun foretog sig sammen med sine børn, i stedet for bare at gøre det. Hun blev klar over, at der måtte balance i tingene.

Hun siger: »Ånden fik mig til at indse, at det ikke var noget problem at have en blog – problemet var, at jeg brugte alt for meget af min tid og energi på det. Jeg forærede bogstavelig talt store dele af mit liv væk. Jeg gav afkald på kvalitetstid med mine børn og min mand, jeg gav afkald på tid til alvorligt, dybdegående studium af skrifterne, og jeg gav afkald på

mange timers søvn, som påvirkede min evne til at tjene andre, være årvågen over for Ånden og forblive sund og rask.«

Søster Renfroe lærte, at man ikke skal lade det gode komme i vejen for det, der er bedre, som ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum rådede os til: »Det, at noget er *godt*, er ikke tilstrækkelig grund til at gøre det ... Selvfølgelig er det godt at se god underholdning eller finde interessante oplysninger. Men ikke alt af den slags er den tid værd, som vi bruger på at få det. Noget er bedre, og andet er bedst.«¹

Vælg opbyggende medier

Amy Paulsen fra Washington i USA holder meget af hjemmesider, som andre mødre har oprettet, og som indeholder forslag og aktiviteter til evangelisk undervisning af børn. Når hun har brug for visuelle hjælpemidler, finder hun billeder på nettet, som hun kan printe ud. Når hun har brug for ideer, finder hun links til artikler i Kirkens tidsskrifter, konferencetalere og håndbøger på nettet.

DET BEDSTE VALG

»Vær sikre på, at de valg I træffer om brugen af nye medier, er valg, som udvider jeres sind, øger jeres muligheder og nærer jeres sjæl.«

Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum, »Forkynd evangeliet ved hjælp af internettet«, *Liahona*, juni 2008, N2.

»Internettet har hjulpet mig og min mand med at forberede meningsfulde hjemmeaftener for vore børn,« siger søster Paulsen. »Det er også opmuntrende at vide, at der findes så mange mødre, som også lærer deres børn at bede og at vandre retskaffent for Herren« (L&P 68:28).

Brug internettet til at forkynde evangeliet

Et medlem, Lin Floyd fra Utah, har oprettet en slægtshistorisk hjemmeside med billeder og beretninger om sine forfædre. Hans hjemmeside og andre som den har hjulpet mennesker til at høre mere om Kirken og dens lære. Nogle har ønsket at blive døbt eller er blevet aktive i Kirken igen. Andre har fundet hjælp til at udføre slægtsforskning, udføre deres kaldelse og styrke deres ægteskaber.

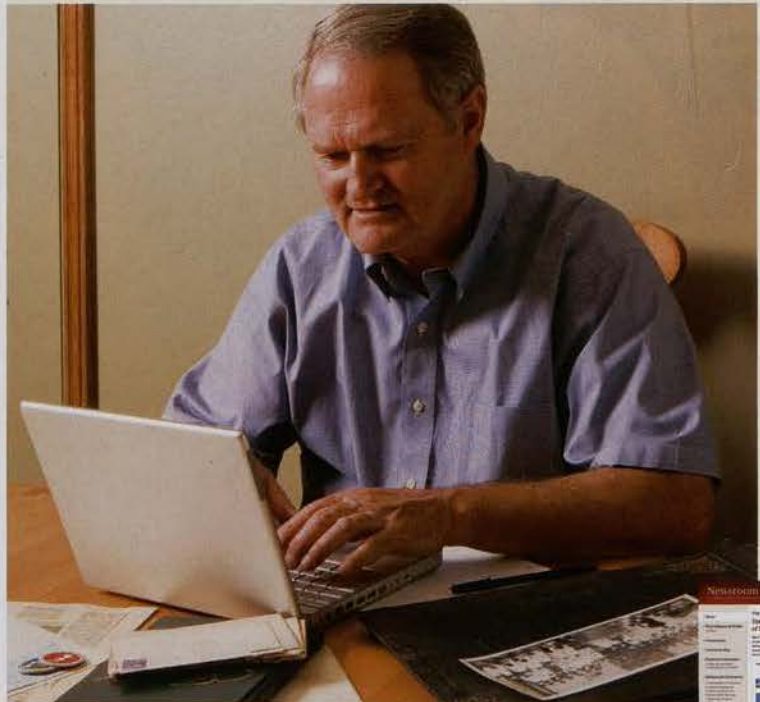
Internettet kan anvendes til meget godt. Når du sætter retningslinjer for anvendelse af internettet – og sikrer dig, at de sider, du besøger, øger din viden, skaber muligheder og nærer din sjæl – kan internettet blive en kilde, der beriger dit liv og styrker din familie. ■

NOTE

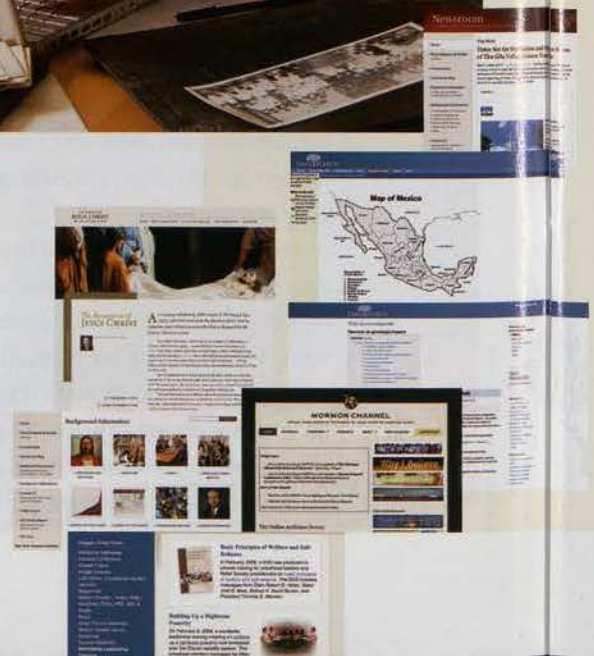
1. Dallin H. Oaks, »God, bedre, bedst«, *Liahona*, nov. 2007, s. 104, 105.

KIRKENS HJEMMESIDER

Kirkens hjemmesider rummer fremragende ressourcer til undervisning i evangeliet. Kirkens hjemmesider, der rummer alt fra konferencetaler til Kirkens historie, er skabt til at give medlemmer let adgang til evangeliske materialer, som man kan benytte i sin kaldelse. Det følgende er smagsprøver fra Kirkens officielle hjemmeside, der findes på mange forskellige sprog:

Du kan bruge Kirkens hjemmesider til at forkynde evangeliet, forberede lektioner og udføre slægtsforskning.

- **LDS.org:** Gennemgå konferencetaler, læs de seneste nyheder om Kirken og få forbindelse til mange andre kirkeressourcer. Find materialer på dit sprog ved at besøge languages.lds.org.
- **Mormon.org:** Henvis dine naboer, familie og venner til denne hjemmeside, der er beregnet til dem, der vil vide mere om Kirken. Hjemmesiden forklarer vore grundlæggende lærdomme, om blandt andet Guds karakter, evige familier og frelsesplanen. Findes på mange sprog.
- **JesusChrist.Lds.org:** Læs apostles og profeters vidnesbyrd om Frelseren Jesus Kristus. Tilgængelig på engelsk og spansk.
- **Liahona.Lds.org:** Find dine yndlingsartikler fra *Liahona* samt andet ekstramateriale såsom foto-gallerier og aktiviteter for børn.
- **ProvidentLiving.org:** Lær mere om selvhjulpethed, forråd, beskæftigelse og Kirkens humanitære indsats. Tilgængelig på engelsk og med nogle materialer på portugisisk, spansk og tysk.
- **LDSjobs.org:** Søg efter arbejde, find oplysninger om skoler, få kontakt til jobsøgende og lær mere om, hvordan du kan hjælpe dem i din menighed, der søger arbejde. Tilgængelig på engelsk, portugisisk og spansk.
- **YouTube.com/MormonMessages:** Se korte audiovisuelle præsentationer af evangeliske principper. Tilgængelig på engelsk og spansk.
- **Temples.Lds.org:** Se oplysninger om og billeder af templer fra hele verden. Tilgængelig på engelsk, portugisisk, spansk og tysk.
- **New.FamilySearch.org:** Søg efter din slægtslinje og indsend oplysninger om dine forfædre. Bered navne til tempelordinancer.

Tilgængelig på engelsk, fransk, italiensk, japansk, ko-reansk, portugisisk, russisk, spansk og tysk.

- **FamilySearchIndexing.org:** Hjælp med at digitalisere og registrere slægtshistoriske kilde materialer. Tilgængelig på engelsk, fransk, italiensk, portugisisk, russisk, spansk og tysk.
- **Countries.Lds.org:** Mange lande har deres egen kirkehjemmeside. På den danske hjemmeside kan du for eksempel se videoer, der viser templet i København. På Kirkens hjemmeside for Argentina/Uruguay/Paraguay kan medlemmer tilmelde sig en service, hvor de modtager e-mails med citater fra kirkeledere. På den koreanske hjemmeside kan man se flere kirkefilm. Andre landes hjemmesider har lignende tilbud.
- **Languages.Lds.org:** Hvert sprog har en liste over de oversatte materialer, der er tilgængelige på LDS.org. De fleste hjemmesider tilbyder generalkonferencetaler og online-håndbøger. Nogle tilbyder yderligere materialer.
- **Images.Lds.org:** Her kan du downloade evangelisk kunst, kirkehistoriske billeder, billeder af templer og meget mere.
- **LDS.org/braille:** Find engelske og spanske tekster på braille (blindesprog). De kan downloades og printes.
- **ByuTvInt.org:** Se Brigham Young Universitys programmer på nettet, eller find ud af, hvordan du kan modtage dem i dit område. Tilgængelig på engelsk, portugisisk og spansk.
- **Music.Lds.org:** Lyt til og udskriv salmer og anden musik. Tilgængelig på engelsk, fransk, portugisisk og spansk. (Gå ind på www.music.lds.org, klik på **Music**, derefter **Hymns**, og vælg så sprog).

**Ældste
David A. Bednar**
De Tolv Apostles Kvorum

Jeg hæver en apostolsk advarselsrøst om de muligt hæmmende, kvælende, undertrykkende og begrænsende påvirkninger, som nogle cyberspace-interaktioner kan have på vores sjæl.

TING, SOM

Mens jeg har set frem til og forberedt mig på denne mulighed for at lære sammen med jer, har jeg fået en bedre forståelse for Jakobs, Nefis brors, stærke følelser. Han sagde: »I dag er jeg tynget af meget ... omsorg og ængstelse for jeres sjæls velfærd« (Jakob 2:3). Det budskab, jeg ønsker at komme med i dag, er over tid faldet på min »sjæl som dug fra himlen« (L&P 121:45). Jeg opfordrer jer til at være yderst opmærksomme på et alvorligt emne, som har både umiddelbare

og evige implikationer. Jeg beder til, at Helligånden må være med os hver især og undervise os i vores tid sammen.

Jeg har længe været imponeret over den enkle og klare definition på sandhed, der fremsættes i Mormons Bog: »Ånden taler sandhed og lyver ikke. Derfor taler den om ting, som de virkelig er, og om ting, som de virkelig vil blive; derfor bliver disse ting givet tydeligt til kende for os til vor sjæls frelse« (Jakob 4:13; se også L&P 93:24).

Vi fokuserer på det første væsentlige kendetegn ved sandhed, som forekommer i dette

vers: »Ting, som de virkelig er.« Først gennemgår vi adskillige hovedbestanddele i vor himmelske Faders plan for lykke som det doktrinære fundament for at kende og forstå ting, som de virkelig er. Dernæst vil vi se på de angrebsmetoder,

DE VIRKELIG ER

modstanderen anvender for at aflede os fra eller hæmme vores evne til at erkende ting, som de virkelig er. Og til slut vil vi drøfte det ansvar, der hviler på jer som den opvoksende generation. I bliver nødt til at være lydige, ære hellige pagter og konstant erkende ting, som de virkelig er i dagens verden, som bliver stadigt mere forvirret og ugudeligt.

Vores guddommelige skæbne

I »Familien: En proklamation til verden« erklærer Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Råd, at som Guds åndelige sønner og døtre »accepterede [vi] hans plan, hvorved hans børn kunne opnå et fysisk legeme og opnå jordiske erfaringer for at udvikle sig frem mod fuldkommenhed og til sidst realisere [vores] guddommelige skæbne som arving til evigt liv.«¹ Bemærk venligst for det første vigtigheden af at få et fysisk legeme i processen med at udvikle sig frem mod vores guddommelige skæbne.

Profeten Joseph Smith underviste os med al tydelighed i betydningen af vores fysiske legemer:

»Vi kom her til jorden, for at vi kunne få et legeme og fremlægge det rent for Gud i det celestiale rige. Lykkens store princip består i at have et legeme. Djævelen har ikke noget legeme, og heri ligger hans straf. Han er glad, når han kan skaffe sig et menneskes tabernakel, og da han blev jaget ud af Frelseren, bad han om lov til at blive sendt ind i en svineflok, hvilket viser, at han foretrækker en svine-krop frem for ingen at have. Alle væsener, som har legemer, har magt over dem, som ingen har ...

Djævelen har kun den magt over os, som vi

tillader ham at få. I samme øjeblik vi gør oprør mod det, der kommer fra Gud, får Djævelen magt.«²

Vores fysiske legeme muliggør en bredde, dybde og intensitet i erfaringer, som ganske enkelt ikke kunne opnås i vores førjordiske tilstand. Præsident Boyd K. Packer, præsident for De Tolv Apostles Kvorum, har sagt: »Vores ånd og legeme er sammensat på en sådan måde, at vores legeme bliver vores ånds redskab og fundamentet for vores karakter.«³ Således udvides vores forhold til andre mennesker, vores evne til at genkende og handle i overensstemmelse med sandheden og vores evne til at adlyde Jesu Kristi evangeliums principper og ordinancer gennem vores fysiske legeme. I det jordiske livs klasse-lokale oplever vi omsorgsfuldhed, venlighed, lykke, sorg, skuffelse, smerte og endda udfordringerne ved fysiske begrænsninger på måder, som bereder os til evigheden. Kort sagt er der lektier, vi må lære, og erfaringer, vi, som skriften beskriver, må gøre, »hvad angår kødet« (se 1 Ne 19:6; Alma 7:12-13).

Apostle og profeter har bestandig lært os om vores legemes jordiske og evige betydning. Paulus sagde:

»Ved I ikke, at I er Guds tempel, og at Guds ånd bor i jer?

Hvis nogen ødelægger Guds tempel, skal Gud ødelægge ham. For Guds tempel er helligt, og det tempel er I« (1 Kor 3:16-17).

Og i denne uddeling har Herren åbenbaret, at »ånden og legemet udgør menneskets sjæl« (L&P 88:15). En virkelig sandhed, og som altid vil være det, er, at legemet og ånden udgør vores

virkelighed og identitet. Når legeme og ånd er uadskilleligt forbundet, kan vi modtage en fylde af glæde. Når de er adskilt, kan vi ikke modtage en fylde af glæde (se L&P 93:33-34).

Faderens plan er lavet for at give vejledning til hans børn, for at hjælpe dem med at blive lykkelige og for at bringe dem sikkert hjem til ham med opstandne, ophøjede legemer. Lucifer arbejder på at gøre Guds sønner og døtre forvirrede og ulykkelige og på at hindre deres evige udvikling. Løgnens faders hovedformål er, at vi alle skal være elendige, ligesom han er (2 Ne 2:27), og han arbejder for at fordreje de dele af Faderens plan, som han hader mest.

Satan har ikke et legeme, og hans evige udvikling er blevet standset. Ligesom vand, der flyder i et flodleje, stoppes af et dige, er modstanderens evige udvikling således forpurret, fordi han ikke har et fysisk legeme. På grund af sit oprør har Lucifer nægtet sig selv alle jordelivets velsignelser og erfaringer, som er gjort mulige gennem et tabernakel af kød og knogler. Han kan ikke lære de lektier, som kun en legemliggjort ånd kan lære. Han kan ikke blive gift eller nyde formeringens eller familielivets velsignelser. Han kan ikke underkaste sig kendsgerningen af hele menneskehedens bogstavelige og universelle opstandelse. En af skriftens mulige betydninger af ordet *forbandet* kommer til udtryk i hans manglende evne til fortsat at udvikle sig og blive som vor himmelske Fader.

Eftersom et fysisk legeme er så centralt i vor himmelske Faders plan for lykke og vores åndelige udvikling, bør vi ikke være overraskede over, at Lucifer stræber efter at modarbejde vores udvikling ved at friste os til at anvende vores legeme på upassende vis. Noget af det mest ironiske ved evigheden er, at modstanderen, som har det elendigt, netop fordi han ikke har et fysisk legeme, opfordrer og frister os til at tage del i hans elendighed

ved at bruge vores legeme på upassende vis. Selve det redskab, som han ikke har og ikke kan anvende, er således det primære mål for hans bestræbelser på at lokke os til fysisk og åndelig undergang.

Modstanderens angreb

Modstanderen forsøger både at påvirke os til at misbruge vores fysiske legeme og til at undervurdere betydningen af vores legeme. Det er vigtigt for os at genkende og afvise disse to angrebsmetoder.

»Vores ånd og legeme er sammensat på en sådan måde, at vores legeme bliver vores ånds redskab og fundamentet for vores karakter.«

Præsident Boyd K. Packer, præsident for De Tolv Apostles Kvorum.

Når et hvilket som helst af vor himmelske Faders børn misbruger sit fysiske legeme ved at overtræde kyskhedsloven, anvende narkotika og afhængighedsskabende stoffer, skæmme eller skamfere sig selv eller dyrke kroppen som en afgud – det være sin egen eller andres – så fryder Satan sig. For personer, der kender og forstår frelsesplanen, er enhver besmittelse af legemet et oprør og en fornægtelse af vores sande identitet som Guds sønner og døtre (se Mosi 2:36-37; L&P 64:34-35).

Nuvel, brødre og søstre, jeg kan ikke nævne alle de måder, hvorpå I kan misbruge jeres legeme, »for der er forskellige veje og måder, ja, så mange, at jeg ikke kan tælle dem« (Mosi 4:29). I ved, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert,

og I har et personligt ansvar for selv at lære »ved studium og også ved tro« (L&P 88:118), hvad I bør gøre og ikke bør gøre og den doktrinære årsag til, hvorfor I bør gøre og ikke gøre disse ting. Jeg vidner om, at når I ønsker at lære dét, når I »vogter jer selv og jeres tanker og jeres ord og jeres handlinger og iagttager Guds befalinger og vedbliver i troen på det, I har hørt angående Herrens komme, helt til jeres livs ende« (Mosi 4:30), bliver I åndeligt oplyste og beskyttede. Og i henhold til jeres trofasthed og flid får I magt til at opdage modstanderens bedrag og afvise hans angreb, når han frister jer til at misbruge jeres fysiske legeme.

Satan stræber også efter at forlede Guds sønner og døtre til at undervurdere betydningen af deres fysiske legeme. Denne særlige type angreb er yderst udspekuleret og djævelsk. Jeg vil gerne komme med flere eksempler på, hvordan modstanderen kan pacificere og lulle os ind i en slags kødelig sikkerhed (se 2 Ne 28:21) og opmuntre os til at sætte de jordiske erfaringer, som fik os til at råbe af fryd i den førjordiske tilværelse på spil (se Job 38:7).

Fx kan vi alle finde fornøjelse i en lang række sunde, underholdende og spændende aktiviteter. Men vi undervurderer betydningen af vores legeme og risikerer vores fysiske velbefindende ved at ty til usædvanlige og farlige ekstremer i vores søgen efter et stadig større og mere ophidsende »adrenalin-sus«. Vi kan bortforklare det med, at der bestemt ikke er noget galt i sådanne tilsyneladende uskyldige bedrifter og eventyr. Men at udsætte selve det redskab for fare, som Gud har givet os for at opnå jordelivets erfaringer – blot for at jage efter spænding eller noget formodet sjov, for at stive egoet af eller for at opnå accept – undervurderer i sandhed betydningen af vores fysiske legeme.

Sørgeligt nok ignorerer nogle unge mænd og kvinder i Kirken i dag »ting, som de virkelig er, og forsømmer evige

forhold til fordel for digitale forstyrrelser, adspredelser og omveje, som ingen varig værdi har. Det skærer mig i hjertet, når et ungt par – der er beseglet til hinanden i Herrens hus for tid og al evighed ved det hellige præstedømmes magt – oplever ægte-skabelige vanskeligheder på grund af afhængighedsvirkningen af overdrevet videospil eller social omgang over nettet. En ung mand eller kvinde kan spille utallige timer, udsætte eller forspilde faglige eller akademiske resultater og i yderste konsekvens ofre dyrebare relationer til mennesker på grund af video- og onlinespil, der lammer hjerne og ånd. Som Herren udtalte: »Derfor giver jeg dem en befaling ...: Du skal ikke drive tiden væk, ej heller skal du grave dit talent ned, så det ikke bliver kendt« (L&P 60:13).

Nu tænker I måske: »Jamen, bror Bednar, du begyndte i dag med at tale om betydningen af et fysisk legeme i vores evige udvikling. Antyder du, at videospil og forskellige slags kommunikation via computer kan spille en rolle med hensyn til at undervurdere betydningen af vores fysiske legeme?« Det er præcis, hvad jeg siger. Lad mig forklare det.

Vi lever i en tid, hvor teknologien kan anvendes til at kopiere virkeligheden, forstærke virkeligheden og skabe en virtuel virkelighed. Fx kan en læge anvende et computerprogram til simulering og opnå værdifuld erfaring ved at udføre et kompliceret kirurgisk indgreb uden nogensinde at udsætte en patient for fare. En pilot kan i en flysimulator gentagne gange øve sig på en nødlandingsprocedure, som kan redde mange liv. Og arkitekter og ingeniører kan anvende innovative teknologier til at udforme sofistikerede design- og konstruktionsmetoder, som mindsker tab af menneskeliv og skader på bygninger, der forårsages af jordskælv og andre naturkatastrofer.

I hvert af disse eksempler bidrager en høj grad af nøjagtighed i simulationen eller modellen til

DETTE OG LIGNENDE BILLEDER anvendes som en del af planlægnings- og designprocessen for hvert nyt tempel, der opføres. Gengivelsen skildrer stoffer, møbler, fast inventar, lys, målestoksforhold og proportioner for at vise, hvordan hvert element vil se ud og virke, når det er færdigt. Hele templet og alle dets elementer designes således i detaljer, før selve konstruktionen begynder.

Billedet er en computerskabt gengivelse af et besøgsværelse i templet i Newport Beach i Californien.

effektiv erfaring. Udtrykket *nøjagtighed* betegner ligheden mellem virkeligheden og en repræsentation af virkeligheden. En sådan simulation kan være konstruktiv, hvis nøjagtigheden er stor, og formålet er godt – fx at opnå erfaring, der redder liv eller forbedrer livskvalitet.

Bemærk ligheden mellem fremstillingen af virkeligheden i gengivelsen (side 26) og det virkelige færdige værelse på fotografiet på næste side.

I dette eksempel er der anvendt stor nøjagtighed for at fuldføre et yderst vigtigt formål

– designet og konstruktionen af et helligt og smukt tempel. Imidlertid kan en simulation eller en model føre til åndelig svækkelse og fare, hvis ligheden er stor og formålet er dårligt – som fx at eksperimentere med handlinger, der står i modsætning til Guds befalinger eller lokke os til at tænke eller gøre noget, vi ellers ikke ville tænke eller gøre, »fordi det bare er et spil«.

Jeg hæver en apostolsk advarselsrøst om de muligt hæmmende, kvælende, undertrykkende og begrænsende

påvirkninger, som nogle cyberspace-interaktioner kan have på vores sjæl. Den bekymring, jeg bringer på bane, er ikke ny. Den gælder lige så vel for andre medier som fx fjernsyn, film og musik. Men i en virtuel verden er disse udfordringer mere intense og overbevisende. Jeg bønfalder jer om at tage jer i agt for den sansesløvende og åndeligt nedbrydende teknologi, som anvendes i cyberspace for at skabe stor nøjagtighed og fremme nedværdigende og skadelige formål.

Hvis modstanderen ikke kan lokke os til at misbruge vores fysiske legemer, så er en af hans mest virkningsfulde taktikker at narre jer og mig, som har legemliggjorte ånder, til gradvist og fysisk at adskille os fra ting, som de virkelig er. I bund og grund opmuntrer han os til at tænke og handle, som om vi var i vores førjordiske, ikke legemliggjorte tilstand. Og hvis vi giver ham lov, kan han på listig vis anvende nogle af den moderne teknologiske aspekter til at opnå sine formål. Jeg beder jer om være forsigtige med at blive så fordybede og optagede af pixels, sms'er, øredutter, twitter, social online omgang på nettet samt potentielt vanedannende anvendelse af medier og internettet, at I ikke ser betydningen af jeres fysiske legeme og går glip af den frugtbare kommunikation ansigt til ansigt. Pas på digitale fremstillinger og data i mange computerformidlede udformninger af interaktion, som kan fortrænge det fulde råderum for fysisk nærvær og oplevelse.

Lyt omhyggeligt til følgende citat, der beskriver et intenst, romantisk forhold, som en kvinde havde med en cyberspacekæreste. Og læg mærke til, hvordan kommunikationsmediet undervurderer betydningen af det fysiske legeme: »Og sådan fyldte PFSlider (mandens kaldenavn) min hverdag. Alt håndgribeligt faldt bort. Min krop eksisterede ikke. Jeg havde ingen hud, intet hår, ingen knogler. Al lyst havde forvandlet sig til en tankerække, der kun ramte min pandelap. Der var intet udendørs liv, intet socialt liv, intet vejr. Der var kun computerskærmen og telefonen, min stol og måske et glas vand.«⁴

Vi må i modsætning hertil give agt på Paulus' formaning: » ... [at I] sørger for hver især at have jeres hustru i hellighed og ære« (1 Thess 4:4)

Tænk igen på det eksempel, jeg tidligere nævnte om et ungt par, der for nylig var blevet viet i Herrens hus. En umoden eller vildfaren ægtefælle kan ofre en overdreven mængde tid på at spille videospil, chatte online eller på andre måder tillade det digitale at dominere ting, som de virkelig er. Til at begynde med kan den anvendte tid

Dette billede er et fotografi af beseglingsværelset i templet i Newport Beach i Californien.

forekomme ret harmløs, og den forsvares med et par minutters behov for at blive lettet lidt for kravene fra hverdagens hektiske tidsplan. Men vigtige muligheder for at udvikle og forbedre sociale færdigheder, for at le og græde sammen samt for at skabe udbytterige og vedvarende bånd med følelsesmæssig fortrolighed går tabt. Tiltagende, tilsyneladende uskyldig underholdning kan

udvikle sig til en form for skadeligt slaveri.

At føle varmen i et kærligt knus fra en evig partner eller at se oprigtigheden i en anden persons øjne, når der bæres et vidnesbyrd – alt det, som bliver oplevet, som det virkelig er med vores fysiske legeme som redskab – kan blive ofret til fordel for en meget avanceret fantasi, som ingen vedvarende værdi har. Hvis I og jeg ikke er årvågne, kan vi nå til »ikke længere [at have] evnen til at føle« (1 Ne 17:45), ligesom Laman og Lemuel for længe siden.

Lad mig komme med et andet eksempel på, hvordan man gradvist og fysisk adskiller sig fra ting, som de virkelig er. I dag kan en person træde ind i en virtuel verden som fx Second Life og påtage sig en ny identitet. En person kan skabe en skikkelse, eller en cyberspacepersonlighed, som passer til hans eller hendes eget udseende og adfærd. Eller en person kan opdigte en falsk identitet, som på ingen måde svarer til ting, som de virkelig er. Uanset hvor meget den påtagede, nye identitet nærmer sig personens egen, består en sådan opførsel i al væsentlighed af ting, som de ikke er i virkeligheden. Tidligere definerede jeg nøjagtigheden af en simulation eller model. Nu fremhæver jeg betydningen af personlig troskab – overensstemmelsen mellem en virkelig person og en påtaget, cyberspaceidentitet. Læg mærke til den manglende personlige troskab i følgende episode, som blev skrevet i *Wall Street Journal*:

Ric Hoogestraat er »en svær [53-årig] mand med en lang, grå hestehale, tykke små bakkenbarter og et gråsprængt cykelstyrverskæg ... Ric tilbringer seks timer om aftenen og ofte 14 timer i træk i weekenderne som Dutch Hoorenbeek, som sit to meter høje, muskuløse ... cyberspace-alter ego. Figuren ligner en yngre, fysisk forbedret udgave af Ric. ...

... Han sidder ved sin computer med rullegardinerne trukket ned ... og mens hustruen Sue ser fjernsyn i stuen, chatter han online med det, der

på skærmen fremtræder som en høj, slank, rødhåret kvinde.

Han har aldrig mødt kvinden uden for Second Lifes virtuelle verden, et meget detaljeret digitalt fantasiland ... Han har aldrig så meget som talt med hende over telefonen. Men deres forhold har fået en påfaldende virkelig dimension. De ejer to hunde, betaler termin sammen og bruger timer i deres cyberspaceverden på at handle i indkøbscenteret og køre lange motorcykelture ... Deres bånd er så stærke, at hr. Hoogestraat for tre måneder siden

bad Janet Spielman, den 38-årige canadiske kvinde, som har kontrol over den rødhårede, om at blive hans virtuelle hustru.

Kvinden, som han er lovformeligt gift med, synes ikke det er sjovt. »Det er virkelig frygteligt,« siger Sue Hoogestraat ... som har været gift med hr. Hoogestraat i syv måneder.«⁵

Brødre og søstre, prøv at forstå det. Jeg antyder ikke, at al tek-

Hvis modstanderen ikke kan lokke os til at misbruge vores fysiske legemer, så er en af hans mest virkningsfulde taktikker at narre jer og mig, som har legemliggjorte ånder, til gradvist og fysisk at adskille os fra ting, som de virkelig er.

nologi principielt er dårlig. Det er den ikke. Jeg siger heller ikke, at vi ikke bør anvende dens mange muligheder for på passende måder at lære, kommunikere, opløfte og gøre livet lysere samt at opbygge og styrke Kirken, selvfølgelig bør vi det. Men jeg hæver en advarselsrøst om, at vi ikke bør forøde og skade virkelige forhold ved at være besat af nogle opdigtede. »Næsten 40 % af de mænd og 53 % af de kvinder, som spiller online-spil, sagde, at deres virtuelle venner var lige så gode eller bedre end deres venner i det virkelige liv, i henhold til en undersøgelse foretaget blandt 30.000 spillere, foretaget af ... en, der for nylig

har bestået sin ph.d. fra Stanford University. Over en fjerdedel af de spillere, som svarede, angav, at det følelsesmæssige højdepunkt i den forløbne uge forekom i en virtuel verden.⁶

Hvor betydningsfuld, hvor varig og hvor beti- melig er ikke Herrens definition på sandhed: »Ting, som de virkelig er.« Profeten Alma spurgte: »O, er dette da ikke virkeligt?« (Alma 32:35). Han talte om lys og godt, der er så begribeligt, at det kan smages. Faktisk er det sådan, at »de, der bor i [Faderens] nærhed ... ser, som de bliver set, og kender, som de er kendt, idet de har modtaget af hans fylde og af hans nåde« (L&P 76:94).

Mine elskede brødre og søstre pas på! For så vidt personligt troskab aftager i computerformidlet kommunikation og formålet med en sådan kommunika- tion forvrænges, perverteres og gør ondt, er risikoen for åndelig katastrofe faretruende høj. Jeg bønfal- der jer om straks og bestandigt at vende ryggen til sådanne steder og aktiviteter (se 2 Tim 3:5).

Og nu vil jeg gerne tage fat på endnu et kende- tegn på modstanderens angreb. Satan tilbyder ofte en tiltrækkende illusion om anonymitet. Lucifer har altid stræbt efter at udføre sin gerning i hemmelig- hed (se Moses 5:30). Husk imidlertid, at frafald ikke er anonymt, bare fordi det forekommer i en blog eller gennem en opdigtet identitet i et chatroom eller en virtuel verden. Umoralske tanker, ord og gerninger er altid umoralske, selv i cyberspace. Bedrageriske handlinger, som tilsyneladende udfø- res i hemmelighed, som fx ulovligt at hente musik fra nettet eller kopiere cd'er eller dvd'er, som distri- bueres til venner og familie, er ikke desto mindre bedrageriske. Vi er alle ansvarlige over for Gud, og i sidste ende bliver vi dømt af ham i overensstem- melse med vores hjertes handlinger og ønsker (se Alma 41:3). »Ligesom han tænker i sit hjerte, så er han« (Ordsp 23:7, 1871-oversættelsen).

Herren ved, hvem vi virkelig er, hvad vi virkelig tænker, hvad vi virkelig gør,

og hvem vi virkelig bliver. Han har advaret os om, at »de oprørske skal blive gennemboret af megen sorg, for deres misgerninger skal blive forkyndt på hustagene, og deres hemmelige gerninger skal blive åbenbaret« (L&P 1:3).

Jeg har blot hævet en advarselsrøst om nogle få af de åndelige farer i vores teknologisk oriente- rede verden, der hurtigt ændrer sig. Lad mig gen- tage det: Hverken teknologi eller hurtig forandring er i eller af sig selv god eller dårlig. Den virkelige udfordring er at forstå begge i sammenhæng med den evige plan for lykke. Lucifer vil opmuntre jer til at misbruge og undervurdere betydningen af jeres fysiske legeme. Han vil forsøge at erstatte Guds skaberværks uendelige mangfoldighed med den virtuelle, monotone gentagelse og overbevise os om, at vi blot er dødelige ting, der er genstand for handling, og ikke evige sjæle med frihed til selv at handle. På lusket vis lokker han legemlig- gjorte ånder til at sætte de velsignelser og erfaringer »hvad angår kødet« (1 Ne 19:6; Alma 7:12-13) over styr, som er gjort mulige gennem Faderens plan for lykke og hans enbårne Søns forsoning.

Med henblik på jeres lykke og beskyttelse opfordrer jeg jer til mere flittigt at studere frelses- planens lære – og bønsumt at overveje de sand- heder, vi har gennemgået. Jeg stiller to spørgsmål, som I kan overveje i jeres personlige overvejelser og bønsumme studium:

1. Indbyder eller hæmmer anvendelsen af for- skellige teknologier og medier Helligåndens kon- stante ledsagelse i jeres tilværelse?

2. Højner eller begrænser den tid, I tilbringer på at anvende forskellige teknologier eller medier jeres evne til at leve, elske og tjene på meningsfuld vis?

I får svar, inspiration og vejledning fra Hellig- ånden, som passer til jeres personlige omstæn- digheder og behov. Jeg gentager og bekræfter profeten Josephs lære: »Alle væsener, som har legemer, har magt over dem, som ingen har.

Djævelen har kun magt over os, når vi tillader det.»

Disse evige sandheder om betydningen af vores fysiske legeme vil styrke jer mod modstanderens bedrag og angreb. Et af mine største ønsker for jer er, at I får et støt voksende vidnesbyrd om og påskønnelse af opstandelsen – ja, jeres egen opstandelse med et celestiale, ophøjet legeme »på grund af jeres tro på [Herren Jesus Kristus] i overensstemmelse med løftet« (Moro 7:41).

Den opvoksende generation

Jeg vil gerne tale direkte til jer, som I virkelig er. I er virkelig den opvoksende generation i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. I oktober 1997 besøgte ældste Neal A. Maxwell (1926-2004) fra De Tolv Apostles Kvorum BYU – Idaho for at holde et foredrag. I løbet af de dage han var i området, talte vi sammen om mange forskellige evangeliske emner i almindelighed og om Kirkens unge i særdeleshed. Jeg husker, at ældste Maxwell kom med en udtalelse, der gjorde dybt indtryk på mig. Han sagde: »De unge i denne generation har en større evne til at være lydige end nogen foregående generation.»

Han angav så, at denne udtalelse var baseret på følgende sandhed fra præsident George Q. Cannon (1827-1901), førsterådgiver i Det Første Præsidentskab: »Gud har tilbageholdt ånder til denne uddeling, som har mod og beslutsomhed til at trodse verden og alle den ondes magter, synlige som usynlige, for at forkynde evangeliet og holde fast i sandheden og oprette og opbygge vor Guds Zion, uanset konsekvenserne. Han har sendt disse ånder i denne slægt for at lægge Zions grundvold, der aldrig mere skal kuldkastes, og for at opfostre en slægt, der vil være retskaffen, og som vil ære Gud og ære ham i højeste grad og være lydige mod ham i alle forhold.«⁷

Forældre og kirkeledere fremhæver hyppigt, at de unge mænd og unge piger i denne slægt

er blevet holdt tilbage til dette tidspunkt i denne verdens historie og er nogle af vor himmelske Faders tapreste børn. Sådanne udtalelser er virkelig sande. Men jeg har ofte tænkt på, om de unge hører denne beskrivelse så ofte, at den bliver forslidt og fortærsket – og at dens betydning og dybsindige indhold måske overses. Vi ved, at »af ham, til hvem meget er givet, bliver der krævet meget« (L&P 82:3). Og præsident Cannons og ældste Maxwells ord hjælper os med i større grad at forstå, hvad der kræves af os i dag. I og jeg skal

være tapre og »lydige mod ham i alle forhold«. Lydighed bliver således det vigtigste våben, som den opvoksende generation må sætte sin lid til i de sidste dages kamp mellem godt og ondt.

Vi fryder os over, at Herren gennem sine bemyndigede tjenere har »hævet standarden« for nutidens unge mænd og kvinder. I betragtning af, at vi ved, hvem vi er, og hvorfor vi er her på

jorden, er en sådan inspireret vejledning velkommen og påskønnet. Og vi bør erkende, at Lucifer uophørligt stræber efter at »sænke standarden« ved at overtale os til at misbruge og undervurdere betydningen af vores fysiske legeme.

Frelseren har gentagne gange advaret os mod modstanderens bedrag:

»Jesus svarede og sagde til dem: Se til, at ingen fører jer vild ...

For i de dage skal der også fremstå falske kristus'er og falske profeter, og de skal vise store tegn og undere, så de, om muligt, skal føre selv de udvalgte vild, de som er de udvalgte efter pagten ...

I og jeg skal være tapre og »lydige mod ham i alle forhold«. Lydighed bliver således det vigtigste våben, som den opvoksende generation må sætte sin lid til i de sidste dages kamp mellem godt og ondt.

Og den, som omhyggeligt bevarer mit ord, skal ikke blive ført vild« (JS-M 1:5, 22, 37).

Lydighed åbner døren for Helligåndens konstante ledsagelse. Og de åndelige gaver og evner, der blev gjort virksomme af Helligånden, gør os i stand til at undgå bedrag – og til at se, føle, vide, forstå og huske ting, som de virkelig er. I og jeg er blevet begavet med en større evne til at være lydige af lige netop disse årsager. Moroni erklærede:

«Lyt til Herrens ord, og bed Faderen i Jesu navn om hvad som helst, I står i behov for. Tvivl ikke, men vær troende, og begynd ligesom fordem, og kom til Herren af hele jeres hjerte, og udarbejd jeres egen frelse med frygt og bæven for ham.

Vær vise i jeres prøves dage, aflæg al jeres urenhed, bed ikke for at kunne ødsle det bort på jeres lyster, men bed med urokkelig fasthed om, at I ikke vil give efter for nogen fristelse, men at I vil tjene den sande og levende Gud« (Morm 9:27-28).

Når vi giver agt på dette inspirerede råd, kan

og vil vi blive velsignet til at genkende og tilbagevise modstanderens angreb – i dag og alle de dage, der ligger forude. Vi kan og vil opfylde vores forudordnede ansvar og bidrage til Herrens værk i hele verden.

Jeg vidner om, at Gud lever og er vor himmelske Fader. Han er ophavsmand til frelsesplanen. Jesus er Kristus, Forløseren, hvis legeme blev kvæstet, sønderbrudt og forrevet for vores skyld, da han udførte sit sonoffer. Han er opstanden, han lever, og han står som overhovedet for sin kirke i disse sidste dage. At være »i evighed omsluttet af hans kærligheds arme« (2 Ne 1:15) vil blive en virkelig og ikke en virtuel oplevelse.

Jeg vidner om, at vi kan og vil blive velsignet med mod og beslutsomhed til at trodse verden og alle den ondes magter. Retfærdigheden vil sejre. Ingen uheldig hånd kan standse dette værks fremgang. Jeg bærer vidnesbyrd og vidner om disse ting, som de virkelig er, og som de virkelig vil blive i Herren Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

Taget fra en tale holdt ved en fireside i Kirkens Uddannelsessystem på Brigham Young University-Idaho den 3. maj 2009.

NOTER

1. «Familien: En proklamation til verden», *Liahona*, okt. 2004, s. 49.
2. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 211, 214.
3. Boyd K. Packer, «The Instrument of Your Mind and the Foundation of Your Character», *Brigham Young University 2002-2003 Speeches* 2003, s. 2.
4. Meghan Daum, «Virtual Loves», *The New Yorker*, 25. aug. og 1. sep. 1997, s. 82; eller Meghan Daum, *My Misspent Youth*, 2001, s. 19.
5. Alexandra Alter, «Is This Man Cheating on His Wife?», *Wall Street Journal*, 10. aug. 2007, s. W8, W1.
6. Alexandra Alter, *Wall Street Journal*, 10. aug. 2007, s. W8.
7. George Q. Cannon, «Remarks», *Deseret News*, 31. maj 1866, s. 203; se også *Journal of Discourses*, 11:230.

Cambodjanske sidste dages hellige: På vej i en ny retning

Chad E. Phares
Kirkens Tidsskrifter

Midt under den sene forårsregntid i Phnom Penh i Cambodja trodser Tonle Sap-floden – som er strømmet ud i Mekongfloden i flere måneder – sit naturlige leje og ændrer kurs, så den nu flyder den modsatte vej.

Denne retningsændring får Tonle Sap-søen, der ligger ved flodens udspring, til at svulme op til fem gange sin normale størrelse, hvilket giver tiltrængte næringsstoffer til de fisk og fugle, der lever der.

Ligesom floden, der skifter retning, har medlemmerne i Cambodja mærket, hvordan Jesu Kristi evangelium har hjulpet dem med at skifte retning i livet. Nu flyder deres hjerter over med den glæde og fred, som evangeliet bringer. Denne svulmen af glæde skaber åndelig næring for deres sjæl.

Skønt landet har set dystre tider, så har Jesu Kristi evangelium fået mange cambodjanere til at se en ny dag gry frem af fortidens mørke.

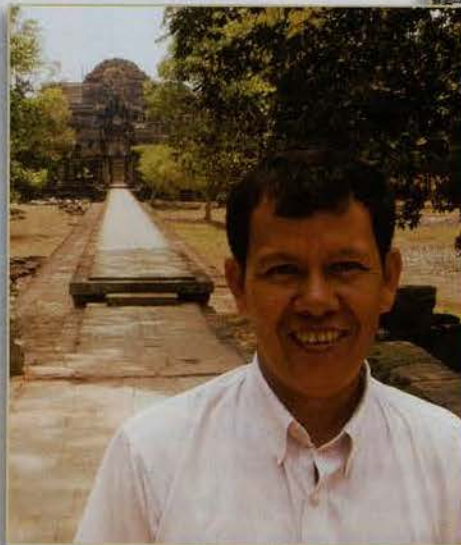
En ny retning

Under den politiske uro i landet i 1970'erne blev mange cambodjanere fordrevet fra deres hjem og mistede slægtninge.

Loy Bunseak, der er præsident

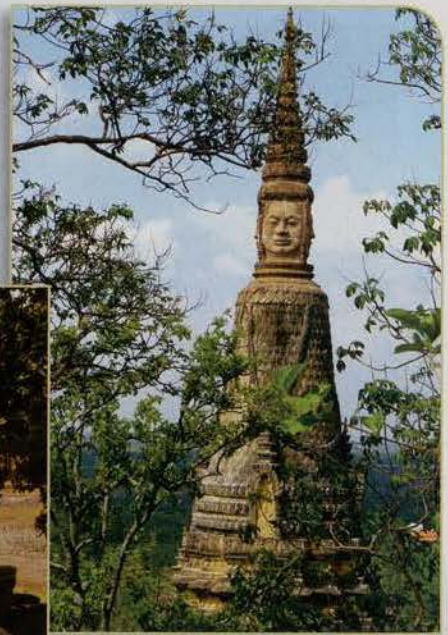
Trods fortidens svære trængsler opdager de cambodjanske sidste dages hellige, at Jesu Kristi evangelium giver dem grund til at håbe på en bedre fremtid.

for Siem Reap Gren i Phnom Penh-missionen i Cambodja, var ni år gammel i 1975, da han og hans familie måtte forlade deres hjem. De måtte – sammen med millioner af andre – udføre hårdt fysisk arbejde på landets vidtstrakte marker.

Præsident Loy mistede dengang begge sine forældre og fem af sine otte søskende.

Trods vanskelighederne havde præsident Loy altid mindst en ting, som

hjulp ham gennem smerterne.

»Jeg havde altid håb,« siger han.

Det samme beslutsomme håb, der hjalp præsident Loy gennem barndommens trængs-

ler, hjalp ham senere til at genkende sandheden i Jesu Kristi evangelium.

Da Cambodja er et buddhistisk land, voksede præsident Loy op uden kendskab til Jesus Kristus. Han hørte

Modstående side: Loy Bunseak, der er grenspræsident og turistfører i Siem Reap, viser besøgende byens ældgamle templer. Han får også mulighed for at fortælle om sidste dages hellige templer ved at have et billede af templet i Hongkong i sin turistbus. Til venstre: Selv om Khan Sarin, der er grenspræsident i Sen Sok, følte en håbløshed, da han var yngre, blev han medlem af Kirken, da hans hustru, Suon Sokmo, indbød ham til at studere skrifterne med hende. Øverst: Phnom Penh.

Gud,« siger præsident Loy. »Jeg kunne se, hvordan det gjorde min familie lykkeligere at efterleve Mormons Bogs lærdomme.«

Præsident Loys oplevelse er ikke usædvanlig. Khan Sarin, der er præsident for Sen Sok Gren i Phnom Penh

Nordre Distrikt i Cambodja, blev skilt fra sin familie som teenager og tvunget til at arbejde i markerne.

»Jeg mistede helt håbet dengang,« siger

»Da jeg blev medlem af Kirken ... modtog jeg et nyt lys, jeg aldrig havde haft før.«

Khan Sarin

om Frelseren, da sidste dages hellige missionærer kom til hans hjem og fortalte ham og hans familie, at de havde et vigtigt budskab.

»Jeg havde ikke hørt om Jesus Kristus, før jeg traf missionærerne,« siger han. »Jeg ville høre mere om ham.«

Efter et indgående studium og drøftelser blev præsident Loy og hans familie døbt i 2001.

»Missionærerne hjalp mig med at lære Mormons Bog at kende, men mit vidnesbyrd om dens sandhed kom fra

Herunder: En nylig opført kirkebygning huser det voksende medlemstal i Cambodjas hovedstad, Phnom Penh. Nederst: Da Pich Sareth og hans hustru, Seng Tha, var børn, blev de skilt fra deres familier i længere tid ad gangen. De er taknemlige for at kunne tilbringe tid sammen med deres egne børn og opdrage dem i evangeliet.

præsident Khan. »Jeg vidste ikke, om jeg ville overleve.«

Set i bakspejlet mener præsident Khan, at Herren har beskyttet ham mod farer mange gange. Som ung mand meldte han sig til hæren og blev beskudt på seks meters afstand, uden at blive ramt. Han trådte også på mange aktive landminer, som dog ikke eksploderede. En af de landminer, han trådte på, eksploderede, men han blev ikke alvorligt såret.

På grund af de farer, som soldaterne altid befandt sig i, gjorde de, hvad de kunne for at beskytte sig. Flere af soldaterne fik tatoveringer, fordi de mente, at de ville beskytte dem.

»Inden jeg blev medlem af Kirken, vidste jeg ikke noget,« siger præsident Khan. »Nu ved jeg, at det var Jesus Kristus – ikke tatoveringerne – der beskyttede mig.«

Da præsident Khans hustru, Suon Sokmo, traf missionærerne og blev døbt, gjorde det dybt indtryk på ham at følge den forandring, som skete med hende. Han tog imod hendes

indbydelse til at studere skrifterne sammen, og kort efter besluttede han at blive døbt.

»Det vigtigste, jeg nogensinde har modtaget i mit liv, er det vidnesbyrd, som jeg opnåede ved at studere skrifterne,« siger han.

Pich Sareth, der er medlem af Phnom Penh 12. Gren i Phnom Penh Nordre Distrikt, så også mange trængsler som barn. Han var kun fem år gammel, da han blev skilt fra sin familie og tvunget til at arbejde i markerne. Af og til fandt han krabber eller

»Jeg kan slet ikke forklare den glæde, jeg følte i templet ... Jeg ved, at templet er nødvendigt for, at familier kan være sammen for evigt.«

Loy Bunseak

frøer, som kunne stille hans sult.

Bror Pichs hustru, Seng Tha, og hendes familie blev også tvunget bort fra deres hjem. Men fordi hun kun var fire år og meget lille, blev hun ikke sat til at arbejde, som andre børn blev. Hun var adskilt fra sin familie det meste af dagen og blev passet af ældre kvinder, som ikke kunne arbejde.

Da bror Pich og hans hustru traf missionærerne i 1995, hørte de om den kærlighed, som vor himmelske Fader føler for dem. »Når jeg havde problemer, kunne jeg se, at det hjalp at bede,« siger bror Pich. »Jeg vidste, at min himmelske Fader var opmærksom på mig.«

Da bror Pich besluttede at blive døbt, fik hans hustru også et vidnesbyrd om evangeliet og blev døbt.

En svulmende glæde

Siden deres dåb har bror Pich og hans familie erkendt den glæde, som udspringer af at opnå et vidnesbyrd om Jesus Kristus. Familien Pich tager sig dagligt tid til at læse i skrifterne.

Fordi de gør det, gennemsyrrer evangeliets glæde deres sjæl.

»Vi føler, at vi er på rette vej nu, og vi vil holde os på denne snævre sti og fortsætte vores udvikling,« siger søster Seng. »Jeg er dagligt taknemlig over, at vi kan have vore børn med os på denne vej.«

Den glæde, som præsident Loy føler, strækker sig i begge retninger – til hans forfædre så vel som til hans efterkommere. Præsident Loy og hans familie besøgte templet i Hongkong i 2004. Ikke alene blev præsident Loys hustru og børn beseglet til ham, men templets frelsende ordinancer blev også udført for hans far, mor og de brødre og søstre, som han mistede.

»Jeg kan slet ikke beskrive den glæde, jeg følte i templet,« sagde

præsident Loy. »Jeg vidste, at min familie blev styrket. Jeg ved, at templet er nødvendigt for, at familier kan leve sammen for evigt.«

Præsident Khan og hans familie har også haft mulighed for at blive beseglet til hinanden som en evig familie i templet i Hongkong. »Den følelse, som jeg havde i templet, har jeg aldrig følt før. Det er svært at udtrykke mine følelser i ord,« siger præsident Khan.

Næring til overlevelse

Takket være evangeliets udbredelse modtager medlemmerne i Cambodja den åndelige næring, som de skal bruge til at overleve. Selv om Kirken vokser i Cambodja, håber medlemmerne, at denne vækst blot er indledningen til evangeliets opblomstring i deres land.

Ligesom fisk og dyr får tiltrængte næringsstoffer, når Tonle Sap-søen går over sine bredder, modtager et stadig stigende antal cambodjanere tiltrængt åndelig næring takket være medlemmernes overstrømmende ønske om at dele evangeliet med andre.

HUMANITÆR HJÆLP

Sidste dages hellige humanitære organisationer har spillet en betydningsfuld rolle med hensyn til at opfylde cambodjanernes behov, når de har manglet de basale fornødenheder og ydelser.

Familiens fødevareproduktion

Sidste dages hellige organisationer har fokuseret på at hjælpe landmænd med at høste mere ris og fremavle

sundere ris ved at lære dem at anvende økologisk gødning og mindske anvendelsen af kemiske gødningsstoffer og gifte. Landmændene lærer også, at det er vigtigt at dyrke ris til eget brug, såvel som ris, der kan sælges.

Kørestole

I december 2009 leverede Kirkens nødhjælpsorganisationer flere end 1000 kørestole til Det Nationale Handicapcenter i Phnom Penh. Kørestolene blev givet til

DER SKER MIRAKLER

Kirken blev officielt anerkendt i Cambodja i 1994. I dag er der omtrent 8000 medlemmer i 24 grene. Jesu Kristi evangelium kan sprede sig til andre områder i verden, hvor Kirken i dag har ringe indflydelse. Præsident Thomas S. Monson har rådet os til at bede for denne vækst: »Jeg beder til, at jeres tro og bønner fortsat lyder for de områder, hvor vores indflydelse er begrænset, og hvor vi ikke har lov til frit at fortælle om evangeliet på nuværende tidspunkt. Mirakler kan ske, når vi gør det« (»Velkommen til konference«, *Liahona* og *Ensign*, nov. 2009, s. 6).

Skønt det vrirler med ældgammel arkitektur og templer i Cambodja, har evangeliet bragt fornyelse til Kirkens medlemmer her.

»Når der er låg på kedlen, koger den over,« siger præsident Khan. »Det er den følelse, jeg har i hjertet. Jeg må åbne mit hjerte og fortælle alle, hvad det føler.«

Præsident Loy håber, at virkningen af den evangeliske undervisning i hans hjem bliver, at hans døtre fortsat vil holde fast ved evangeliet og undervise deres børn i det.

»Da jeg lærte Jesus Kristus at

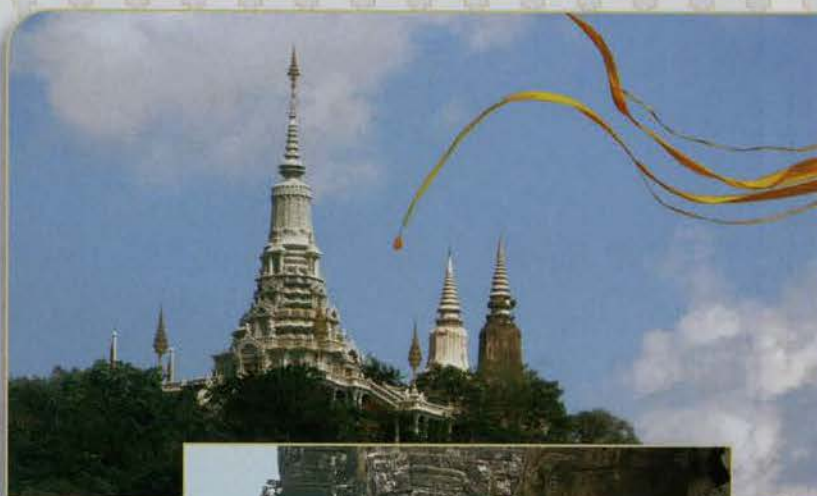
kende, blev alting bedre i mit liv og i min familie,« siger han. »Det knytter os sammen, at vi har præstedømmet i hjemmet. Hvis vi har et problem, drøfter vi det som familie.«

Siden den cambodjanske regering anerkendte Kirken i 1994, har tusinder af cambodjanere taget imod evangeliet. Familien Pich ser frem til den dag, hvor evangeliet vil brede sig over hele landet.

»Når jeg havde problemer,
kunne jeg mærke, at
det hjalp at bede.«

Pich Sareth

Bror Pich siger: »Jeg håber, at der en dag bliver bygget et tempel i Cambodja.«

Søster Seng er enig: »Vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus, lever. Mit håb for fremtiden er, at Kirken fortsat vil vokse, så vi kan få bygget et tempel.«

Præsident Khan erkender, hvordan det har ændret hans liv på mange

måder at lære Frelseren at kende.

Han mener, at Jesu Kristi evangelium er det eneste, der kan hele cambodjanernes ar fra fortidens trængsler:

»Efter jeg blev medlem af Kirken,

forsvandt meget af den smerte over det, der var sket i fortiden. Jeg modtog et nyt lys, som jeg aldrig før havde haft,« siger han. »Alt føles nyt.« ■

Kirkens medlemmer, såvel som til andre cambodjanere, der havde brug for dem.

Vand

Kirkens nødhjælpsorganisationer har forsynet cambodjanske landsbyer med sæbe, vandfiltre, toiletfaciliteter, regnvandssamlere og ressourcer til analyse af vandkvaliteten. Kirkens nødhjælpsorganisationer har også stået for boringen af flere brønde, der gavner tusinder af mennesker.

HJÆLP MIG!

Den anden aften under mit studieophold i Skt. Petersborg i Rusland mødtes jeg med mine venner inde i byen for at spille amerikansk fodbold. Da vi havde spillet, besluttede jeg at prøve at tage bussen hjem. Jeg havde aldrig før kørt med bus i Rusland, men min værtsmor havde sagt, at bus 7 eller bus 1 ville føre mig hjem. Så da bus 7 ankom, steg jeg ind.

Mens vi kørte, kiggede jeg på butikkerne og de mennesker, der slentrede på fortovene. Langsomt begyndte gaderne at se ukendte ud. Jeg kiggede på mit ur og opdagede, at jeg havde kørt i en halv time.

Pludselig stoppede bussen, lyset blev slukket og alle steg af. Jeg forsøgte at lade være at gå i panik og kiggede mig omkring efter hjælp. Jeg

vidste, at hvis jeg fandt metroen, så kunne jeg finde hjem. Jeg fik øje på et ungt par længere nede ad gaden og gik hen mod dem.

»Jeg er faret vild,« sagde jeg. »Ved I, hvor metroen er?«

»Metroen er langt væk,« sagde manden. »Men der er et busstoppested derovre. Tag bus 5, så kommer du til metroen.«

Jeg takkede ham og gik hurtigt ned ad gaden. Men da bussen dukkede op, var det ikke nummer 5, men nummer 1. Jeg kom i tanker om min værtsmors ord: »Tag bus 7 eller bus 1, så kommer du hjem.«

Tøvende steg jeg om bord, men endnu engang kørte vi i lang tid. Passagererne steg af, en

efter en, til der kun var mig tilbage.

Til sidst kørte bussen indtil siden.

»Nu må du stå af,« sagde chaufføren. »Det er endestationen.«

Jeg rystede over hele kroppen, mens jeg hev efter vejret og kæmpede med tårerne. Klokken var blevet mange, og hvis jeg ikke fandt metroen, inden den lukkede, måtte jeg tilbringe natten i Skt. Petersborgs gader.

»Hjælp mig, himmelske Fader,« bad jeg stille og begyndte at gå. Så begyndte jeg at løbe og praje forbikørende taxier. Ingen af dem stoppede.

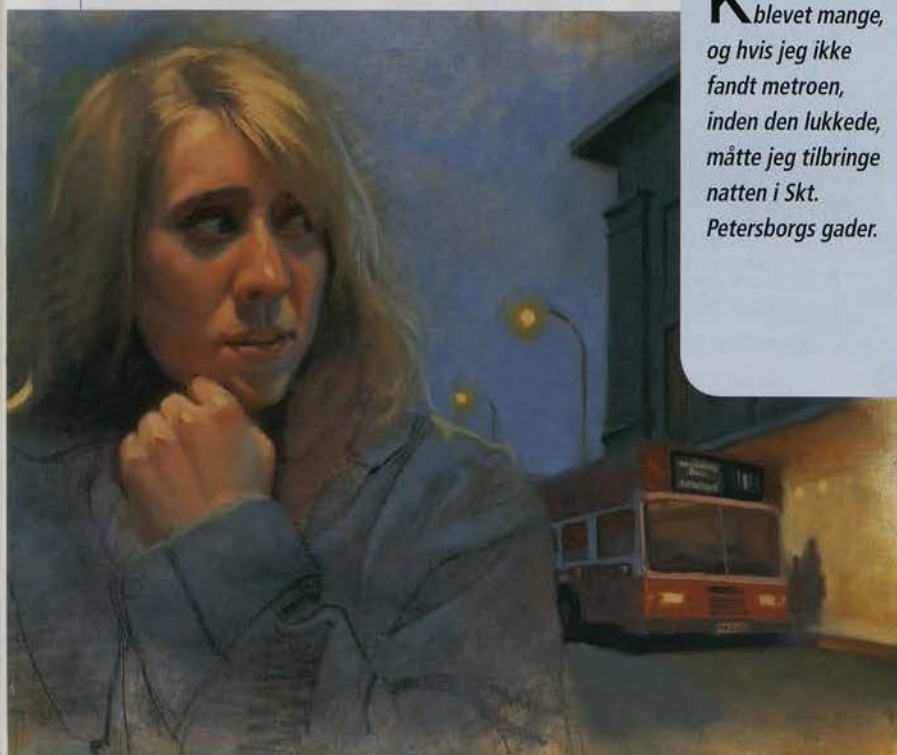
Det varede ikke længe, før jeg stod ved endnu et busstoppested, der var fyldt med mennesker. Lyset fra en bus – nummer 7 – der nærmede sig, skinnede på os. Jeg tøvede. Bussene havde kun ført mig vild, men en stærk kraft syntes at skubbe mig op i bussen. Jeg satte mig tungt i et sæde og kiggede på mit ur. Klokken var 23.50. Metroen lukkede om ti minutter.

Jeg lukkede øjnene og hviskede igen: »Hjælp mig.« Da jeg åbnede øjnene, så jeg de klare lys fra en metrostation, netop som bussen stoppede. Jeg sprang ud af bussen og løb ind på metrostationen for at nå det sidste tog.

Da jeg satte mig i det, tænkte jeg på, vor himmelske Fader er med sine spurve (se Matt 10:29-31), og jeg takkede ham stille. Jeg vidste, at han havde ført mig hjem den mørke nat i den store by. ■

Tiffany Lewis, Texas i USA

Klokken var blevet mange, og hvis jeg ikke fandt metroen, inden den lukkede, måtte jeg tilbringe natten i Skt. Petersborgs gader.

EN KATASTROFAL INDBYDELSE

Kort tid efter at jeg var begyndt at aftjene min værnepligt i den brasilianske hær, blev jeg udnævnt til korporal over en halv snes mænd. Desværre syntes mine 12 unge soldater at have de laveste standarder af alle på kasernen. Jeg opdagede hurtigt, at de var eller havde været indblandet i narkomisbrug, tyveri, seksuelle udskjelser og andre alvorlige synder.

I stedet for at lade mig blive påvirket af deres lave standarder benyttede jeg enhver lejlighed til at fortælle dem om evangeliet. Når vi for eksempel holdt pauser eller rensede vore rifler sammen, fortalte jeg dem om evangeliet. Jeg troede, at de ville gøre nar ad mine standarder og gøre grin med mig, men i stedet lyttede de og behandlede mig med respekt. Men trods min iver for at lære dem evangeliske lærdomme, ændrede de ikke deres indstilling eller adfærd.

Endelig var vores tid i hæren ved at være forbi, og på vores sidste dag som soldater, indbød mændene mig til at feste sammen med dem på en lille gård. »Du må komme til vores fest, korporal,« sagde en af dem til mig. »Du vil vel ikke såre os ved ikke at dukke op, vel?«

Jeg var lige ved at tage imod deres indbydelse for ikke at såre dem. Men så slog det mig, at deres feststandarder ville stride mod mine sidste dages hellige standarder. Jeg kunne huske, at jeg i seminar havde lært, at jeg ikke skulle komme steder, hvor Ånden ikke ville komme. Selv om de blev fornærmede, fortalte jeg dem, at jeg ikke kunne komme. Jeg sagde farvel og drog hjemad.

Der gik flere måneder, før jeg igen så en af soldaterne fra den gruppe. Det, som han fortalte mig, gjorde mig taknemlig for, at jeg havde

fravalgt deres afskedsfest, som omfattede store mængder spiritus. I fuldskab var de begyndt at sprøjte spiritus ud over hinanden. Som en spøg kastede en af dem en tændstik på en kammerat, som blev så alvorligt forbrændt, at han døde et par dage senere. Som følge af det var alle festdeltagerne blevet sigtet i forbindelse med hans død.

Hvis jeg havde deltaget i festen – selv uden at have drukket – ville jeg have været i samme situation. Den hændelse ville have fulgt mig og kunne have hindret min karriere. Jeg sørgede over den unge mand, som var død, men jeg var taknemlig for, at jeg havde fulgt Ådens tilskyndelse og mine kirkelederes råd. ■
Cesar A. Minutti, Brasilien

Jeg skulle til at tage imod deres indbydelse, da jeg kom i tanker om, at jeg i seminar havde lært, at jeg ikke skulle komme steder, hvor Ånden ikke ville komme.

Guds befalinger er gaver til os, og hvis vi efterlever dem, fører de os tilbage til ham.

JEG VALGTE IKKE AT DRIKKE

Da jeg rejste til ungdomskonference i Stuttgart i Tyskland, fik jeg mulighed for at tale med en ældre kvinde om templet og om min tro på det gengivne evangelium. Hun kendte til Kirken og var godt inde i nogle evangeliske lærdomme.

Under vores samtale sagde kvinden dog noget, som gjorde mig ked af det. Da hun var blevet præsenteret for Kirken cirka 40 år tidligere af en sidste dages hellig veninde, havde veninden sagt noget, som gjorde indtryk på hende. »Jeg må

ikke drikke,« havde hendes veninde sagt. Kvinden tilføjede så, at hun kendte nogle sidste dages hellige, som drak »nu og da«.

Men i modsætning til hvad denne kvinde troede, så bliver ingen påtvunget evangeliet. Vi har alle ret til at træffe vore egne valg. Vor himmelske Fader gav os visdomsordet som en hjælp til at holde vore legemer hellige, men enhver af os må vælge, om vi vil efterleve hans sundhedslov, for han har også givet os handlefrihed.

Jeg besluttede for mange år siden,

da jeg blev døbt, at jeg ville følge Jesus Kristus. Af den årsag drikker jeg ikke spiritus. Guds befalinger er gaver til os, og hvis vi efterlever dem, fører de os tilbage til ham.

Dette enkle møde mindede mig om, at vi som medlemmer af Herrens kirke altid er eksempler for andre. Men vi vælger selv, hvilke eksempler vi vil være. ■

Torsten König, Tyskland

SLUK FOR FJERNSYNET!

Lørdag aften efter Thanksgiving var jeg alene i min kollegielejlighed. Jeg havde ikke noget at lave, så jeg zappede mig gennem tv-kanalerne, indtil jeg fandt en film, der lige var begyndt.

Der gik ikke mange minutter, før jeg indså, at det var en upassende film. Et kort øjeblik tænkte jeg: »Og hvad så? Her er jo ikke nogen. Desuden er den jo i fjernsynet, så de værste scener er nok klippet ud.«

Men Ånden tilskyndede mig til at slukke for fjernsynet. Jeg besluttede at læse en bog i stedet.

En lille halv time senere bankede det på døren. Det var et medlem af mit ældstevorum, som fortalte mig, at en ung kvinde, som han var hjemmelærer for, var syg og havde brug for en velsignelse. Han havde brugt en halv time på at ringe rundt og banke på døre i håb om at finde en, der var hjemme og kunne hjælpe ham. Til sidst havde han opsøgt mig. Jeg lovede at hjælpe ham og skiftede til mit søndagstøj.

Mens vi gik hen til hendes lejlighed, spurgte jeg ham, hvor syg hun var. Det eneste, han vidste, var, at han var blevet ringet op af den unge kvindes bofælle, som bad ham om at komme med det samme.

Da vi nåede frem til lejligheden, var det tydeligt, at hun ikke var rask. Hun havde høj feber og så bleg ud. Hendes bofælle sagde, at hun havde

været syg i flere timer, at hun var svækket, og at hun ikke kunne spise på grund af dårlig mave.

Jeg havde antaget, at jeg skulle salve hende med olie, men broderen fra mit ældstevorum bad mig om at give velsignelsen. Jeg følte mig utilstrækkelig og vidste ikke, hvad jeg skulle sige. Jeg havde ikke haft tid til at forberede mig mentalt til at give en velsignelse, men jeg bad stille til Gud om, at han ville lede mine ord.

Da hun var blevet salvet, tiltalte jeg den unge kvinde ved navn og udtalte velsignelsen. Jeg hørte mig selv love hende, at hun ville blive rask, og jeg udtalte trøstende ord, som ikke kom fra mig selv. Så afsluttede jeg velsignelsen. Da vi åbnede øjnene, så jeg, at den unge kvinde smilede bredt, og hun takkede os for velsignelsen. Hun blev hurtigt rask og kunne genoptage sine studier og fuldføre semestret.

Når jeg tænker på den oplevelse, føler jeg en taknemlighed for at bære præstedømmet. Det hele varede kun ti minutter, og jeg er sikker på, at den syge unge kvinde siden har glemt alt om det. Men det gjorde et varigt indtryk på mig.

Jeg er taknemlig for Åndens tilskyndelser, som fik mig til at undgå

fristelse og forblive åndeligt rede. Derudover er jeg taknemlig for, at Ånden ledte den bror fra mit ældstevorum hjem til mig.

Men mest af alt er jeg taknemlig for en venlig og barmhjertig himmelsk Fader, som styrkede mig i min utilstrækkelighed, indgød mig ord under velsignelsen og senere

Ånden tilskyndede mig til at slukke for fjernsynet. En lille halv time senere bankede det på døren.

opfyldte de ord, han havde ladet mig udtale. Jeg ved, at når vi forbliver værdige, har vi Ånden til at lede os, så vi kan være rede til at tjene dem omkring os. ■

Jonathan H. Westover, Utah

DIN MISSION I LIVET UDFØRES I NU

Jan Pinborough

Kirkens Tidsskrifter

Tre principper kan hjælpe os med at træde ind i fremtiden med større selvsikkerhed, energi og tro.

Da jeg var ung, gik meget af min tid med at spekulere over fremtiden. Mission, ægteskab, uddannelse, karriere – det var alt sammen åbne spørgsmål, og jeg havde ikke mange svar. Jeg var villig til at udføre enhver mission, som Herren måtte have tiltænkt mig, hvis jeg bare kunne finde ud af, hvad det var.

Min patriarkalske velsignelse gav mig et godt overblik over formålet med mit liv. Men på mange måder føltes det, som om jeg prøvede at finde vej rundt i et supermarked ved hjælp af et kort over solsystemet. Sæt jeg gik forkert et eller andet sted? Ville jeg så alligevel kunne fuldføre den mission, som Herren havde tiltænkt mig?

Siden da har jeg opdaget tre principper, som har hjulpet mig med at træde ud i det uvisse med større selvsikkerhed, energi og tro.

1. En kort tid

Det første princip omhandler nuets uvurderlighed.

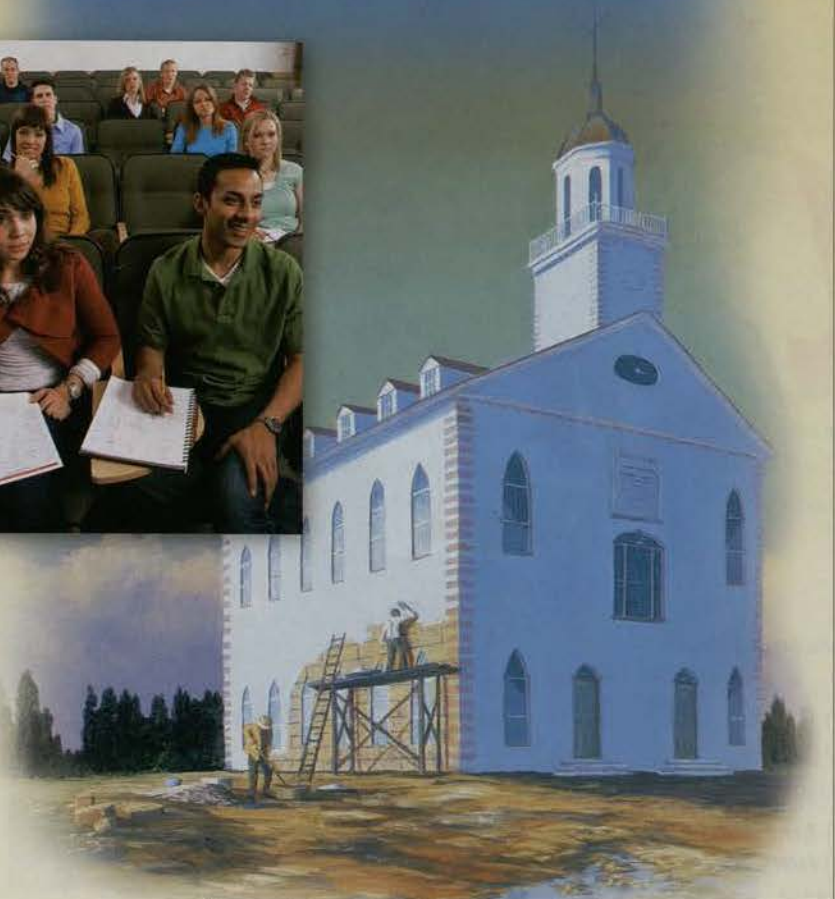
Fra 1831 og fremefter tilbragte mange af de første hellige små syv

år i Kirtland i Ohio. De havde forladt deres hjem, forretninger og gårde i New York og Pennsylvania for at begive sig til et ukendt område. Og Herren fortalte dem, at det kun var et midlertidigt opholdssted:

»Jeg helliger dette land til dem for en kort tid, indtil jeg, Herren, vil sørge for dem på en anden måde og befale dem at drage herfra;

og timen og dagen er ikke givet dem, lad dem derfor handle i dette land, som skulle de blive her i flere år, og dette skal vende sig til gavn for dem« (L&P 51:16-17).

Jeg kan godt lide at forestille mig, at de tidlige hellige hørte Herrens ord og skred til handling. De pløjede marker, som de ikke vidste, om de skulle høste, plantede træer, hvis frugter de måske aldrig skulle spise, og opførte et smukt tempel, som de med tiden skulle forlade. Jeg forestiller mig, at de levede travle, produktive liv, uden hele tiden at stirre ud i det uvisse og spekulere på, hvor og hvornår de skulle videre. De opførte sig, som om de skulle blive der i flere år, og stolede

De tidlige hellige i Kirtland opførte sig, som om de skulle blive der i flere år, og stolede på, at deres arbejde ikke var forgæves. Når du stoler på Herren og handler, som om du har tiden for dig, kan du få det meste ud af alle livet stadier.

på, at deres arbejde ikke var forgæves.

Da de hellige forlod Ohio i 1838, havde de været med til at lægge en solid grundvold for Kirkens fremtidige vækst. Tænk over, hvad der skete i den dyrebare og produktive periode:

- Profeten Joseph Smith organiserede profeternes skole, fuldførte sin inspirerede oversættelse af Bibelen og modtog mange vigtige åbenbaringer.
- Det Første Præsidentskab, De Tolv Apostles Kvorum og De Halvfjerds blev organiseret.
- Templet i Kirtland blev opført og indviet. Og der så Joseph Smith

og Oliver Cowdery Jesus Kristus og modtog præstedømmenøglere fra Moses, Elias og profeten Elias.

- De første missionærer blev sendt til England.

Mine unge år var en utroligt værdifuld »kort tid«, som Herren gav mig. I vore unge år er vores fysiske og mentale energi på sit højeste. Vi kan udnytte dem bedst muligt ved at beslutte os for at stole på Herren og handle, som skulle de vare i mange år. Så kan disse år blive en hellig periode med enestående produktivitet, vækst, læring og tjeneste.

2. En mission hver eneste dag

Et andet nyttigt princip kom ud af en enkel erkendelse. Mit livs mission ventede ikke på mig i en vag og fjern fremtid. Det var en daglig og fortsat foreteelse.

Præsident Brigham Young (1801-1877) forklarede: »Der er ikke nogen mand eller kvinde i denne kirke, som ikke er på mission. Den mission varer, så længe de lever.«¹ Med andre ord var mit livs mission allerede begyndt. Det vigtigste var at erkende, at det forholdt sig sådan.

Jeg fandt en måde at erkende det på ved at forstå tre elementer, som allerede var på plads i mit liv:

- En enestående samling af personlige gaver.
- En enestående samling personlige udfordringer.
- Særlige behov i denne verden, som Herren ønskede, at jeg skulle gøre noget ved.

Kort sagt, så udfører vi vores mission, når disse tre elementer mødes, og vi vælger at handle. Tænk over, hvordan det gik til for Josef i Det Gamle Testamente (se 1 Mos 37-47).

Josef havde mange gaver. Han voksede op i en familie, som havde kundskab om Gud, og han var arving til Abrahams pagt. Han besad den åndelige gave at kunne tyde drømme.

Han havde også mange udfordringer. I mine øjne var nogle af Josefs udfordringer, at han havde en far, der gjorde forskel på sine børn, misundelige brødre og manglende takt i sin omgang med dem. Som ung blev han solgt som slave i et fremmed land,

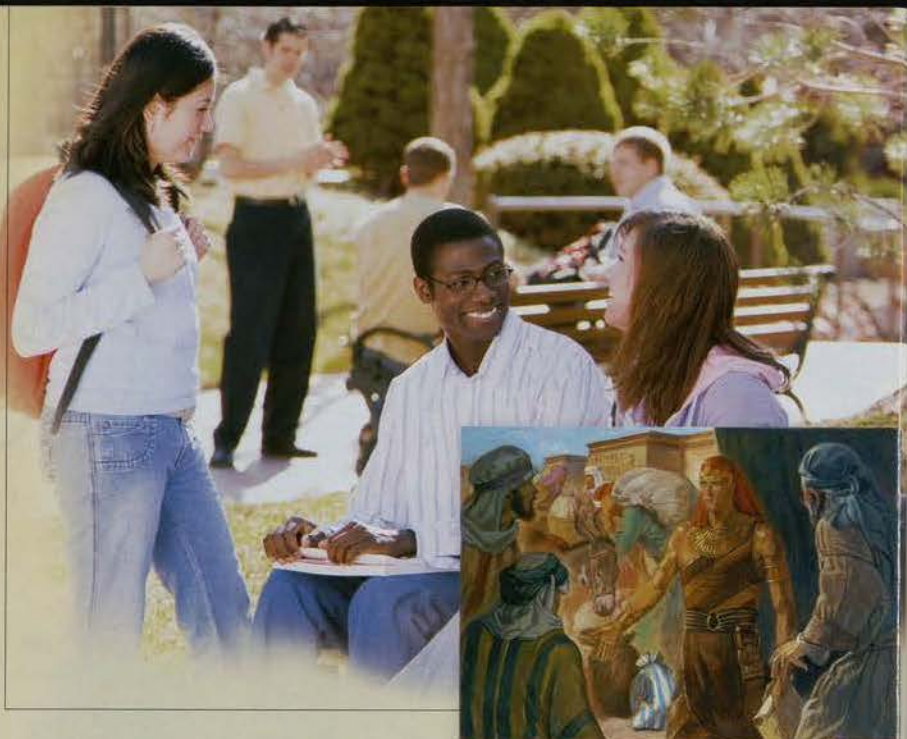
urigtigt beskyldt for umoralsk opførelse og fængslet.

Men Josef var også villig til at handle og anvende både sine gaver og sine udfordringer til at afhjælpe særlige behov i sin verden. Ved flere lejligheder, som blandt andet i fængslet, valgte han at benytte sin åndelige gave til at tyde folks drømme. Dette valg åbnede så for muligheden for at arbejde for farao og lagre mad til det egyptiske folk. Fordi Josef var trofast og flittig i denne opgave, blev han i stand til at udføre en redningsaktion og redde mange mennesker, deriblandt hans egen familie, fra at dø af sult.

Josefs gaver og hans udfordringer virkede sammen og satte ham i en situation, hvor han kunne gøre noget, da hungersnøden kom til landet. Fordi Josef var den, han var, og der, hvor han var, og fordi han valgte at handle trofast og lydigt, udførte han en enestående mission, hvor han tjente Herren, Egyptens folk og sin egen familie.

Men disse tre elementer mødes ikke bare hos de mennesker, vi læser om i skrifterne. De mødes hver eneste dag for os.

En ung kvinde havde et talent for at skrive og personlige erfaringer med depression. Da hendes teenagesøster havde problemer i skolen, kunne hun se, at hendes søster var ved at glide ind i en fortvivelse. Hun fulgte Åndens tilskyndelser og skrev en række smukke små beskeder til sin søster, hvori hun udtrykte sin kærlighed og tillid til denne. Der var en besked til hver dag i en særligt hård

Takket være sine gaver, udfordringer og sin trofasthed kunne Josef af Egypten udføre en enestående mission og tjene Herren og andre. De samme tre elementer mødes hver eneste dag for os.

fjortendagesperiode. Ved at vælge at opfylde sin søsters behov udførte denne unge kvinde sin mission.

Når denne beslutning om at lytte til Ånden og handle fortsætter dag efter dag, uge efter uge, og år efter år, så udgør det et større mønster, som vi senere vil kunne genkende som den mission, Herren havde tiltænkt os.

3. Stands og forstå

Nu hvor jeg er langt over tyverne, kan jeg endelig se, at mit liv har udfoldet sig på nøjagtig den måde, som det blev beskrevet i min patriarkalske velsignelse i sin tid. Det skyldes bestemt ikke, at jeg præcis har vidst, hvad jeg gjorde, eller hvor fremtiden ville føre mig hen. For det vidste jeg bestemt ikke.

Mit liv har budt på op- og nedture og skuffelser, som fik mig til at

spekulere på, om jeg var kommet på vildspor. Men det viste sig, at jeg ikke havde behøvet at bekymre mig. Herren vidste hele tiden, hvor jeg var, og hvor han ønskede, at jeg skulle hen. Jeg gjorde mit bedste for at efterleve hans befalinger, tjene ham og lytte til Ånden. Selv om jeg dengang ofte ikke kunne se det, så er jeg nu klar over, at hans hånd hele tiden ledte mig.

De unge år er fyldt med vigtige beslutninger og en vis del usikkerhed og stress. Men vi opnår større selvsikkerhed, når vi lærer at stole på Herrens evne til at udføre sine hensigter med os – dag for dag. Så er vi bedre i stand til at »stands[e] og forstå, at [han] er Gud« (Sl 46:11). Og når vi gør det, opnår vi fred. ■

NOTE

1. Brigham Young, »Remarks«, *Deseret News*, 3. juli 1867, s. 201.

Opdater din åndelige status

Unge voksne i hele Kirken har fulgt ældste David A. Bednars firesidetale »Ting, som de virkelig er«, som han holdt i maj 2009 (se side 22 i dette nummer), ved at evaluere deres brug af computere, mobiler og anden teknologi. Her taler nogle få af dem om de ændringer, som de har fortaget som følge af budskabet, og om de velsignelser, de har modtaget ved det.

Behovet for fokus

Nogle teknologier, som for eksempel MP3-afspillere,

kan afholde en fra at fokusere på, hvad der foregår omkring en.

Ældste Bednars tale fik mig til at indse, at mens jeg forbereder mig på en fuldtidsmission, skal jeg vænne mig til at omgås andre mennesker. Jeg ved, at jeg skal være mindre afhængig af teknologi, selv om den er sjov. Som missionær skal jeg fokusere på andre mennesker og det værk, jeg skal udføre for Herren.

Andrew Hovey, Massachusetts i USA

Styrkede forhold

Ældste Bednars budskab er et, der til tider behandles overfladisk eller ignoreres, fordi den negative virkning af misbrug af teknologi kan synes banal. Nu indser jeg, at jeg bør

undgå alt, som kan hindre mig i at være i harmoni med Ånden. Nogle af de funktioner, som min mobiltelefon kan byde på, som fx netbank, er praktiske og nyttige. Men andre funktioner er tidsrøvere, der kan fange min opmærksomhed og få mit fokus væk fra det, der betyder noget.

Jeg gør nu en indsats for at mødes personligt med mine venner og familie i stedet for

kun at anvende elektronisk kommunikation. Det har styrket mine forhold. Nu føler jeg en større taknemlighed for det, der virkelig betyder noget for mig.

Jayoung Lee, Seoul i Korea

En forpligtelse over for mig selv

Jeg så på mit forbrug af teknologi og blev klar over, at noget teknologi havde fået en alt for stor plads i

min hverdag. Jeg forpligtede mig til at værdsætte den tid, jeg

har, og anvende den klogt. I stedet for at sidde ved computeren og chatte på sociale netværk vil jeg hellere bruge min tid på at læse en god bog eller lære en ny færdighed, som kan give mulighed for læring og vækst. Jeg bruger mere tid sammen med andre for at styrke venskaber og mere mig.

Ruth Barilea, Manila i Filippinerne

Teknologifælder

Jeg ejer et mobiltelefonfirma og er elektroingeniør, så teknologi har altid spillet en stor rolle i mit liv.

Internettet, computerspil, elektroniske medier og anordninger – de er alle tænkt som god underholdning. Men de fleste af dem kan også anvendes forkert.

Jeg kan slet ikke forestille mig, hvordan vores himmelske Fader har det, når vi falder i teknologifælden og spiller vores tid på noget, der ikke opbygger. På grund

af ældste Bednars inspirerede ord har jeg sat mig som mål altid at anvende teknologi fornuftigt og bruge min tid klogt. ■

Christian Alejandro Zerlin, Managua i Nicaragua

KNYTTET SAMMEN AF Guds ord

David A. Edwards

Kirkens Tidsskrifter

Hvad betyder skrifterne for os? Hvordan opnår vi et vidnesbyrd om dem? Hvordan kan vi forstå dem bedre?

Ligesom mange andre sidste dages hellige unge over hele verden finder disse unge piger fra Dahlem Menighed i Berlin Stav svar på disse spørgsmål ved at studere skrifterne i seminar hver morgen, inden de går i skole. Deres oplevelser med skrifterne har påvirket dem meget, og de er parate og mere end villige til at fortælle om deres følelser.

Svar fra skrifterne

En af de vigtigste oplevelser, som disse unge piger har haft med skrifterne, har været at finde svar på deres spørgsmål ved at studere skrifterne.

Nogle gange, når Sariah Gruse på 16 studerer skrifterne, så springer der et svar ud fra siden, siger hun. »Men som regel står skriftstedet ikke lige så tydeligt for mig næste gang, som det gjorde første gang, fordi det var de tanker og den Ånd, som jeg modtog

sammen med det, der hjalp mig.«

Denise Reiner på 16 har haft lignende oplevelser. Hun kan huske, at hun havde et spørgsmål, åbnede sine skrifter og så svaret på den side, hun slog op på. Den oplevelse gjorde dybt indtryk på hende, men som regel, siger hun, »opdager man, at man bliver ledt lidt mere, at man virkelig finder et svar på alle sine spørgsmål, når man læser regelmæssigt i skrifterne.«

Enighed gennem skrifterne

Disse unge piger mener, at skrifterne hjælper os til at være forenede som hellige i Kristi kirke. »Evangeliets findes i skrifterne,« siger Elizabeth Clark på 16. »Vi bør ikke diskutere eller skændes om det. Principperne findes i dem. Det kan skabe enighed.«

Sariah er enig: »Evangeliets er det samme i hele verden takket være skrifterne. Det er lige meget, hvor i verden man er. Man kan altid føle sig hjemme i Kirken, fordi man finder de samme lærdomme og den samme tro.«

En gruppe seminarelever i Berlin i Tyskland fortæller om deres tanker om skrifterne.

Lesleys yndlingsskriftsted

1 Kor 13:3-8. »Jeg holder meget af det skriftsted, fordi det beskriver mange vigtige egenskaber.«

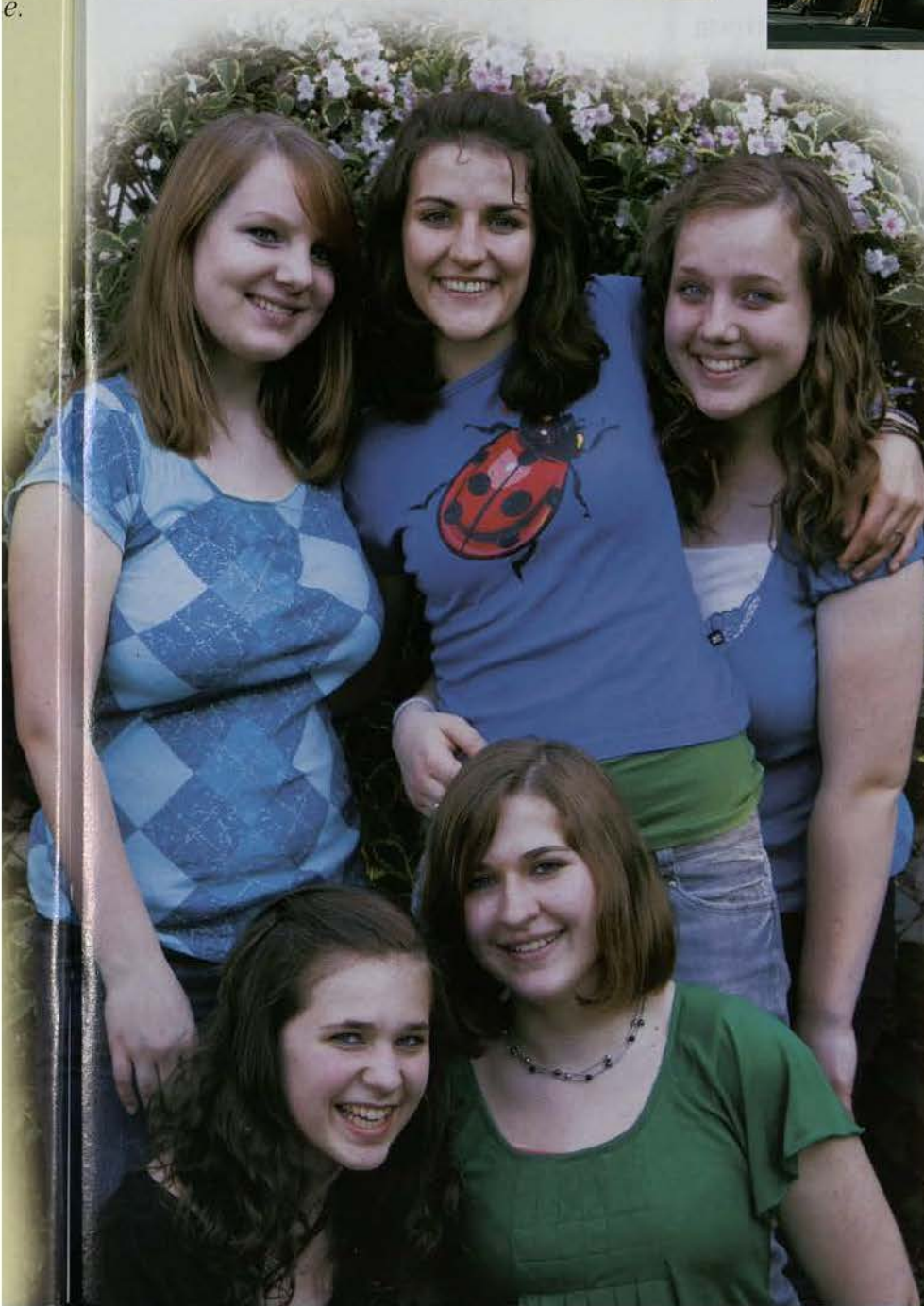

Denises yndlingsskriftsted

2 Tim 2. »Det er så smukt, at Paulus skrev alle de trøstende ord til Timotheus og fortalte ham om sine erfaringer. Jeg synes, at det er et af de smukkeste kapitler i skrifterne.«

FOTO: DAVID A. EDWARDS, UNDTAGEN HVOR ANDET ER ANKIVET, FOTOGRAF AF BRANDENBURGER TOR © GETTY IMAGES

Midt i Tysklands travle hovedstad, Berlin, har en gruppe seminarelever erfaret kraften i skrifterne.

Sarah Clark på 17 mener, at Mormons Bog er særlig vigtig, »fordi evangeliet udtrykkes så klart her. Hvis vi følger den og andre skrifter, kan det hjælpe os til at blive forenet og enige.«

Den enighed fremmer Ånden, siger Elizabeth. »Når vi alle er i harmoni med evangeliet, kan man fornemme Ånden, når det forkyndes. Når der er strid, kan man slet ikke føle Ånden.«

Seminar giver en bedre forståelse

Hvad angår udviklingen af en bedre forståelse af skrifterne, så er disse unge piger helt enige i, at seminar er uundværligt. »I seminar lærer man meget om de forskellige personer fra skrifterne og hele historien bag dem,« siger Denise.

»Seminar er en del af mit liv,« siger Lesley Reiner på 17. »Jeg ved, at det er vigtigt. Man bør studere på egen hånd, og så har vi seminar, hvor vi kan studere sammen.«

Sarah tilføjer: »Jeg ser altid frem til at studere skrifterne hver morgen i seminar. Det har styrket mit vidnesbyrd. Jeg synes, at det er en dejlig tid.«

For Sariah er seminar blevet et sted, hvor hun kan udtrykke sine følelser. »Til at begynde med var det lidt svært for mig, fordi det er min mor, som underviser i seminar, og jeg følte ikke rigtigt, at jeg kunne give udtryk for mine tanker,« siger hun. Men hun overvandt sin frygt

og har nu opdaget, at seminar er et sted, hvor man føler sig tryk og opmuntret til at udtrykke spørgsmål, tanker og følelser for evangeliet.

Skrifternes påvirkning

Skrifterne har påvirket disse unge piger meget, og de har været i stand til at anvende skrifterne i forskellige situationer.

For eksempel har skriftstudiet hjulpet dem med at besvare andres og egne spørgsmål. »Hvis man forstår skrifterne og de principper, som findes i dem,« siger Elizabeth, »så kan man faktisk svare bedre på de spørgsmål, som andre stiller om evangeliet, fordi man selv forstår det. Det gør det meget lettere.«

Desuden har Denise fundet styrke og opmuntring i skrifterne. »Hvis man bare læser om de fristelser, som folk stod over for dengang, og ser, hvordan de overvandt dem, så kan det styrke en i dag,« siger hun. »Og når man læser om alle evangeliets velsignelser i skrifterne, så ved man, hvad man får til gengæld for sine trofasthed, og det er rart at vide.«

Takket være den påvirkning som skrifterne har øvet over disse unge piger, så kan de nu se sig selv på en sti, der fører til endnu større forståelse og stærkere vidnesbyrd. Og de føler sig knyttet sammen i enighed gennem Guds ord med sidste dages hellige overalt. ■

Sariahs yndlingsskriftsted

L&P 14:7. »Jeg holder af det skriftsted, fordi det påpeger, at den største gave, vi kan modtage fra vor himmelske Fader, er evigt liv.«

Sarahs yndlingsskriftsted

1 Kor 10:13. »Det er et virkelig smukt løfte, for så ved jeg, at jeg altid kan modstå enhver fristelse.«

Elizabeths yndlingsskriftsted

L&P 84:88. »Der står, at Herren altid passer på os, og at vi bliver beskyttet. Det er en stor trøst, og det er derfor, jeg holder så meget af det skriftsted.«

ER DU PARAT?

Kampen er i gang. Fjenden venter ikke. Tiden er inde til at iføre sig Guds fulde rustning (se Ef 6:11-18).

UNGE

FOTOUILLSTRATION: ROBERT CASEY

FOTOUILLSTRATION: ROBERT CASEY

**At
SNYDE
eller**

**IKKE
SNYDE**

Shery Ann de la Cruz

Som 17-årig sygeplejeelev måtte jeg sande, at det andet studieår var meget hårdt. I Filippinerne afslutter vi high school, når vi er 16. Jeg syntes, at de endeløse prøver, studieopgaver og læseopgaver var trættende. Det var, som om jeg altid havde mørke rande om øjnene, fordi jeg fik for lidt søvn. Trods den tunge arbejdsbyrde bestræbte jeg mig på at huske, at offer og lydighed bringer os velsignelser.¹

Jeg vidste, at hvis jeg var flittig,

kunne jeg få en bedre fremtid. Når jeg var ved at give op og gå i seng uden at læse, tænkte jeg på, hvor trist og slukøret jeg ville føle mig næste dag, hvis jeg klarede mig dårligt til en prøve eller opgave. Det var motivation nok til at holde mig vågen, så jeg kunne læse.

Mange af mine studiekammerater blev kede af det, når de fik et dårligt prøveresultat. Men de ville ikke arbejde og læse flittigt. Derfor »hjalp« de studerende ofte hinanden ved at udveksle svar under prøverne, så de andre kunne se deres besvarelser, når læreren ikke kiggede. Jeg følte mig ofte fristet til at gøre det samme, men turde ikke. Jeg har så ofte læst i Kirkens tidsskrifter, at Kirkens medlemmer bør have høje standarder, og det betyder, at man ikke snyder. Så jeg læste omhyggeligt og modstod fristelsen, selv om det til tider betød, at jeg fik lavere karakterer end mine studiekammerater, fordi de fik hjælp fra hinanden.

En bestemt dag havde jeg timer fra klokken syv om morgenen til klokken syv om aftenen, og jeg skulle til prøve i hvert af fagene. Jeg læste ti sider alene til den første prøve. »Hvordan skal jeg klare alt det her?« tænkte jeg. Heldigvis klarede jeg min første prøve godt. I frokostpausen læste jeg op til den næste. Da jeg kom ind til timen og begyndte på prøven, opdagede

jeg, at jeg kendte svarene på alle spørgsmålene, undtagen et. »Hvordan kan det være?« tænkte jeg. »Jeg har jo læst grundigt til denne prøve. Jeg burde da kende svaret!«

Mens jeg klikkede hidsigt med kuglepenen, slog det mig, at det ville tage et øjeblik at vende ansigtet, slå med håret og smugkigge på min studiekammerats svar. »Jeg kunne jo gøre det denne ene gang,« tænkte jeg, »så scorer jeg topkarakter. Én gang skader jo ikke. Desuden er det så

Jeg kunne ikke huske svaret på et af spørgsmålene i prøven. Det kunne have været så let at lade blikket fare hen mod min klassekammerats svar.

uretfærdigt. Jeg læser flittigt, og alligevel får jeg lavere karakterer end de andre, fordi jeg ikke snyder!« Men jeg følte mig ikke godt tilpas. Jeg sad uroligt på stolen og forsøgte at træffe en beslutning: At snyde eller ikke snyde.

Så sagde en indre stemme: »Nej, Shery! Det er forkert at snyde, og det ved du godt!« Pludselig blev jeg klar over, at selv om jeg fik topkarakter for prøven, ville jeg ikke have det godt med det, hvis jeg havde snydt. Min himmelske Fader regnede med, at jeg traf det rette valg – det valg var den egentlige prøve.

Lige i det øjeblik kom jeg i tanker om et skriftsted, jeg havde lært

i søndagsskolen: »Hvordan skulle jeg så kunne gøre noget så ondt og synde mod Gud?« (1 Mos 39:1). Jeg vidste, at min himmelske Fader havde hjulpet mig gennem utallige udfordringer, som blandt andet en masse prøver og studieopgaver. Hvordan skulle jeg kunne glemme alt, hvad han havde gjort for mig og så vælge at synde?

I dag kan jeg ikke huske, hvad jeg fik for den prøve. Jeg kan ikke huske, om jeg kom i tanker om svaret eller ej. Men jeg har aldrig glemt, at jeg havde det godt, fordi jeg valgte det rette.

Nu hvor jeg er i mit næstsidste studieår har jeg stadig den samme mængde lektier og de samme fristelser; men det er ikke svært at lade være med at snyde, for det valg har jeg allerede truffet, dengang hvor fristelsen var svær at modstå. Jeg har erfaret, at glæden og tilfredsstillelsen ved gode karakterer er større, når jeg har knoklet og gjort mig fortjent til dem. Ugudelighed har virkelig aldrig været lykke (se Alma 41:10). Sand lykke opnås ved at holde budene og følge vores profet og andre kirkelederes råd. Jeg tror virkelig på disse ord: »Hold Guds befalinger, thi det giver tryghed. Thi det giver fred.«² ■

NOTER

1. »Priser profeten«, *Salmer og sange*, nr. 17.
2. »Hold Guds befalinger«, *Salmer og sange*, nr. 197.

Vores side

MIT YNDLINGSSKRIFTSTED

1 Ne 3:7

Det er mit yndlingskriftsted, fordi det minder mig om, at Herren hjælper os med at opnå selvtillid, og hvis vi følger hans vej, velsigner han os og støtter os. ■

Livio de Rosa, Italien

MIT VIDNESBYRD OM AT FORKYNDE EVANGELIET

At fortælle andre om evangeliet er et stort og forunderligt værk. Vor himmelske Fader og Jesus Kristus leder os, hvis vi er trofaste og oprigtige, når vi forkynder evangeliet. Lad os ikke tøve med at tale om det, som vi ved, er sandt; lad os ikke tro, at vore venner eller forældre bliver vrede, hvis vi fortæller dem om evangeliet. Husk på, at vi som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har et ansvar for at forkynde sandheden for de sjæle, som lige nu er faret vild og leder efter jernstangen. ■

Rose Ann Polintan,
Filippinerne

ILLUSTRATION: PAUL MANN

UNDERVISNING I EVANGELIET

Som barn blev jeg opdraget af gode og pragtfulde forældre i et beskedent hjem sammen med mine fire søskende. Vores forældre elskede os, og vi elskede også dem. De ønskede det bedste for os alle, selv om de ikke havde råd til alt det, som vi ønskede os. De arbejdede hårdt for, at vi kunne være glade.

Da jeg blev ældre, flyttede jeg hjemmefra for at gå på en af Kirkens skoler i mit hjemland,

Kiribati. Min far rådede mig til at få en god uddannelse, så jeg kunne få et godt job og være med til at forsørge min familie. Da jeg havde gået på Kirkens skole en kort tid, blev jeg døbt.

Noget af det første, jeg gjorde som medlem, var at læse Mormons Bog. Læsningen var med til at styrke mit vidnesbyrd om profeten Joseph Smith. Jeg fik at vide, at hvis Mormons Bog er Guds ord, så er Joseph Smith virkelig Guds profet, og så er

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige den sande kirke på jorden. Jeg fortalte min familie om min tro, og nogle få år senere blev min mor, min bror og min søster døbt.

Jesu Kristi evangelium har ændret mit liv og givet mig et ønske om at tjene Gud og hjælpe dem, der ikke tilhører vores tro. Jeg er taknemlig for, at jeg har fået mulighed for at udføre en mission og føre sjæle til Gud. ■
Neeteti T. Raabaua, Kiribati

JEG VAR IKKE NERVØS MERE

Vi skulle uddele pjecer for at finde missionærhenvisninger som en aktivitet til vores stavsungdomskonference. Jeg havde læst *Til styrke for de unge*. Da aktiviteten begyndte, smed jeg den tilbage på bordet, hvor jeg havde fundet den. Men så slog den tanke mig, at jeg burde tage den med mig. Så jeg tog den og stak den ind i mine skrifter.

Vi var alle lidt nervøse for at skulle tale med fremmede om evangeliet, men da vi stoppede op for at tale med en kvinde, der var ved at hænge vasketøj op i sin have, var hun meget venlig og tog imod en af vore pjecer. Under vores samtale betroede hun os, at hun var bekymret for sin familie. Der var især en af hendes sønner, som kæmpede

med stoffer og andre problemer. Vi gjorde vores bedste for at trøste hende, og så gik vi videre.

Kort efter slog jeg op i mine skrifter. Da jeg fik øje på pjecen *Til styrke for de unge*, kom jeg i tanker om, hvad kvinden havde sagt om sin søn, og jeg følte, at jeg skulle gå tilbage til hende. Jeg var ikke nervøs mere.

Kvinden var stadig udenfor, da vi kom tilbage. Jeg sagde, at jeg havde noget, som hun måske ville synes om. Jeg fortalte lidt om de standarder, som

vore unge følger, og gav hende så pjecen, så hun kunne læse den med sin søn. Jeg kunne se, at det gjorde hende glad. Hun bad sin søn om at komme ud til os, og vi lavede en aftale med dem begge om at mødes med missionærerne.

Jeg følte mig som en missionær! Det var dejligt at få mulighed for at undervise og måske hjælpe denne unge mand. Jeg ved, at det var Helligånden, der sagde, at jeg skulle tage pjecen med mig. ■
Boris Antúnez, Chile

Familieaften på afstand

Luis Felipe Viera-Mesones

Som familie har vi altid holdt familieaften, men min far rejser ofte i længere perioder på grund af sit arbejde. Det betyder, at han nogle gange er udenbys, når vi skal holde familieaften.

Da min far for to år siden fik sin bærbare computer, sagde en af mine søskende: »Hvorfor holder vi ikke familieaften med far via internettet?«

Siden dengang har vi simpelthen aftalt et tidspunkt og koblet op til nettet, når far har været bortrejst til familieaften. Vi kan se og høre ham, og han kan se og høre os. Internettet og computeren har gjort det muligt for far at deltage i vore familieaftener.

Vi behøver ikke at afvige fra vores fastlagte plan: Hvis det for eksempel er fars tur til at undervise, så gør han bare det. En af vores familietraditioner er at evaluere vores personlige mål hver uge; det behøver vi aldrig mere at udskyde. Og en anden vigtig ting: vi kan nu læse fortløbende i Mormons Bog som familie, fordi der ikke længere er nogen undskyldning for ikke at læse.

Min far bruger også internettet til at holde sig i forbindelse med os på andre måder. Når han er væk fra

vores hjem i Peru, går han på nettet og finder ud af, hvad vi laver, og hvor vi er. Og når det er tid til interviews eller familieråd, så bliver det udført til aftalt tid, også selv om han er ude at rejse.

Der er så mange gode og nyttige teknologiske fremskridt, som vi ikke anvender fuldt ud, fordi vi frygter at misbruge dem eller at blive udsat for skadelig påvirkning. Men hvis vi anvender en sådan teknologi klogt og ydmygt, kan den være en stor hjælp.

I vores familie er vi meget taknemlige for internettet, fordi det er blevet et redskab, der fjerner de hindringer, som ellers kunne holde vores familie adskilt. ■

*En af mine søskende spurgte:
»Hvorfor ikke holde familieaften
med far via internettet?«*

Du ved det allerede

Jeg troede på, at Kirken var sand, men hvornår modtog jeg det vidnesbyrd?

Elizabeth Stitt

Henne i skolen kom en klassekammerat og jeg en dag til at tale om religion. Min klassekammerat blev lidt aggressiv og begyndte at kritisere det, jeg troede på.

Hun så mig i øjnene og sagde: »Du tror jo kun på din kirke, fordi dine forældre har opdraget dig i den. Ellers ville du ikke tro på den.»

Jeg kan ikke huske, hvad jeg svarede hende, men jeg blev ved med at tænke på hendes bemærkning og på, hvorfor hun mon havde sagt det. Jeg var jo opdraget i Kirken, og jeg havde faktisk aldrig tvivlet på Kirkens lære eller doktriner. Lige siden jeg var lille, havde jeg følt, at Kirken var sand. Selv før jeg blev døbt, læste vi Mormons Bog sammen som familie, og jeg vidste, at den var sand. Jeg troede ikke bare; jeg vidste det uden tvivl. Men jeg kunne ikke pege på et bestemt øjeblik, hvor jeg havde modtaget det vidnesbyrd. Det generede

mig et stykke tid. Jeg ønskede at få en bestemt oplevelse, når jeg bad og staks modtage et svar på bønnen. Men det skete aldrig.

Men jeg kunne pege på et øjeblik, hvor mit vidnesbyrd var blevet bekræftet. Efter mit første år i high school tog jeg og nogle andre unge på en rundtur til kirkehistoriske steder. Da vi ankom til den hellige lund, opfordrede vores guide os til at søge en personlig bekræftelse på, at det, som havde fundet sted her, virkelig var sandt: at Gud Faderen og Jesus Kristus havde vist sig for Joseph Smith og indledt genoprettelsen. Jeg fandt et fredfyldt sted i lunden og begyndte at læse beretningen om det første syn. Så knælede jeg og bad. Jeg vidste allerede, at det første syn havde fundet sted, og at Joseph Smith var en profet. Men jeg bad om

det alligevel. Jeg afsluttede min bøn, og der skete ingenting. Ingen storslåede følelser, ingen syner, ingen engle. Intet.

Jeg fandt en sten, som jeg satte mig på og foldede min patriarkalske velsignelse ud og læste den. Min velsignelse nævnte evangeliets gengivelse, og i mit hoved lød disse ord igen og igen: »Du ved det allerede. Du ved det allerede.»

Hvis jeg kunne vende tilbage til det øjeblik, hvor min veninde udfordrede min tro, ved jeg ikke, hvordan jeg skulle beskrive, hvordan jeg ved, at Kirken er sand. Men jeg ville ønske, at jeg havde fortalt hende, at skønt mine forældre har lært mig det, de ved er sandt, så har jeg selv måttet finde et svar. Og det gjorde jeg.

Jeg behøvede ikke at rejse til den hellige lund for at finde ud af, at Kirken var sand. Jeg behøvede ikke nogen storslået oplevelse for at vide, at Kirken er sand. Jeg skulle bare mindes om det: »Du ved det allerede.» ■

Du kan læse mere om dette emne i ældste Neil L. Andersens tale fra oktoberkonferencen 2008, »I ved tilstrækkeligt« på www.conference.lds.org.

Spørgsmål og svar

»Jeg har bedt og studeret skrifterne i lang tid, men jeg synes aldrig at få noget svar på mine spørgsmål. Hvorfor velsigner Herren mig ikke med et vidnesbyrd?«

Nogle mennesker beskriver dramatiske, ja, sågar mirakuløse, oplevelser, som har givet dem deres vidnesbyrd. Men som regel kommer et vidnesbyrd gradvist og stilfærdigt. Lad være med at blive skuffet, hvis du ikke har modtaget et stærkt, åndeligt vidnesbyrd. Du har allerede taget det første skridt mod at opnå et vidnesbyrd ved at ønske at tro (se Alma 32:27). Din himmelske Fader elsker dig og ønsker at velsigne dig med et vidnesbyrd – men på hans egen tid og på hans egen måde (se L&P 88:68).

Alle modtager ikke et vidnesbyrd på samme måde. Nogle føler »en brænden i brystet« (se L&P 9:8). Andre føler, at Helligånden hvisker sandheder til deres sind og hjerte (se L&P 8:2). Dit vidnesbyrd kommer også gennem Åndens stille, sagte røst. Bed din himmelske Fader om at hjælpe dig med at erkende disse blide tilkendegivelser.

En stærk måde at modtage et vidnesbyrd på er ved at finde mulighed for at forkynde evangeliet for andre. Når du forkynder evangeliets sandheder, kan Ånden vidne for dig og andre om, at det, du siger, er sandt.

Bliv ved med at bede i tro og oprigtighed og vent tålmodigt på Herrens svar. Når du holder budene, er du værdig til at have Helligånden med dig, og han er kilden til vidnesbyrd. ■

Bed altid

Jeg forstår det, du går igennem. Jeg har haft vanskelige tider, hvor mit vidnesbyrd har været sat på prøve. Den måde, som jeg kom igennem det på – og opnåede det vidnesbyrd, som jeg har i dag – var ved vedvarende skriftstudium og bøn. Jeg læste i skrifterne ved enhver lejlighed. Jeg bad morgen og aften og anstrengte mig for at føle Ånden. Men det syntes alt sammen forgæves. Men en dag, da jeg kom hjem fra skole, knælede jeg ned ved min seng. Jeg ved ikke, hvor længe jeg bad, men jeg modtog et svar. Man skal bare altid bede. Studér i skrifterne. Så finder du det svar, du søger.

Christopher W., 15, Nevada i USA

Vær oprigtig

Vor himmelske Fader kender dit hjerte, allerede inden du beder. Han venter blot på, at du skal fremføre spørgsmålet for ham i oprigtig bøn. Jeg har et personligt vidnesbyrd om, at han besvarer bønner. Det kan være, at du straks modtager et svar, og det kan være, at det varer lidt længere, men jeg ved virkelig, at han svarer. Vær tålmodig og hold trofast ud.

Sharon F., 20, Lagos i Nigeria

Lyt til Helligånden.

Bed om vejledning når du søger personlig visdom. Vor himmelske Fader hører og besvarer alle vore bønner. Svarene kommer gennem Helligåndens tilskyndelser. Bed i tro, vær ydmyg, hold budene, modtag nadveren værdigt, giv dig tid til at overveje skrifterne og søg tålmodigt Guds vilje.

Ana Mae R., 20, Davao Oriental i Filippinerne

Bær vidnesbyrd.

Kirkeledere har lært os, at vi, udover at bede, bør bære vidnesbyrd om det, som vi ønsker at vide, selv om vi endnu ikke har modtaget et bekræftende svar på det. Jeg bad flere gange om at modtage et vidnesbyrd, uden at jeg modtog det vidnesbyrd, som jeg søgte, indtil jeg begyndte at bære vidnesbyrd om evangeliet og genoprettelsen. Selv om jeg endnu ikke have modtaget et fast vidnesbyrd, modtog jeg den klare, blide, stærke

bekræftelse fra Helligånden. Jeg ved, at hvis du bærer dit vidnesbyrd, så vil Herren styrke det.

Aura O., 18, Huila i Colombia

Fast og bed.

Bøn og faste bereder den åndelige muld, hvor dit vidnesbyrd skal vokse, og dit vidnesbyrd bliver en styrke og et anker, der hjælper dig med at modstå prøvelser og fristelser. Et vidnesbyrd opnås ved udholdenhed; vores flid hjælper os til at fornemme sandheden. Mange gange må vi faste, som Alma gjorde (se Alma 5:45-46). Dit vidnesbyrd er måske beskædet til at begynde med, men når du fortsat beder og søger i skrifterne, begynder du at se frugterne af din tro.

Ældste Zubieta, 20, Cali-missionen i Colombia

Søg guddommelig åbenbaring

Som nylig omvendt havde jeg mulighed for at besøge templet og udføre dåb for nogle af mine forfædre. Da jeg stod i vandet for at udføre disse hellige ordnancer, fik jeg en stærk følelse af, at dåb for de døde er et guddommeligt princip. Siden da har jeg kunnet styrke mit vidnesbyrd om dåb for de døde. I min forståelse defineres *vidnesbyrd* som en guddommelig åbenbaring til et troende menneske. For at opnå et vidnesbyrd skal vi bede, studere skrifterne og adlyde Jesu Kristi lærdomme. Roden til ethvert vidnesbyrd må være et retskaffent liv; ellers kan Ånden ikke bære vidnesbyrd om Herrens værk i vore dage.

Mariam N., 19, Accra i Ghana

Giv aldrig op

Det tager tid at opnå et vidnesbyrd. Der er meget, man kan gøre for at opnå et urokkeligt vidnesbyrd. Du må bare aldrig give op, men blive ved med at bede din himmelske Fader om svar på dine bønner.

Wilben G., 18, Benguet i Filippinerne

Vær tålmodig

Nogle gange bliver vore bønner ikke besvaret straks. Svarene kan tage sin tid og de kommer i overensstemmelse med ens hjertes ønsker. Et af kendetegnene ved en hellig er tålmodighed. Bliv ved med at bede, studere skrifterne, holde budene og lytte til andres vidnesbyrd. Lyt også omhyggeligt efter Helligåndens tilskyndelser. Svaret kan komme, når du mindst venter det.

Chioma O., 15, Abia i Nigeria

Vær stille

Vor himmelske Fader er altid parat til at svare os, men nogle gange er der noget inden i os, der afholder os fra at modtage

det svar, vi søger. Jeg tror, at den bedste måde at opnå et vidnesbyrd på er ved at være stille, åndeligt såvel som fysisk. På den måde er vi parat til at modtage, når vi beder og læser i skrifterne.

Monica N., 19 år, Lima i Peru

ET BRÆNDENDE VIDNESBYRD

»Vi kan ikke blot bede om et vidnesbyrd og forvente straks at få det ...

Søg og bed angående de sandheder, som du lærer om evangeliske principper. Tænk over dem. Sæt dem på prøve med yderligere bøn. Relatér dem til det, du ved og føler. Alle de sandheder, som du lærer, kan med tiden samles i et brændende, urokkeligt vidnesbyrd.«

Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum, »Vigtigheden af at modtage et personligt vidnesbyrd«, Stjernen, jan. 1995, s. 18.

NÆSTE SPØRGSMÅL:

»Hvordan kan jeg vide, om mine prøvelser skal hjælpe mig til at blive et bedre menneske, eller om de er vor himmelske Faders måde at advare mig om, at jeg er på vildspor?«

Send dit svar inden den 15. juli 2010 til:

Liahona, Questions & Answers 7/10
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Eller send det i en e-mail til: liahona@ldschurch.org

Indlæg kan blive redigeret af hensyn til længde eller klarhed.

Følgende informationer og tilladelser skal vedlægges din e-mail eller dit brev: (1) Fulde navn, (2) fødselsdato, (3) menighed, (4) stav, (5) din skriftlige godkendelse og, hvis du er under 18 år, dine forældres tilladelse (e-mail-tilladelse godkendes) til at trykke dit svar og dit billede.

Hvordan er

Mobiltelefoner, e-mails, sms'er – der er så mange gode måder at tale med sine venner og familie på. Ved du, hvornår det er på sin plads at bruge dem?

1 Du har lige modtaget en fødselsdagsgave fra din bedstemor. Din mor minder dig om at sende hende et takkebrev, men du vil hellere sende hende en e-mail. Hvad gør du?

- Sender bedstemor en e-mail.
- Sender hende et håndskrevet brev.

2 Mary sender dig en e-mail og inviterer dig til hendes fødselsdagsfest. Du har lyst til at sende e-mailen til din bedste veninde, Sarah. Hvad bør du gøre?

- Sender e-mailen til Sarah, så hun også kan høre om festen.
- Holder e-mailen for dig selv.

3 Det er tid til familieaften. Du vil gerne spille computerspil, indtil lektionen begynder. Hvad gør du?

- Afslutter dit spil, mens familien synger indledningssangen.
- Slukker for computeren og synger sammen med din familie.

4 Dine forældre har givet dig en ny mobiltelefon til nødopkald. Du vil gerne ringe til dine venner, så de andre børn på skolen kan se din mobil. Hvad gør du?

- Foretager nogle hurtige opkald, så du kan prale med den nye mobil.
- Beholder mobilen i rygsækken.

5 Din veninde Christina vil spille fodbold med dig, men du er ved at chatte med din ven Jacob. Hvad gør du?

- Siger til Cristina, at du kan lege med hende i morgen, så du kan chatte videre med Jacob.
- Fortæller Jacob, at du skriver senere, så du kan spille fodbold med Cristina.

dine e-manerer?

1 E-mail er en hurtig kommunikationsform, men ved at give dig tid til at skrive et takkebrev til bedstemor, viser du hende, hvor meget du elsker hende og værdsætter hendes gave. Du kunne også ringe og takke hende.

2 At videresende en andens e-mail til en ven er som at afsløre en hemmelighed. Hvis din ven sender dig en besked, som kun er

tiltænkt dig, skal du beholde den for dig selv. Så bliver Sarah heller ikke ked af det, hvis hun ikke er inviteret med til festen.

3 Computerspil er sjove, men familieaften er vigtigt. Vær med til indledningssangen og gem computerspillet til senere.

4 Hvis dine forældre har købt dig en mobiltelefon til nødopkald, skal du ikke bruge den til at ringe til dine venner. Og de andre børn kan blive misundelige, hvis du praler med den.

5 Det er herligt at snakke med venner, som man ikke er sammen med, men det er bedre at tilbringe tid sammen med vennerne ansigt til ansigt. Prøv at begrænse den tid, du er på computeren, så du kan være mere sammen med dine venner. ■

Har du svaret *a* på nogle af spørgsmålene? I så fald må du hellere se på disse forslag til, hvordan du forbedrer dine e-manerer.

Dans til jama

Megan Withers

På en varm aften i Kingston i Jamaica kan man finde Samuel (10 år) og Giordayne (7 år) udenfor, hvor de hinker med deres to brødre. Mens de hinker, synger de:

1, 2, 3, tante Lulu,
4, 5, 6, tante Lulu,
7, 8, 9, tante Lulu,
10, tante Lulu,
10, tante Lulu,

Samuel og Giordayne er to glade børn, som er dygtige til mange ting. De kan lide at dyrke sport, lave lektier i skolen, hjælpe til derhjemme og være eksempler for dem, de omgås, med deres brede smil og muntre indstilling.

Skoledage

I Jamaica holder skolerne drengedag og pigedag hvert år. På pigedag går drengene ikke i skole. I stedet kan mødrene gå i skole med deres døtre. Så holder de talentkonkurrence, stavekonkurrence og andre sjove aktiviteter.

Giordayne blev valgt til at repræsentere sin klasse i stavekonkurrencen, og hun vandt. »Det ord, jeg bedst kan lide, at stave til, er *miljø*,« siger Giordayne.

På drengedag kan fædrene gå med deres sønner i skole. Samuel var med i skrivekonkurrencen. Han skrev en stil om, hvordan han viser sig selv og andre respekt. Han vandt også førstepræmien.

Jamaicanske rytmer

Et besøg i templet

Samuel glæder sig til den dag, hvor han kan komme i templet. For mange familier i Jamaica er det et stort offer at tage til templet, fordi der ikke er et tempel der. Det er dyrt at rejse til USA for at komme i templet.

Heldigvis var Samuels og Giordaynes familie i stand til at foretage rejsen. Samuel siger: »Min yndlingsfamilieferie var, da vi rejste til New York for at besøge min tante. Vi så templet på Manhattan. Det er det eneste tempel, jeg har set.«

Hele familien blev meget glade, da templet i Panama City i Panama blev indviet i 2008, for det er ikke så vanskeligt at komme dertil. Et par gange om året rejser medlemmerne fra Jamaica til templet i Panama City. »Jeg glæder mig til at komme i templet, når jeg bliver 12,« siger Samuel.

Et svar på en bøn

Engang skulle deres fars firma lukke. Giordayne opfordrede sin familie til at bede vor himmelske Fader om hjælp. »Giordayne er så flittig med sine bønner. Hun minder altid familien om det, som vi skal bede om,« siger hendes mor. Familiens bønner blev besvaret, da deres far fik et nyt arbejde. »Jeg vidste, at det ville ordne sig, hvis vi bare bad,« siger Giordayne skræsikkert.

To gode lærere

Samuel drømmer om at blive skolelærer, når han bliver stor. Han vil gerne undervise i sine yndlingsfag: Matematik og naturvidenskab. Giordayne, som ser op til sin storebror, vil også gerne være lærer.

Samuel og Giordayne er allerede lærere nu, når de er gode eksempler for deres venner. Der er kun få af børnene på deres skole, som er medlemmer af Kirken.

»Når nogen gør noget forkert, som fx at slå, så siger jeg, at de skal gøre det rigtige,« siger Samuel.

Samuel og Giordayne holder af at bære deres vidnesbyrd, og deres primarypræsident ved, at hun kan stole på, at de vil holde tale, hvis en anden taler er forhindret. Søndag morgen står de tidligt op og forbereder en tale, hvis de skulle få brug for den senere.

Samuel og Giordayne stræber efter at tjene Herren trofast i alt, hvad de gør. Giordayne siger: »Jeg ved, at hvis jeg har tro, skal jeg ikke omkomme, men leve sammen med min himmelske Fader og Jesus Kristus igen.« ■

STÅ PÅ HERRENS SIDE

Præsident
Dieter F. Uchtdorf

Andenrådgiver i Det Første
Præsidentskab

Da jeg var dreng, boede jeg i Zwickau i Tyskland. Min bedstemor havde en veninde med hvidt, flagrende hår. Hun hed søster Ewig, og hun inviterede min bedstemor med i kirke. Da vores familie kom derhen, så vi mange børn. Vi var alle sammen meget imponeret af musikken, især sangen. Særligt en sang: »Et solskinsbarn«, gjorde dybt indtryk på mig.¹ Jeg følte mig tæt på Jesus, når jeg sang den. Jeg vidste, at han ville have, at jeg skulle være solskin for hans skyld. Jeg elsker stadig den sang – og det vidnesbyrd, som den gav mig om Frelseren.

Hele min familie – undtagen mig, for jeg var kun seks år gammel

– blev døbt som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Da jeg blev otte, blev jeg døbt af min far i en offentlig svømmehal.

Da jeg var 11, måtte min familie forlade Østtyskland. Vi flyttede til Frankfurt i Vesttyskland. Jeg kom i Frankfurt Gren, der ikke var lige så stor som den i Zwickau. Kirkebygningen i Frankfurt var lille, og vi afholdt klasser i kælderens. Missionærene underviste os i vigtige evangeliske principper.

En missionær, ældste Stringham, gjorde dybt indtryk på mig med sin lektion om Den Kostelige Perle, især der, hvor Moses får at vide, at han er en søn af Gud (se Moses 1:3-4). Ældste Stringham lærte

mig også det skriftsted, der siger: »Er Gud for os, hvem kan da være imod os?« (Rom 8:31). Det gav mig trøst og opmuntring, for dengang så fremtiden i Tyskland dystert ud. Storbyen Frankfurt lå i ruiner med udbombede huse. Den lærdom har jeg husket hele mit liv. Den lærte mig, at jeg altid skal holde mig til Herren. Jeg kan ikke risikere ikke at holde mig til Herren.

Jeg udfordrer jer børn til at følge profeternes ord. Når I gør det, finder I svar på jeres spørgsmål, hvad enten I er 6, 9, 11, 19 eller, som jeg, 69 år gammel! ■

Fra »Fra ven til ven«, Liahona, apr. 1999, s. L2-L4.

NOTE

1. »Et solskinsbarn«, *Børnenes sangbog*, s. 38

SÆRLIGE MISSIONÆRER

Ligesom præsident Uchtdorf er du medlem af Kirken i dag, fordi en eller anden særlig missionær underviste nogen i din familie i evangeliet. Bed din mor eller far om at fortælle dig, hvem der var det første medlem af Kirken i jeres familie, og se så, om du kan finde ud af, hvem der underviste dette tidligste medlem af Kirken i din familie. Udfyld så mange af svarene nedenfor, som du kan:

Det første medlem af Kirken i min familie:

Hvornår blev han eller hun medlem af Kirken:

Hvor blev han eller hun medlem af Kirken:

Hvordan hørte han eller hun om Kirken og fik et vidnesbyrd:

Hvem underviste ham eller hende i evangeliet:

VÆR EN SOLSTRÅLE FOR JESUS

Da præsident Uchtdorf var i kirke første gang, hørte han sangen »Som solskin jeg være vil«. Du kan være en solstråle i din familie ved at gøre gode gerninger og efterlade muntre takkekort:

1. Overfør solen til et stykke tyndt papir og klip den ud.
2. Skriv navnet på et familiemedlem på den ene side af solen og farvelæg den så med dine yndlingsolfarver.
3. På den anden side skriver du og takker et familiemedlem for noget, han eller hun gør for dig.
4. Udfør en hemmelig, god gerning for vedkommende, såsom at rede seng eller lægge tøj sammen, og efterlad så et solskinskort.

Helligånden vidner om sandheden af alt

Sandra Tanner og Cristina Franco

I Mormons Bog kan vi læse om Lehi og hans familie. Vor himmelske Fader førte dem til et nyt hjem i et udvalgt land. Lehi modtog en vidunderlig gave fra Herren: En rund kugle med to spindler, som »viste den retning, i hvilken [de] skulle drage» (1 Ne 16:10). Denne gave blev kaldt Liahona. Nefi sagde, at Liahona »virkede i overensstemmelse med [deres] tro og flid og

agtpågivenhed» (1 Ne 16:28). Lehis familie lærte at følge Liahonas anvisninger.

Vi modtager en vidunderlig gave, når vi bliver døbt og bekræftet. Helligåndens gave. Helligåndsgaven er som en Liahona. Vi kan lære at følge Helligånden. Hvis vi følger hans tilskyndelser, kan vi vende tilbage og bo sammen med vor himmelske Fader og Jesus Kristus igen.

SKRIFTSTEDSDAGBOG JUNI 2010

Læs Moroni 10:5.

Bed til din himmelske Fader for at få at vide, at Helligånden hjælper dig.

Lær Moroni 10:5 udenad.

Vælg en af disse aktiviteter eller find selv på en:

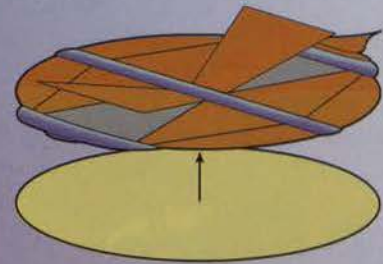
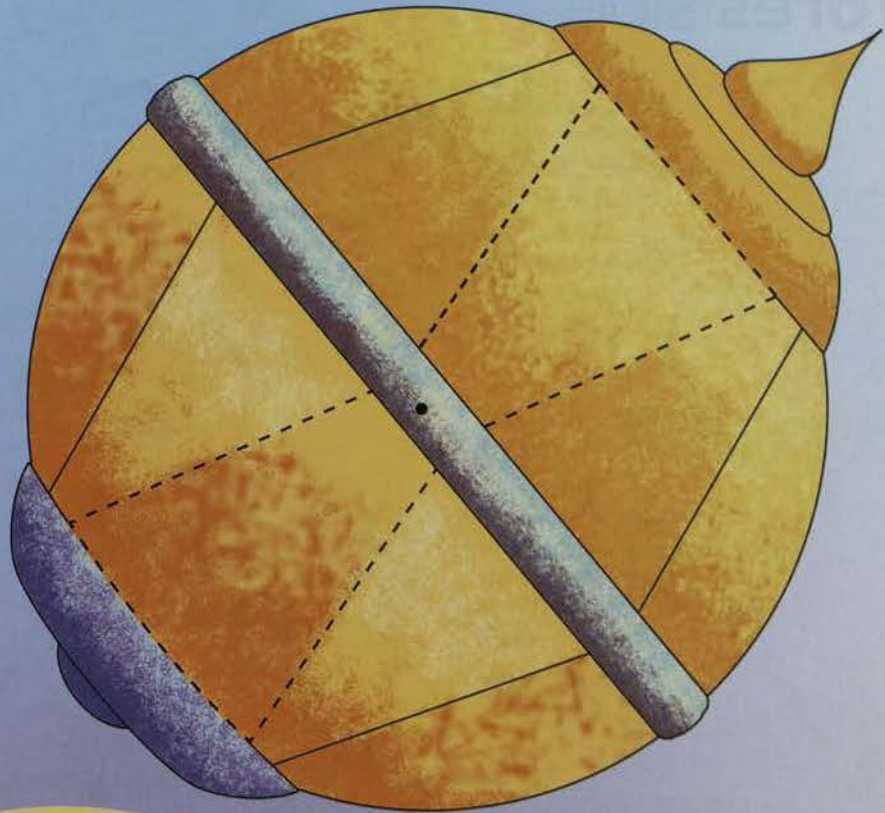
- Hjælp nogen med at lære Moroni 10:5 udenad.
- Tag Liahona-aktiviteten på side 65 ud af bladet og lim den på et stykke karton. Klip cirklerne ud og de to dele inden for de brudte linjer. Sæt de to cirkler sammen med en metalsplit. Læs spørgsmålet i det udskårne område og find svaret i

skriftstedshenvisning i den modstående rude. Du kan skrive dine svar i din skriftstedsdagbog.

- Skriv i din dagbog om tidspunkter, hvor du har følt Helligånden. Hvis du anerkender, at han tidligere har hjulpet dig, har du lettere ved at lytte til og følge hans tilskyndelser i fremtiden.
- Tal med dine forældre, lærere eller venner om tidspunkter, hvor de er blevet ledt af Ånden.

Skriv i din dagbog eller tegn et billede af, hvad du har gjort. Hvordan hjælper det, du har gjort, dig med at forstå Moroni 10:5? ■

Vores side

Génesis M., 7 år, Costa Rica

En eftermiddag legede min lillesøster Camilia og jeg, mens min far slog græs. Vi besluttede at hjælpe ham. Selv om det var meget varmt, havde vi det sjovt sammen. Da vi var færdige, gik vi med far hen for at aflevere græsslåmaskinen hos en ældre nabo. Da vi nåede hjem til hende, tilbød far at slå hendes græs også. Min søster og jeg besluttede at hjælpe til. Mens han slog græs, samlede vi græsset sammen i en stor sæk. Da vi var færdige, sagde naboen: »Tusind tak, Sofia og Camilia, fordi I har ordnet min have. I er et par søde og omsorgsfulde piger.« Så gav hun os noget slik. Da vi gik hjem, var vi meget glade, ikke bare fordi vi havde fået slik, men fordi vi havde tjent vores nabo.

Sofia Carolina P., 9 år, Argentina

Primarybørnene i Chennai 2. Gren i Bangalore Distrikt i Indien og deres ledere gør sig klar til deres nadvermødepræsentation.

Ngoc Huyen D., 7 år, fra Cambodja, holder meget af historien om hærføreren Moroni og frihedserklæringen (se Alma 46). Hun har seks brødre og søstre, og hun kan lide at lege med balloner.

Da jeg var yngre, gik vi ud og legede i frikvartererne. Når det ringede ind, skulle vi stille os på række. Hver gang vi gjorde det, sang jeg »Jeg elsker Herrens tempel« (*Børnenes sangbog*, s. 99). En dag sagde min sidekammerat: »Det er en smuk sang, du synger. Hvor kender du den fra?« Jeg svarede: »Fra Primary. Jeg tilhører Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, og jeg har tro.« Fra den dag af var hun min bedste ven!

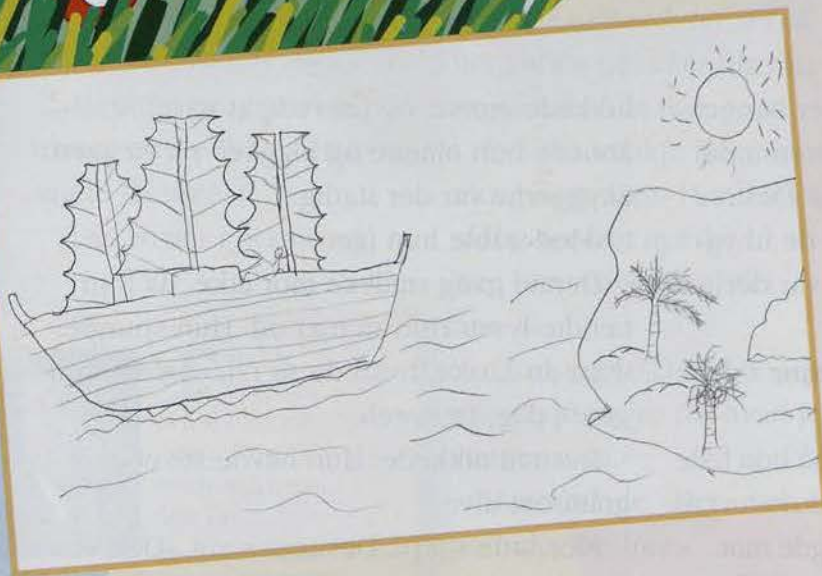
Noëmi D., 12 år, Frankrig

Hvis du gerne vil indsende en tegning, et foto, en oplevelse, et vidnesbyrd eller et brev til Vores side, så send en e-mail til: liahona@ldschurch.org. Skriv »Our Page« i emnelinjen. Eller send et brev til:

Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Alle bidrag **skal** indeholde barnets fulde navn, køn og alder, forældrenes navne, menighed eller gren og stav samt forældres skriftlige tilladelse (e-mail er godt nok) til at trykke barnets foto og bidrag. Indlæg kan blive redigeret på grund af længde eller klarhed.

Tuan Anh P., 11 år, Cambodja

Skygger på væggen

An illustration of a young girl with dark hair lying in bed, tucked under a blue blanket. She is looking towards the viewer with a slightly worried expression. The room is dimly lit, and the wall behind her is covered in large, dark, shadowy shapes that resemble a wolf or a bear. A round clock is visible on the wall to the right of the bed. The overall mood is mysterious and slightly scary.

»Frygt ikke, små børn, for I er mine, og jeg har overvundet verden« (L&P 50:41).

Patricia R. Jones

Bygger på en virkelig begivenhed

»**M**or!« råbte Desiree. »Jeg er bange!« Mor dukkede op i døren indtil Desirees værelse og tændte lyset. Desiree skævede hen mod hjørnet, hvor de uhyggelige skygger havde været. Nu var der ikke noget.

»Jeg syntes, at jeg så en ulv henne i det hjørne,« sagde Desiree.

Mor lagde armene om Desiree, så hun følte sig varm og tryk. »Når lyset er tændt, kan vi se, at der slet ikke er noget farligt,« sagde mor.

Da Desiree var faldet til ro, slukkede mor lyset og gik tilbage i sin seng. Desiree

lukkede øjnene og prøvede at sove. Så åbnede hun øjnene og kiggede på væggen. Skyggerne var der stadig.

»Mor!« råbte hun igen.

Denne gang smilede mor ikke, da hun tændte lyset. Hun så træt ud. Hun spurgte: »Kan du huske, hvad du så i fjernsynet tidligere i dag, Desiree?«

Desiree nikkede. Hun havde set et program om ulve.

Mor satte sig på Desirees seng. »Det, vi ser, kan påvirke os – vore tanker, handlinger og følelser.«

»Men det program om ulvene var jo ikke slemt,« sagde Desiree.

»Det, vi ser i fjernsynet,

»Frygt ikke, tro kun. Tro på Gud, vores alles Fader ... Tro på Herren Jesus Kristus, Guds Søn.«

Præsident Gordon B.

Hinckley (1910-2008), »Fear not; Only Believe«, *New Era*, jan. 2000, s. 6.

kan påvirke vore tanker, selv om det ikke er et dårligt program. Jeg tror, at det, du så her i aftes, påvirker dig lige nu,« forklarede mor.

Desiree tænkte over det, mor havde sagt. Hun havde aldrig før lagt mærke til, at hun blev påvirket af det, hun så.

»Orv,« sagde Desiree. »Jeg må passe bedre på, hvad jeg vælger at se.«

Mor smilede. »Det er en god idé, Desiree.«

»Men hvad med i aften? Jeg er stadig bange.«

»Jeg har en idé,« sagde mor. Hun tog et billede af Jesus Kristus fra Desirees skrivebord og tog det ud af dets træramme. Så satte hun det op med tape på den væg, hvor Desiree havde set de uhyggelige skygger. »Han passer altid på dig, Desiree. Husk på det, når du er bange.«

Da mor slukkede lyset, fyldte en varm følelse Desirees hjerte. Hun vidste, at det, mor havde sagt, var sandt. Jesus ville altid passe på hende og stilne hendes frygt. ■

Han lytter

»Herren har hørt sit folks bønner« (Mosi 27:14).

Allison Graham England

Bygger på en virkelig begivenhed

1.

Det er tid at gøre dig klar til bøn, Devon.

Men jeg er parat.

2.

Nej, Devon. Du skal knæle, folde hænderne og lukke øjnene, når du beder. Du skal også være stille. Så viser du din himmelske Fader respekt.

Devon lagde sin legetøjsbil fra sig, foldede hænderne og knælede ved siden af mor.

3.

Hvordan kan vor himmelske Fader lytte til mig? Har han ører?

Ja, han har ører. Han lytter, når du beder dine bønner.

4.

Devon bad og blev ved med at knæle, mens han holdt hovedet bøjet og hænderne foldet i nogle øjeblikke efter han havde bedt.

Han siger ikke noget. Er du sikker på, at han lytter?

Vor himmelske Fader svarer som regel vores bønner ved at tale til vores hjerte og sind snarere end vore ører. Han svarer gennem Helligånden.

5.

Hvordan har du det, når du deler med andre, Devon?

Godt.

Og hvordan har du det, når du gør noget forkert – som at kaste med dit legetøj?

Så har jeg det dårligt.

Helligånden hjælper os til at have disse følelser, så vi ved, hvad der er rigtigt og forkert. Han giver os også ideer til, hvad vi kan gøre for at blive gladere.

Der er også andre måder, som kan vise os, at vor himmelske Fader lytter. Kan du huske, at han hjalp bedstemor til at få det bedre, da hun fik en præstedømmevevlsignelse?

6.

Ja. Jeg er glad for, at bedstemor har det bedre.

Devon blev glad.

Nu ved jeg det, mor. Min himmelske Fader lytter til mig. ■

8.

7.

Bare fordi du ikke kan høre, at vor himmelske Fader taler til dig, betyder det ikke, at han ikke lytter. Han sender dig varme, rare følelser, så du kan vide, at han er der.

HJÆLP TIL FORÆLDRE:

- Find en stille stund og læs »Han lytter« sammen med dit barn. Fortæl om en oplevelse, hvor vor himmelske Fader besvarede en af dine bønner. Fortæl om, hvordan du havde det.
- Ligesom Devons mor i »Han lytter« kan du stille dit barn spørgsmål, som hjælper det til at forstå, hvordan Helligånden føles. Hvor det er muligt bør du gøre brug af aktuelle oplevelser, som dit barn har været en del af.
- Når dit barn har afsluttet denne aktivitet, så brug den til at hjælpe dit barn med at udvide gode bønnemanerer, næste gang han eller hun skal bede.

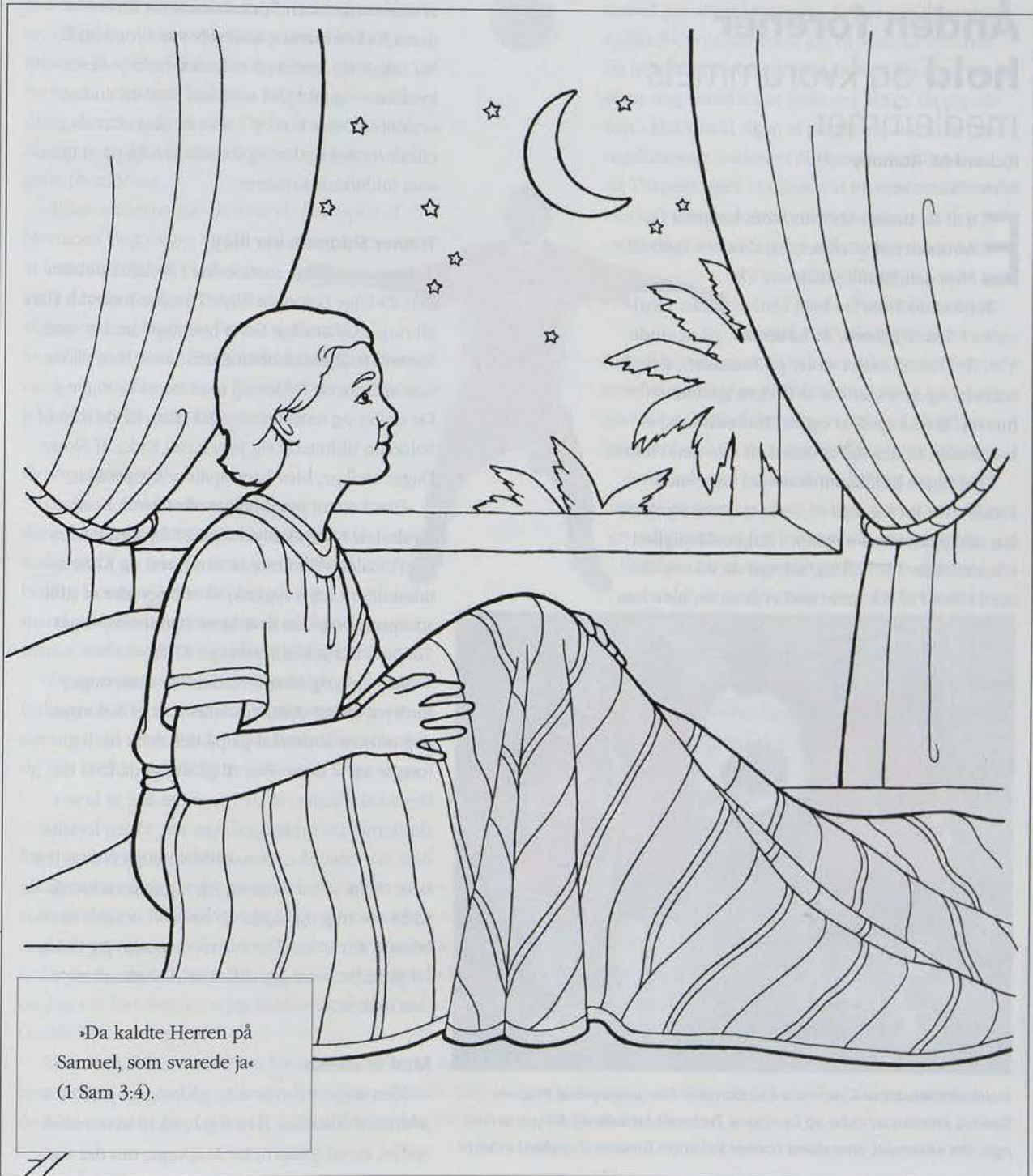

FORBEREDELSE TIL BØN

Devon skal gøre sig klar til at bede. Kig på billederne. Hvis han gør sig klar til at bede, så tegn en cirkel om det billede. Hvis han gør noget, der ikke hjælper ham til at blive klar til bøn, sætter du et X henover det billede.

Herren kalder på Samuel

»Da kaldte Herren på Samuel, som svarede ja«
(1 Sam 3:4).

Ånden forener hold og kvorummets medlemmer

Richard M. Romney

Kirkens Tidsskrifter

En af de bedste historier, som kommer fra Afrika denne sommer, handler om fodbold. Men den handler ikke om VM.

Topfodboldhold fra hele verden spiller i Sydafrika i denne måned, de håber alle på at vinde VM. Holdkammerater stoler på hinanden, deres trænere og deres fan for at få dem igennem til finalen. Blandt spillere og fan fra hvert land er holdånden så tydelig, at man kan føle den i luften.

Men ingen holdkammerater vil være mere loyale over for hinanden, deres trænere og deres fan end præsternes kvorum i Kagiso Menighed i Soweto Stav i Sydafrika, selvom de ikke spiller med i VM. For lidt mere end et år siden blev fem

Holdkammeraterne Siyabulela »McDonald« Manyakanyaka, Thapelo Sesinyi, Emmanuel Pebe og Lawrence Tsetse tilsluttede sig Kirken delvist pga. det eksempel, som deres træner Solomon Tumane (i midten) udviste.

af disse unge mænd præsenteret for Kirken af deres fodboldtræner, som selv var nyomvendt. Nu udgør de hjertet på et andet »hold« – deres kvorum – og arbejder sammen med en anden »træner« – deres biskop – idet de dag efter dag efterlever evangeliet og forbereder sig på at tjene som fuldtidsmissionærer.

Træner Solomon var klog

Ligesom mange mennesker i Sydafrika elsker den 29-årige Solomon Eliya Tumane fodbold. Han tilbringer utrættelige timer hver uge med at være træner i fodboldklubben Hurricanes. Han elsker sine spillere og fryder sig over deres fremgang. De elsker og respekterer også ham. Så da træner Solomon tilsluttede sig Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, blev hans spillere nysgerrige.

»Han kom til træning lige efter institut,« siger Siyabulela Manyakanyaka på 17 år, som kaldes »McDonald«. »Vi kunne se skrifterne og Kirkens tidsskrifter i hans rygsæk, så vi begyndte at stille spørgsmål, og som svar læste han for os,« siger Thapelo Benjamin Sesinyi på 17 år.

»Jeg var ivrig efter at undervise disse unge, fordi jeg elsker dem,« fortæller træner Solomon. »Jeg ønsker, at de skal gå på den rette sti. Jeg fortalte en af dem: »Det vil gå dig godt, hvis du læser i skrifterne,« så de begyndte alle at læse i skrifterne. De syntes godt om det, så jeg fortalte dem om bøn. Så overraskede de mig en dag. Jeg kom tidligt til træning, og jeg tog mig en lur, da de vækkede mig og sagde: »Træner, vi er nødt til at besøge din kirke.« Det var en dag, som jeg aldrig vil glemme, fordi jeg vidste, at de befandt sig på den rette sti.«

Med tilladelse

Men træneren ville ikke gå længere uden forældrenes tilladelse. Han tog hjem til hver enkelt spiller, en ad gangen, for at spørge, om det var i

orden at invitere spilleren med i kirke. Forældrene indvilligede. »Vi kom i kirke tre søndage i træk,« mindes Thapelo. »Vi ønskede at høre mere og mere.« Så træneren bad igen forældrene om tilladelse, denne gang til at spillerne kunne studere sammen med fuldtidsmissionærerne. Igen indvilligede forældrene.

»Missionærerne gav os hver et eksemplar af Mormons Bog,« siger McDonald. »De bad os om at læse den og bede om den, fordi den er sand, og det gjorde vi. Jeg bad og læste og fandt ud af, at Mormons Bog er sand.« Det gjorde de andre spillere også, og de blev døbt og bekræftet. Fem spillere på holdet er nu sidste dages hellige.

Evangeliske mål

De fleste hold sætter mål for sæsonen, men disse fem unge Hurricanes sætter også et andet mål i en ikke så fjern fremtid. Med biskop Bongani Mahlubis vejledning, en mand, som de betragter som deres åndelige træner, forbereder de sig på en fuldtidsmission.

»De er en stor styrke i vores menighed,« fortæller biskoppen. »Og de er en del af det store præstedømmehold i hele verden, der bærer Det Aronske og Det Melkisedekske Præstedømme. Disse unge

mænd gør alting sammen – de går i skole sammen, spiller fodbold sammen, går til seminar sammen og tjener i præstedømmet sammen. Hvis jeg ringer til en ung mand for at bede om hjælp, får jeg alle fem.« McDonald siger, at præsternes kvorum også regelmæssigt studerer i *Forkynd mit evangelium*, og Thapelo siger, at udover at invitere venner med i kirke, opsøger kvorumets medlemmer dem, som ikke kommer mere. »På mange måde lærer vi at være missionærer nu,« siger han.

»Vi hører ofte fra disse unge mænd ved vidnesbyrdmødet,« fortæller biskoppen. »De lover ofte træner Solomon, at de vil tage på fuldtidsmission.« Intet kan gøre deres fodboldtræner lykkeligere. »Jeg kan ikke vente på, at de tager af sted,« siger Solomon.

Enighed, evangelisk kundskab og en indstilling på at tjene – det er alt sammen en del af en grundig træning for kommende missionærer. Og disse unge mænd har desuden allerede udviklet et stærkt ønske om at arbejde sammen på at gøre godt. Ligesom fodboldholdene i VM stoler de på hinanden, deres trænere og deres fan (deriblandt medlemmer af menigheden, familie og venner) for at få dem igennem til deres »mesterskab«. Med den slags holdånd vil de nå deres mål. ■

En træners omvendelse

Ligesom mange andre unge voksne havde træner Solomon Eliya Tumane spørgsmål angående religion. »Jeg ønskede at vide noget om Gud, og hvorfor han beder os om at bede, og om Jesus Kristus, og hvorfor han døde for os. Jeg var forvirret, men jeg studerede skrifterne, især Det Gamle Testamente.

Så en dag da jeg kom hjem fra arbejde, så jeg to missionærer. Jeg stillede dem spørgsmål om Jesus Kristus. Når de talte om ham, kunne jeg se, at de elskede ham. De

inviterede mig med i kirke, og da jeg kom der, følte jeg noget indeni, som fortalte mig, at det var det, jeg havde ledt efter i alle disse år.

Missionærerne lærte mig at bede, og at det er vigtigt, fordi det er vores måde at tale med vor himmelske Fader og lære sandheden at kende. Jeg accepterede det, som missionærerne lærte mig. Jeg vidste, at det var det sande evangelium, især når vi læste i skrifterne sammen og bad om dem. ■

Overlevende hjælper overlevende

Ryan Kunz

Kirkens Tidsskrifter

Selv efter at den tropiske storm, Ketsana, oversvømmede Filippinernes hovedstad Manila, og de omkringliggende områder sidst i september 2009, var ødelæggelserne ikke overstået. Det var heller ikke overstået, efter at tyfonen Parma ramte de nordlige områder i Filippinerne blot otte dage senere. Ødelæggelserne var ikke overstået, selv efter at Parma vendte kurs og igen ramte land blot få dage senere som en tropisk storm og forårsagede yderligere ødelæggelse.

De hellige i Filippinerne, selv dem, som kæmpede med at komme sig efter tidligere storme, vendte dog ikke på Parmas tredje og sidste destruktive ødelæggelse, før de begyndte at hjælpe andre i nød.

Donerede det, som blev reddet

Parañaque City, nær Manila, blev ramt af den tropiske storm Ketsana sidst i september. Da stormen var på sit højeste, flød biskoppen fra en af de fire lokale menigheder rundt på et flamingolåg på vand, der gik til halsen, for at være med til at evakuere tre familier. Den næste dag blev nadvermødet aflyst, men mange medlemmer af den berørte menighed, på trods af at de selv var hårdt ramt af stormen, mødte op i kirkebygningen i pyjamas, shorts og jakker bærende på fødevarer og tøj til at give til dem i nød. På ca. to timer blev alle familier i menigheden besøgt, set til og hjulpet.

Så blot to aftener efter at mange af dem havde vadet igennem vragresterne i deres egen landsby, samlede medlemmer fra Parañaque-området sig i deres lokale kirkebygning og samlede 26 sække med tøj, som de havde doneret, alt sorteret og pakket enkeltvis.

FOTO: NATE LESHMAN

Køretøjer lå væltet eller halvbegravet, hvor oversvømmelserne fra tyfonen havde efterladt dem i Pangasinan i Filippinerne. Medlemmer af Kirken rækker ud til dem i nød, selv om de selv er blevet berørt.

»Det var en af de mest mindeværdige familieaftener for mange familier i menigheden,« siger biskop Franco Advincula.

En søster fra en familie i nød ringede til biskoppen og spurgte, hvornår de kunne give deres bidrag. »Jeg var overvældet og kunne ikke finde ord,« fortæller biskop Advincula. »Jeg blev dog inspireret til, at jeg ikke skulle fratage denne gode søster muligheden for at hjælpe.«

Hjalp igen og igen

Da Ketsana ramte Manilas yderdistrikter, sagde distriktspræsident i Alaminos Distrikt i Filippinerne, Porferio Balute jun., at han blev tilskyndet til at bede medlemmer i sit distrikt om at hjælpe deres naboer sydpå. Mange medlemmer i Alaminos distriktet var dog stadig ved at komme sig efter tyfonen Emong, som ramte fire måneder tidligere i maj 2009. Det var den mest ødelæggende tyfon, som nogensinde har den by i det vestlige Filippinerne. Mange af medlemmerne levede af at fiske eller dyrke landbrug, og deres levebrød blev ødelagt af oversvømmelser.

Selvom præsident Balute var bange for at forlange for meget af dem, der stadig kæmpede med at komme på fode, spurgte han alligevel.

Den eftermiddag ankom medlemmerne til kirkebygningen med 21 sække tøj, en sæk med fødevarer og 1.500 filippinske dollars.

Da Parma en uge senere ramte, denne gang nordpå, reagerede medlemmer fra Alaminos distriktet igen og indsamlede mere tøj, fødevarer og penge. Nogle af dem meldte sig endda frivilligt til at tage ud og uddele tingene.

»Vi ønskede blot at hjælpe,« siger præsident Balute. »Vi fattede ikke, at vi ville få så meget ud af det. Vores tro blev styrket, vores kærlighed til vores næste blev større, vore vidnesbyrd blev styrket og vores forståelse for Frelserens kærlighed og hans forsoning blev dybere.«

Uselviskhed og optimisme

Aldste Kendall Ayres, som sammen med sin hustru tjener i Kirkens selvsupplerende uddannelsesfond, blev kaldet til at føre tilsyn med og organisere uddelingen af forsyninger. Han beskrev de filippinske helliges forenede hjælpeindsats:

»Det har været et under at se, idet de, som har mistet mest, har fundet den største lindring ved at yde hjælp til dem, som er blevet ramt lige så hårdt,« siger ældste Ayres. »Jeg forstår nu anvendelsen af »mist dit liv for at redde det« på en måde, som jeg aldrig har forstået det før. For mig er det ikke længere teori – det er virkelighed. Der er langt flere anmodninger om at deltage, end behov, som vi skal imødekomme. Strømmen af ting og hjælp er næsten ikke til at forstå. Det har været en åbenbaring.«

»Filippinere er som regel meget ukuelige,« siger ældste Benson Misalucha, områdehalvfjerdsrer i Det Filippinske Område. Snarere end at se på glasset som halvfildt eller halvtomt, »ser vi på glasset og siger: »Det er et godt glas, selv uden vand.« ■

I NYHEDERNE

Missionærer støtter **slægtshistorie**

Siden Kirken udgav det nye program FamilySearch sidste år, har mange kirkemedlemmer prøvet det nye system for første gang.

For at støtte dem, som er nye i programmet eller som har spørgsmål angående slægtshistorie i almindelighed, har Kirken sørget for forskellige hjælpekilder, deriblandt Worldwide FamilySearch Support.

FamilySearchs support-program begyndte i 2005 med nogle få frivillige, som tilbød deres hjælp med slægtshistorie. Programmet har udviklet sig til at omfatte næsten 1.200 frivillige supportmissionærer boende overalt i verden.

Supportmissionærer bor i 34 forskellige lande og tilbyder hjælp til en række slægtshistoriske spørgsmål på mange sprog og i flere tidszoner.

Søster Cecilia Dimalaluan har tjent som supportmissionær i Filippinerne siden august 2008 og siger, at hun elsker muligheden for at dele sin kundskab om slægtshistorie med andre. Hun er en af de første filippinere, som blev oplært som supportmissionær i Filippinerne, og hun taler cebuano, engelsk og tagalog. Hun hjælper medlemmer og ikke-medlemmer fra de omkringliggende områder, deriblandt

Indien, Malaysia, Mikronesien, Mongoliet og Singapore, med at lære grundlæggende slægtshistoriske principper.

Supportmissionærer bliver normalt kaldet til at tjene i 30 måneder. Alle supportmissionærer tjener fra deres hjem eller fra de slægtshistoriske centre i deres område, hvor de modtager programopklæring og daglig støtte. De besvarer spørgsmål pr. telefon eller via e-mail, og fordi de er spredt ud over hele verden, er der altid en eller anden tilgængelig 24 timer i døgnet med undtagelse af søndag formiddag.

»Jeg elsker at være i stand til at tjene engelsktalende mennesker fra hele verden og hjælpe dem med deres slægtshistorie,« siger søster Connie Cheney fra Pleasant Grove i Utah, som på nuværende tidspunkt tjener sin anden mission med Worldwide Support.

Den nemmeste måde at kontakte supportmissionærer på er gennem internettet ved at besøge contact.familysearch.org eller via e-mail på support@familysearch.org.

På FamilySearchs hjemmeside står der gratis telefonnumre til at kontakte supportmissionærer i forskellige dele af verden.

I områder, hvor der ikke er adgang til internettet, er det bedst at kontakte de slægtshistoriske

missionærer i området, tale med menighedens slægtshistoriske konsulent eller besøge det lokale slægtshistoriske center.

Lauren Allen,
Kirkens Tidsskrifter ■

Interesseret i at tjene?

Enhver, som er interesseret i at tjene som supportmissionær kan finde flere oplysninger online på contact.familysearch.org, via e-mail til support@familysearch.org eller ved at spørge

lokale præstedømmeledere.

Missionærer skal have adgang til en personlig computer og internet med høj hastighed samt have nogen erfaring med slægtshistorie. ■

Kinesiske og koreanske skrifter tilgængelige online

Kirken har udgivet to nye online udgaver af SDH-skrifterne: Den koreanske udgave i oktober 2009 og den kinesiske (traditionelle karakter) udgave i december. Den koreanske udgave kan findes på scriptures.lds.org/

ko, og den kinesiske udgave kan findes på scriptures.lds.org/ch.

Hjemmesiden for de koreanske og kinesiske skrifter indeholder teksten på tre-i-én-udgaven (Mormons Bog, Lære og Pagter og Den Kostelige Perle) og

Guide til Skrifterne, som omfatter forskellige studiehjælpekilder og en alfabetisk liste med evangeliske emner. Udgaver af skrifterne på japansk, cebuano og tagalog er planlagt til at blive udgivet online i 2010. ■

TEMPELNYT

Nye templer er blevet bekendtgjort i Utah

Præsident Thomas S. Monson bekendtgjorde i januar et nyt tempel, som skal bygges i Payson i Utah. Templet vil hjælpe med at imødekomme områdets vækst i medlemstal og lette brugen af templet i Provo, et af de travleste templer i Kirken. Templet i Payson bliver det 15. tempel i Utah. Det bringer det samlede antal af templer allerede i drift eller i planlægnings- og opførselsfasen op på 152.

Tempel indviet i Arizona

Åbenthus for templet i Gila Valley i Arizona fandt sted fra den 23. april til den 15. maj 2010. En kulturel festlighed blev afholdt den 22. maj. Indvielsen af templet fulgte den 23. maj med tre indvielsessioner. Templet blev bekendtgjort i april 2008. Det er det tredje tempel i Arizona.

Templet i Cebu skal indvies

Templet i Cebu City i Filippinerne er åbent for offentligheden fra den 21. maj til den 5. juni 2010. En kulturel festlighed følger den 12. juni. Indvielsen bliver afholdt den 13. juni med tre sessioner, som bliver transmitteret overalt i Filippinerne. Templet åbner den næste dag. Templet, som blev bekendtgjort den 18. april 2006, er det andet tempel i Filippinerne og er nummer 133 af fungerende templer i verden. ■

KOMMENTARER FRA LÆSERNE

Et godt år i vente

Jeg elsker *Liahonas* nye design. Jeg kan lide den måde, hvorpå artiklerne er arrangeret efter alder, især afsnittet for unge, som hjælper mig meget. Jeg kan lide de nye afsnit, især afsnittet Mere på internettet. Jeg ser frem til et godt år!

Roland T., 17 år, Pangasinan, Filippinerne

Jeg følte Ånden

I dag følte jeg Ånden stærkt, da jeg læste i det nye *Liahona*. Jeg er Unge Pigers præsident, og da jeg så det nye layout, så jeg den store interesse, som vor himmelske Fader har for de unge, da de nu har et afsnit tilegnet dem. Jeg ved, at disse ændringer vil gavne mit hjem, mine unge piger og medlemmer overalt i verden.

Shanin Palma Sanhueza, Chile

Det bedste af alt

For år siden skiftede jeg alle mine abonnemeter på Kirkens tidsskrifter over til *Liahona*. Det gav mig det bedste af alle tidsskrifter og et bredere verdensomspændende perspektiv. Layoutet var dog sommetider forvirrende.

Nu med det nye *Liahona* er alle mine bekymringer angående layoutet løst, og indholdet er mere fokuseret og mere indholdsrigt. Nu mere end nogensinde før vil *Liahona* fortsat være en del af mit personlige studium af evangeliet.

Larry D. Kump, West Virginia, USA ■

FORSLAG TIL FAMILIEAFTEN

Dette nummer indeholder artikler og aktiviteter, der kan anvendes til familieaften. Her følger nogle få eksempler.

»Bygget på klippen,« s. 12: Efter at have talt om artiklen, så overvej at drøfte, hvad det betyder, at »denne kirke er bygget på Kristi klippe, på princippet om direkte og fortsat åbenbaring.« Find eksempler fra generalkonferencer på fortsat åbenbaring.

»Ting, som de virkelig er,« s. 22: Overvej at læse artiklen på forhånd og udvælg bønsmønstre, som dækker din families behov. Du kan ønske at bruge denne artikel til to familieaftenlektioner.

»Din mission i livet udføres nu,« s. 42: Bed en i familien om at definere *vejkryds*. Overvej at læse afsnittet i artiklen »En mission hver eneste dag.« Bed så familien om at fortælle om en oplevelse, hvor de eller andre så et behov og var i stand til at hjælpe med til at opfylde det.

»At snyde eller ikke snyde,« s. 50: Efter at have fortalt din familie denne historie, så læg vægt på udtalelsen, »det er ikke svært at lade være med at snyde, for det valg har jeg allerede truffet.« Overvej at drøfte spørgsmålet: Hvordan kan beslutninger, som er truffet på forhånd, gøre det nemmere at gøre det rigtige?

Byg et skib

Med stor beundring har jeg studeret profeten Nefis oplevelser, og især beundret den udholdenhed og disciplin, hvormed han byggede et skib. Jeg er kommet til

at værdsætte, at der var et vist formål, da Herren befalede ham at gøre det.

Præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) besøgte Guatemala i 1997, og hans råd, som især trængte ind i mit hjerte, var den enkle opfordring til at holde familieaften. Bevæget af vores profets ord satte min hustru, mine fire børn og jeg os et mål, om at vi ville »bygge et skib kaldet familieaften.« Vi vidste, hvilken indsats det ville kræve, men indså også, at Herren havde et vist formål med at bede os om at gøre det.

År og hundredvis af familieaftener senere har vores familieaftens skib udviklet sig sammen med vores familie. Og vi har oplevet lige præcis det, som præsident Hinckley lovede. Ud af disse enkle små møder – afholdt regelmæssigt og med udholdenhed – kom der noget vidunderligt. Vores kærlighed til vore forældre tog til. Vores kærlighed til vore søskende blev større. Og vores kærlighed til vor himmelske Fader og Frelseren blev styrket. En påskønnelse voksede i vores hjerte for det, der er enkelt og godt (se Gordon B. Hinckley, »Nogle lektioner jeg lærte som dreng«, *Stjernen*, juli 1993, s. 56).

Rony Saúl García Méndez, Guatemala ■

TYDELIG MODSTAND

Felipe Urbina

En bi og en bustur hjalp mig til at forstå, at der er en vej ud af problemerne – men vi må ofte stole på andre, som har klarsyn til at se det.

Jeg satte mig ved vinduet, da jeg tog bussen til arbejde en morgen. Det varede ikke længe, før jeg fik øje på en lille bi, der kæmpede for at komme ud. Den var fanget mellem to glaspaneler i busruden, og uanset hvor meget den prøvede, så kunne den ikke finde vej ud. Som den sad der, fanget i sit gennemsigtige fængsel, kunne den se friheden, men ikke finde en udvej. Den var måske bange, for den baskede hidsigt med vingerne og kastede sig desperat mod glasset.

Jeg har aldrig brudt mig om at se andre komme noget til. Så da jeg havde kigget lidt på byen, prøvede jeg at finde en løsning på dens problem. Men da den ikke stoled på mig og forstod mit ønske om at hjælpe den, udnyttede den ikke den hjælp, jeg tilbød den. Den blev faktisk bare ved med at kaste sig mod glasset. Til sidst blev jeg en smule irriteret.

Men så kom jeg til at tænke på, hvordan mennesker nogle gange befinder sig i lignende situationer. Vi roder os ud i problemer – noget af det er ikke vores egen skyld. Vi begår også fejltagelser, nogle gange alvorlige fejltagelser. Ligesom byen kan vi føle os fanget af denne modgang. Men selv om Herren

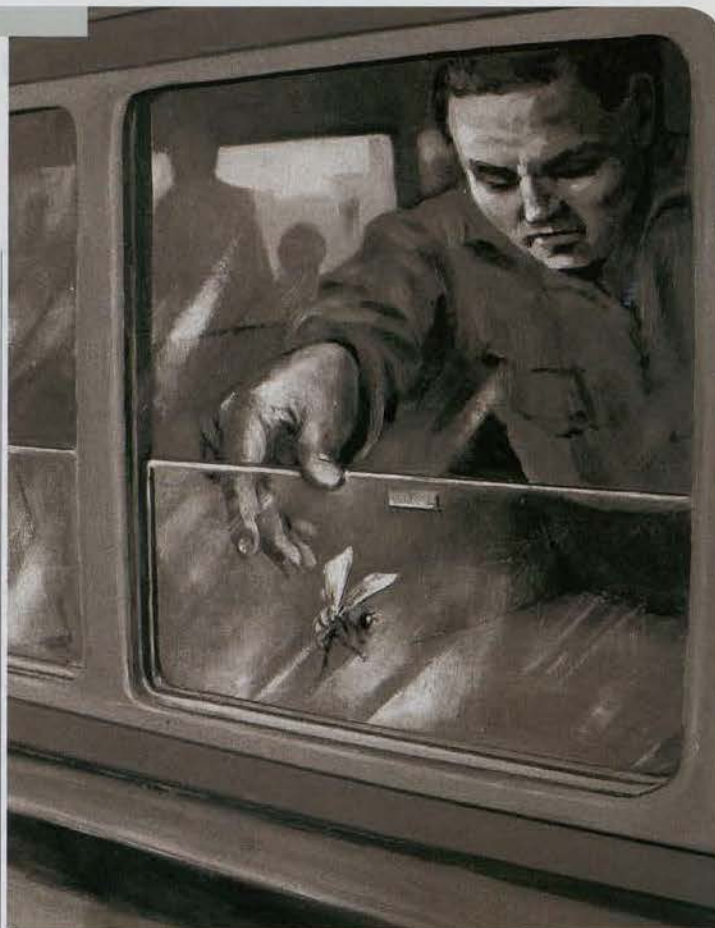

ILLUSTRATION: JORGE COCCO

ved, hvad vi skal gøre for at slippe fri, søger vi ham desværre ikke altid – eller dem, som han har kaldet til at lede os – for at få hjælp i nødens stund. Vi lytter ikke til Åndens hvisken og prøver i stedet at klare udfordringerne på egen hånd, i stedet for at stole på dem, der har bedre klarsyn.

Som sidste dages hellige ved vi jo faktisk, hvordan vi skal overvinde modgangen: Vi har skrifterne, bøn og Helligåndens følgeskab. Vore ledere er kaldet af Herren og rede og villige til at hjælpe os.

Inden jeg nåede mit stoppested, og efter at den stakkels, lille bi havde lidt meget, lykkedes det den at slippe ud af sin knibe. Det lærte mig, at vi også kan overvinde prøvelser – og lide mindre, hvis vi stoler på vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus, for hvem al modgang er til at se igennem. ■

MÅ IKKE KØBERES

KRISTI ORD

*Kristus og den lamme mand,
af J. Kirk Richards*

Da folk i Kapernaum samledes for at se Frelseren, var skaren så tæt, at en lam mand måtte fires ned gennem taget.

»Da Jesus så deres tro, siger han til den lamme: Søn, dine synder tilgives dig.«

Så sagde Jesus til de tvivlende skriftekloge: »Hvad er det letteste, at sige til den lamme: Dine synder tilgives

dig, eller at sige: Rejs dig, tag din bære og gå?»

Men for at I kan vide, at Menneskesønnen har myndighed til at tilgive synder på jorden, siger han til den lamme:

»Jeg siger dig, rejs dig, tag din bære og gå hjem.«

Og han rejste sig, tog straks bæren og forlod stedet for øjnene af dem alle sammen, så de blev helt ude af sig selv og priste Gud« (Mark 2:5, 9-12).

IT

190510
01 APR 2013 DANISH

#BXBCFDC
#LDA1677259598/7#
KAREN BOZENDAHN
15 E NORTH TEMPLE RM 249
SALT LAKE CITY UT 84150 1600

Skønt internettet kan bortlede os fra det væsentlige (se »Ting, som de virkelig er«, side 22), kan det, når det anvendes fornuftigt, sætte os i forbindelse med nyttige og opløftende hjemmesider. På Kirkens officielle hjemmesider kan vi studere evangeliet, lytte til salmer, lære mere om uafhængighed og forske i vores slægt.

Se »Positiv anvendelse af internettet«, side 18.

Account #: 1677259598

25

3

DANISH

